

فقہ شرعیات

مخصوص کلاس پنجم دبیرستانها و دانشسراهای مقدماتی
مصوب پانصد و چهل و دومین جلسه شورای عالی فرهنگ
مورخ ۲۰ بهمن ماه ۱۳۲۳

تألیف
سید کمال الدین نوربخش

جلد پنجم

حق چاپ محفوظ و مخصوص است به :
کتابفروشی و چاپخانه دانش

مستشار زینبکی
مکتب کبری شاهنشاهی ایران
تهران

۱۳۲۶

فقه شرعیات

مخصوص کلاس پنجم دبیرستانها و دانشسراهای مقدماتی
مصوب پانصد و چهل و دومین جلسه شورای عالی فرهنگ
مورخ ۳۰ بهمن ماه ۱۳۲۳

تألیف
سمید کمال الدین نوربخش

جلد پنجم

حق چاپ محفوظ و مخصوص است به :

کتابفروشی و چاپخانه دانش

۱۳۲۶

فهرست مندرجات این جلد

مقدمه

نکاح اهییب زن در اسلام	صفحه ۱
اهمیت نکاح	« ۲
تعریف و تقسیم نکاح	« ۳
اسباب تحریم	« ۴
سبب اول - نابوان خوشاوند - سبب دوم رضاء	« ۵
سبب سوم مصاهرت	« ۷
اولیاء عقد - ولایت جد و پدر	« ۸
مهر	« ۱۰
تدلیس	« ۱۲
نکاح تمسع	« ۱۳
وطایف و حقون زن و مرد	« ۱۴
طلاق - مقدمه اول مصارطلاق	« ۱۷
مقدمه دوم ایقاعات	« ۱۹
عده و اقسام و کیفیت آن	« ۲۲

مبحث ارث (مقدمه)

موحیات ارث	« ۲۷
موانع ارث	« ۲۸

فصل دوم

برسب ارث بردن طبعه اول	« ۳۳
------------------------	------

فصل سوم

برسب ارث بردن طبعه دوم	« ۳۵
------------------------	------

فصل چهارم

برسب ارث بردن طبعه سوم	« ۳۷
------------------------	------

فصل پنجم

مراث زن و سوهر	« ۳۸
----------------	------

مبحث قضا

تعریف و اهمیت قضا	« ۴۱
-------------------	------

- ج -

فصول مبحث قضا

فصل اول حاکم	صفحه ۴۳
فصل دوم - و طایف قاضی	« ۴۴
تشخیص مدعی و منکر	« ۴۵
فصل چهارم - رسیدگی بدعوی	« ۴۶
احکام سوگند	« ۴۷
سکوت منکر	« ۴۸

مبحث شهادت

تعریف و اهمیت شهادت	« ۴۹
فصول شهادت	« ۵۰
فصل اول - شرائط گواه	« ۵۱
فصل دوم - گواه شدن	« ۵۳
فصل سوم عدد لازم در شهادت	« ۵۴
قاعده لاضرر	« ۴۶
قاعده مالکیه	« ۵۹
قاعده علی البدل	« ۶۰
اجتهاد و تقلید	« ۶۲
احضاد و تقلید در وقوع	« ۶۳
عوامل اجتهاد	« ۶۴
مدارک احکام	« ۶۵
تفسیر حدیث با اعتبار قوای وضعی	« ۷۱

آیات

سوره آل عمران آیه ۱۷	« ۲
آیه ۷۹ سوره نحل (آیه ۹۳)	« ۳
آیه ۱۲۶	« ۴
آیه ۲۰۳	« ۵
سوره ساء آیه ۶۲	« ۶
سوره آل عمران آیه ۱۵۳	« ۷

بخش اخلاق

اهمیت دین اسلام برای آسایش سر	« ۹
-------------------------------	-----

اهمیت قرآن مجید	صفحه ۱۱
تبلیغ دین و طرز دعوت بآن	« ۱۴
قانون عمل در تبلیغ	« ۱۶
شرط علمی در تبلیغ	« ۱۹
احترام زنان و مضارطلاق	« ۲۴
ایجاد علاقه نسبت بزن	« ۲۵
نفرت از طلاق	« ۲۶
رد امانت	« ۲۸
حکم بعدل	« ۲۹
حسن خلق	« ۳۲
سلم و صفا	« ۳۳
وفای بعهده	« ۳۴
مضار خلف قول و امضاء	« ۳۶
بخل و مضار آن	« ۳۸
حسد و مضار آن	« ۳۹
احترار از معاشرت بایدان	« ۴۱
فوائد همشینی بانیکان	« ۴۲
قدر و ارزش وقت	« ۴۴
تشویق نیکوکاران و مجازات بدکاران	« ۴۶

صفحہ سطر	غلط	صحیح
۱۵	برہم باشرائط	برہم و باشرائط
۴	طبیعت .	طبیعت :
۲۵	نینج	نکاح
۱۱	سطر آخر مہ	ویش از
۱۱	اختیار کنند فسخ	اختیار فسخ
۱	ازدوج	ازدواج
۲	بستہ	شایستہ
۴	شدیش	باشد
۵	فرزندانشان	فرزندان
۱۰	داشتن وتمکن	داشتن تمکن
۱۱	در مطلقہ	مطلقہ
۴	حائض شود	عادت نشود
۲۱	و بلاوہ اورا باید کشت و بلاوہ	
	باید خونبہا و کفارہ دہد و تنبیہ شود	
	ہر چند اورا نباید کشت	
۱۷	خاپی میلی	خاپی میلی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله والصلوة والسلام على من ارسله بالهدى ودين الحق
وعلى آله الذين اذهب عنهم الرجس وطهرهم تطهيرا
پیش از ورود در مقصود با مقدماتی بمطالب گذشته اشاره میکنیم
مقدمه اولی - تعلیمات اسلام - در مقدمات جلد اول گفتیم

تعلیمات دین اسلام بر دو پایه است : اصول دین و فروع دین .

اصول دین (توحید - نبوت - معاد - عدل و امامت) را باید بنیروی
اجتهاد فهمید و تقلید در اصول دین نازواست، یعنی گفته پدر و مادر و این و آن
در این راه کافی نیست و هر کس باندازه فهم و استعداد خویش موظف
است در خداشناسی دقت و کوشش کند و ناچار بمقتضای من جاهد فینا
لنهدینهم سبلنا ، بیچاره نخواهد ماند و کم و بیش بمقصود و آرزو میرسد .
و در فروع دین (یعنی دانستن وظائف الهی و اجتماعی و عمل کردن
بان) گفتیم میتوان از طریق اجتهاد وارد شد و با وسائلی که هست فهمید
قوانین الهی و اجتماعی که رسول اکرم از طرف خداوند برای سعادت فردی و
اجتماعی آورده چیست و از آن اطاعت کرد ، و میتوان بگفته آنان که در
این راه بی خوابی کشید، و رنج برده گردن نهاد و عمل کرد (آخر قسمت
ثقه همین کتاب بمباحث اجتهاد و تقلید اشاره شده و بخواندن آن همه را
توصیه میکنیم) .

مقدمه دوم - وظائف الهی و اجتماعی - قوانین و احکام دین اسلام

را بوظائف الهی (عبادات) و وظائف اجتماعی تقسیم کردیم .

عبادات - عبادات یعنی پرستش آفریدگار مهربان را در خوشبختی
و کمال روان آدمیت و آسایش اجتماعی مؤثر دانسته گفتیم . خداوند

بپرستش ما نیازمند و از نافرمانی ما هراسان نیست ، نه آن بعلتشتی خواهد افزود و نه این بارگاه و جلالشرا سرنگون خواهد کرد .

و عبادات را در مباحث نماز - روزه - خمس - زکوة - حج - جهاد امر بمعروف و نهی از منکر (در حقیقت قواعد اخلاقی اسلام امر بمعروف و نهی از منکر است که در آخر هر جلد از کتاب فقه يك قسمت آن بیان شده) برای رعایت برنامه سال اول در جلد اول انتشار دادیم .

وظایف اجتماعی - قوانین اجتماعی اسلام را گفتیم : سه نوع است نوع اول - وظائف اجتماعی اگر در انجام محتاج بانشاء وصیغه یعنی لفظ باشد عقود است مانند بیع و اجاره و عقود لازم و جائز تقسیم شد عقد لازم - اگر عقد را بعد از رعایت تشریفات نشود بر هم زد عقد لازم است و عقود لازمه را مباحث بیع ، اجاره ، رهن ، مزارعه و مساقات ، (زراعت و درخت کاری و آبیاری) ضمان و كفالت و حواله بخشش (در موارد مخصوص) وقف و نکاح تنظیم میکنند .

عقد جائز - اگر عقدا پس از انجام بتوان بر هم زد عقد جائز است و اقسام آنرا : وکالت ، ودیعه - عاریه - شرکت و مضاربه وصیت و امثال آن جمع میکنند و بجز نکاح که عقد لازم و در این جلد مورد بحث است ، سایر مباحث عقود در جلد دوم و سوم یعنی برنامه سال دوم و سوم گفته شد .

نوع دوم - ایقاعات - وظائف اجتماعی اگر در انجام بگفته یکنفر محتاج است ، آنرا ایقاع گویند و از ایقاعات اقرار در جلد چهارم گفته شد و طلاق را در این جلد ملاحظه میفرمائید .

نوع سوم - احکام - وظائف اجتماعی اگر محتاج بصیغه و لفظ نیست احکام خواهد بود و از مباحث احکام . احیاء موات - غصب شقه - صید و ذباحت (شکار و کشتار) - اطعمه و اشربه (خوردنیها

- ح -

- نوشتیدنیها) در جلد چهارم انتشار یافت و مباحث قضا و شهادات (داوری و گواهی) وارث را در این جلد که بسال پنجم اختصاص دارد شرح میدهم
تذکر - مباحث حدود و دیات بملاحظات و از جمله خالی بودن
برنامه از آن نوشته نشد، هر چند جمع بسیاری از دوستان اصرار بانتشار
آن داشتند.

پس وظائف اجتماعی عبارت شد از: عقود، ایقاعات - احکام
مقدمه سوم - در نوشتن مسائل و احکام غالباً عقیده مشهور فقهای
گرامی رعایت شده. و اگر در بعضی مسائل مانند تدلیس مثلاً در مبحث
نکاح فروشی که خارج از عقیده مشهور است. گفته شده فقط از باب تمثیل
و آشنا کردن ذهن بموضوع است بر ما عیب نگیرند و بمبحث اجتهاد و
تعلیم مراجعه فرمایند که روح مطالب در دو سه سطر قید شده و نیز
مکرر گفته ایم فقه دریای بی پایانی است که هر چه انسان بخواهد میتواند
آنها شرح و بسط دهد، و چون ما وقت دانش آموزان و سماعت تدریس
را در نظر گرفته نتوانسته ایم از این حد تجاوز کنیم، علمای عظام بر
اختصار آن عیب نگیرند:

نتیجه - پس از بیان مقدمات فوق بیاری خداوند مبحث نکاح را
شروع و خواش میکند در هر سطر وجدان و انصاف را خوانندگان در
نظر آرند.

نکاح

قرآن - وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ
إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

سوره نور آیه ۳۶ (مابین دختران و پسران و بندگان و کنیزان خود زناشوئی ایجاد کنید و اگر تنگدست و درویش اند خداوند آنان را بی نیاز و توانگر میکند و خزینۀ خداوند وسیع و بمصالح همه دانا است) اهمیت زن در اسلام - بشهادت تاریخ تانہضت و بعثت پیغمبر (ص)

مردم دنیا برای زنان ارزش اجتماعی قائل نبودند زن در برابر مرد هیچ نوع آزادی و قدرت نداشت و درست چون گاو و گوسفندی بوده کہ در راه منافع مرد تیمار و پرستاری میشد ارزشی کہ شما برای یکنفر مزدور قائلید در بارہ این طبقہ منظور نمیشد زن از حق حیات ، آزادی و سایر حقوق و مزایای اجتماعی محروم بود ، مادری کہ فرزند دختر میآورد منفور بود و مخصوصاً دختر درافق عربستان شوم و باندک بہانہ ای زندہ در آغوش خاک میخفت ، نابکاری و اعمال منافی باعفت رواج داشت و رفراز خانہ فواحش پرچم افتخار باہتزاز بود زناشوئیا درہم و برہم باشرائط بسیار سنگین انجام میگرفت .

در چنین روزگار سر تا پا ہرج و مرج پیغمبر گرامی (ص) یک تنہ بہ پیکر فاسد و خون کشیف اجتماع حملہ فرمود و برای اصلاح و درمان بیمار لب گور ، دست و آستین بالا زد از ناسزا حبس و تبعید نہر اسید و

همه را تحمل کرد ، تا به هدف مقدس خود رسید ، و نقشه ای در همه شون اجتماعی و اخلاقی کشید که اگر عمل شود تمام مردم دنیا نسبت بهم چون پیکری شوند که چه عضوی بدر آورد روزگار و دیگر اعضا را مانند قرار ، و از جمله قدمهای برجسته و پربهای آن گوهر عالم طبیعت .

شرکت دادن زنان بود در زندگی اجتماعی و مهرورزیدن بایشان و اینکه زن و مرد در برابر خداوند یکسان اند و فضیلت و شرف برای زن یا مردی است که پرهیزکار و در انجام وظیفه کوشا باشد زن و مرد در سرای جهان آفرینش بکومک هم بارگاه حیات را برپا و اداره میکنند و تأثیر زن بیشتر و برای تشکیل جامعه مفیدتر است ، زیرا عواطف زن و مهر مادر است که هر نوع مشقت ورنج ، درد ، بی خوابی و خستگی را متحمل میشود و جان خود را سپر بلا میکند تا نوزادی را از مرگ نجات و بکشور و ملت فرزندی برومند و لایق تحویل دهد پیغمبر (ص) دست دختر خود را میبوسید و میفرمود دختر رحمت الهی است و هرگز خاطر او را میازارید و باز دستور میدهد که هنگام نوازش فرزندان ابتدا از دختر دلجوئی کنید و اگر خوراك و یا لباس تهیه میکنید اول دختر را در نظر آرید و با صدای بلند فریاد زدن از دنیا آنچه را پسندیده و خوش داریم یکی مهر و علاقه بعالم نسوان است و با رعایت عدل و انصاف بر نامه وظائف و حقوق زن و مرد و آمیزش ایشان را با هم تنظیم و در اجرای آن فرمان داد .

اهمیت نکاح - عثمان بن مظعون یکی از پیروان صمیمی و یاران بزرگ و برادر رضاعی پیغمبر است که تاریخ اسلام و مسلمین همه او را به نیکی و بزرگی میشناسند موقعی که از حضرت صادق علیه السلام نسبت بزناشوئی سؤال شد فرمود همسر عثمان روزی به پیغمبر گفت ، شوهر

من شبانه روز خود را به روزه و شب زنده داری میگذرانند و از سایر شئون زندگی کماره گیری کرده ، حضرت رسول (ص) در خشم شده بابای برهنه رو بمسجد رفت و او را در مسجد یافته فرمود ای عثمان خداوند مرا برای رهبانیت و پشت پا زدن بزندگی اجتماعی نفرستاده من مأمورم که ساده و آسان ترین راه خوشبختی را در آسایش بشر معرفی و پیشنهاد کنم من روزه میگیرم نماز میخوانم و با زنان هم آمیزش میکنم و هر که بمن گرویده باید باین روش رفتار کند و زناشوئی دستور و روش زندگی من است و باز فرمود من از دنیا بوی خوش و زنان را پسندیده و دوست دارم ، و نیز فرمود زناشوئی با روش صحیح از ابتکارات و طریقه مخصوص من است و هر کس از طریقه من شانه خالی کند خود را از من نداند و با اسلام نسبت ندهد، مردمی که بعواقب وخیم و بیماریهای خانمانسوز امراض تناسلی پی برده می فهمند چه اندازه پیغمبر حق داشته درباره زناشوئی تأکید و اصرار فرماید و بگوید برای ملیت خود زناشوئی کنید و فرزندان آرید که مایه افتخار و سربلندی من خواهد بود و فرمود دختران را در خانه تنهائی زندان نکنید و دنبال ثروت و جمال و بهانه جوئی در مهر و مقام نباشید و بدانید که مسلمان هم ترازی مسلمان است

بعد از بیان اهمیت نکاح باقسام و احکام آن میپردازیم :

تعریف - نکاح در لغت بمعنای برخورد و اتصال و ضمیمه شدن و در قانون اسلام زناشوئی است که با شرائط و قواعد مخصوص انجام میگردد .

تقسیم - نکاح بدائم و موقت تقسیم میشود .

نکاح دائم - زناشوئی برای همیشه ، و موقت ازدواج برای مدت

معین است .

عقد - نکاح عقد لازم است و چنانکه در اول کتاب گفته ایم، عقد

لازم آنست که در رسمی و پا بر جا شدن بلفظ مخصوص محتاج است (لفظی را که واگذارن است و مثلاً زن در نکاح، و فروشنده در بیع، و موجر در اجاره، میگوید ایجاب و آنچه را طرف مقابل میگوید که پذیرفتن است قبول و مجموع را صیغه گویند)

صیغه عقد - در نکاح دائم باید برای ایجاب، بلفظ *زَوَّجْتُكَ* یا *اَنْكَحْتُكَ* و برای قبول به *قَبِلْتُ النِّزَاجَ* یا *قَبِلْتُ* توسل جست و در نکاح موقت برای انشاء صیغه عقد قید زمان و مبلغ نیز اضافه میشود مثلاً مرد میگوید *مَتَّعْتُكَ فِي الْمُدَّةِ الْمَعْلُومَةِ بِالْمَبْلَغِ الْمَعْلُومِ* وزن همان قبلت را بگوید کافی است.

- شرائط ۱- صیغه نکاح باید بعربی و ماضی انشاء شود.
- ۲- عاقد باید بالغ قاصد و بکمال عقل آراسته باشد. پس کودک، مجبور خواب دیوانه، هست و بیهوش نمیتوانند عقد را جاری کنند

اسباب تحریم

چون هر زن یا دختری را نمیشود بهمسری انتخاب کرد پس پیش از همه چیز باید بدانیم که زناشوئی بشش علت ممکن است حرام شود.

۱- خویشاوندی نزدیک

۲- بستگی از راه شیر خواری

۳- پیوند از راه دامادی

۴- داشتن چهار زن دائم

۵- لعان

۶- کفر

سبب اول - بانوان خویشاوند - هفت طبقه از خویشاوندان نزدیک را نمیشود گرفت .

الف - مادر و جده ها ، خواه پدری باشند یا مادری

ب - دختر ، نوه ، و طبقات بعد از آن

ج - نوادهٔ پسر و طبقات بعد از آن

د - خواهران تنی یا پدری و یا مادری و اعقاب ایشان

ه - و - عمه و خاله ، خواه عمه و خاله پدر و مادری یا پدری و یا

مادری و همچنین عمه ها و خاله های پدر و مادر

ز - دختر برادر ، خواه برادر تنی باشد یا پدری و یا مادری و اعقاب ایشان

سبب دوم رضاع - (شیر خواری) هرگاه کودک از پستان زن بیگانه

باشد و مقرراتی که میگوئیم شیر خورد ، در این موقع خویشاوندی از راه

رضاع ثابت و احکام خویشاوندی اصلی جاری میشود (يَحْرُمُ بِالرَّضَاعِ

مَا يَحْرُمُ بِالنَّسَبِ) ، یعنی از راه شیر خوردن بانسان حرام میشود ، آنچه

از راه خویشی حرام میشد)

شرائط - شرائط ثبوت رضاع ۶ است .

الف - شیر باید از راه زناشوئی باشد ، پس اگر پستان دختری پیش

از تزویج شیر آورد و از آن کودک را شیر داد رضاع ثابت نمیشود .

تبصره - خویشاوندی موقعی شرعی است که از راه زناشوئی صحیح حاصل گردد پس اگر کسی یکی از محارم خود را گرفت و از او فرزند پیدا کرد بر طبق شریعت اسلام فرزند قانونی او نخواهد بود .

تذکر - اگر کسی نمیدانست زناشوئی غلط است مثل اینکه زن ، خود را بی شوهر معرفی کرده و بعد از تزویج و آوردن فرزند معلوم شد بیجامیگفته ، این نوع فرزند در حکم اولادی است که از ازدواج شرعی و صحیح پیدا میشود هر چند عقد باطل بوده .

ب - شیر از زناشویی صحیح باشد بنابراین هرگاه زن فاحشه کودک را شیر داد ، موجب انتشار حرمت نیست .

ج - مقدار شیر یکه میخورد باندازه ای باشد که گوشت واستخوان از آن روئیده شود ، پس اگر زنی سه یا چهار مرتبه کودک را شیر داد خویشاوندی ثابت نمیشود . (۱)

د - شیر دادن از خود پستان باشد بنابراین اگر شیر را در ظرفی از پستان بدوشند و آنکاه بکودک بنوشانند ، باز رضاع ثابت نخواهد بود
ه - طفل دوسال تمام نشده باشد بنابراین هرگاه پس از گذشتن دوسال از عمر کودک ، زنی او را شیر دهد باز رضاع ثابت نیست .

(۱) - تبصره - میزانی که برای موضوع فوق گفته اند اینست که دست کم پانزده مرتبه متوالی شیر دهد بطوریکه در هر مرتبه سیر شود ، پس هرگاه مابین شیردادن ، زن دیگری نیز کودک را شیرداد و یا پیش از آنکه سیر شود پستان را از دهان او گرفت ، باز رضاع ثابت نخواهد شد .

نتایج

۱- شرایط رضاع که محقق شد و رضاع کامل بعمل آمد ، دایه و شوهرش و فرزندان ایشان بمنزله پدر و مادر و خواهر و برادر کودک و بدو مادر ایشان اجداد او و برادران و خواهران ایشان عمو و دایی و عمه و خاله او خواهند بود
۲- طبقه خویشاوندان اصلی شوهر دایه و خویشاوندان رضاعی او بر کودک حرام میشوند ولی در طرف دایه فقط همان ۷ طبقه اصلی بر کودک حرام میشوند . (و طبقه رضاعی که از همین شوهر بوده)
۳- بر پدر شیرخوار اولاد (نسبی و رضاعی) شوهر دایه و اولاد نسبی دایه حرام اند .

۴- هرگاه دختر شیرخواره را بکسی شوهر دادند و مادر شوهر ، او را شیرداد ، نکاح بهم میخورد زیرا کودک باشوهر خود خواهر و برادر میشوند
۵- اگر دختر کودکی را کسی تزویج کرد و زن فعلی او کودک را شیرداد هر دو بر شوهر حرام میشوند زیرا زن بزرگ مادر زن ، و زن کوچک دختر او میشود .

و - شیر باید از يك شوهر باشد پس اگر كودك را مثلاً چهار مرتبه شیر داد ، و شوهر دیگری اختیار کرد ، و یازده مرتبه هم از زناشوئی با شوهر دوم باو شیر داد ، باز رضاع ثابت نیست .

سبب سوم - مصاهرت (دامادی)

کسی که با فامیلی وصلت میکند ، چند طبقه از زنان آن فامیل بر او حرام میشوند

الف - مادر عروس و جدات او

ب . دختر همسر (اگر قبلاً شوهر داشته و از او دختر دارد)

ج - خواهران همسر زن (تاموقعی که همسر زنده یا در عقد او است ، پس اگر مرد و با طلاق گرفت ، حرمت بر طرف میشود)

د - اگر همسر ، عمه و یا خاله دختری است بدون اذن ایشان نمیتوان آن دختر را گرفت (۱)

سبب چهارم - هر گاه کسی بعقد دائم چهار زن گرفت تزویج زن پنجم بر او حرام است

تبصره - اگر یکی از چهار زن را طلاق داد بطلاقیکه حق رجوع دارد تا هنگامیکه عده سر نیامده نمیتواند زن دیگری اختیار کند

سبب پنجم - لعان - و آن اینست که بزن دائم خود نسبت زنادهد و شاهد و گواه هم نداشته باشد ، در اینصورت اگر لعان تحقق یافت این زن

(۱) تبصره ۱ - همسر پدر را نمیتوان تزویج کرد .

تبصره ۲ - از راه زنا دامادی حاصل نمیشود بنابراین اگر با زنی زنا کند مادر آن زن بر او حرام نخواهد بود .

تبصره ۳ - اگر مردی با زنی اشتبهاً عملی انجام داد در اینصورت مادر این زن بر او حرام است .

بر آن مرد حرام دائم خواهد شد .
 سبب ششم - کفر - زن و مرد مسلمان نمیتوانند با مرد وزن کافر ،
 بعقد دائم زناشوئی کنند

اولیاء عقد

بجز طبقات شش گانه که گفتیم هر مرد و زن آزاد و مختارند که برای
 خود همسر انتخاب کنند ولی چون طبق مقررات شرع مابین دختر و پسر
 كوچك مثلاً میتوان عقد زناشوئی ایجاد کرد باینجهت از قانون فوق چند
 مورد استثناء شده یعنی سلطنت و اختیار زناشوئی بدست غیر از زن و شوهر
 نیز هست .

صاحب اختیاران عقد عبارتند از :

- ۱- پدر و جد پدری
- ۲- وصی و حاکم شرع (محکمه صالحه)
- ۳- وکیل

ولایت جد و پدر

دختر یا پسریکه مابین ایشان زناشوئی واقع میشود یا بحد بلوغ
 رسیده یا نرسیده اند دختریکه بحد بلوغ رسیده یا قبلاً شوهر اختیار کرده
 (بیوه یا ثیب) و یا بکر است یعنی هنوز شوهری اختیار نکرده

دختر نابالغ - نسبت بدختر كوچك پدر و جد پدری ولایت دارند
 یعنی هر کس خواستند او را شوهر دهند مختارند و پس از بزرگ شدن
 نمیتواند ار کار آنها سرپیچی کند و همچنین این اختیار برای پدر و جد نسبت

پسر كوچك موجود است و پس از بزرگ شدن او نیز حق استنكاف ندارد. (۱).

بكر رشید - در ولایت پدر وجد نسبت بدختر بكر و بزرگ پنج

عقیده مهم است

۱- دختر بزرگ مانند كودك است و از خود هیچ اختیار ندارد .

۲- در عقد دائم ، اختیار با خود او و در موقت با پدر وجد است .

۳- در عقد دائم ، تابع اراده پدر وجد و در منقطع آزاد است .

۴- در انتخاب همسر همه باید باهم توافق نظر پیدا کنند

۵- بطور کلی اگر در رشد و خرد کامل است ، اختیار با خود او

است (۲) .

بیوه (ثیب) - دختری که قبلاً شوهر کرده و بیوه است خود مختار

و آزاد است و بهر که خواست شوهر میکند .

دیوانه - دختر و پسری که از كودگی دیوانه بوده یا پس از بزرگی

دیوانه شده اند ، باز با اختیار پدر وجد قرار میگیرند .

(۱)- تبصره ۱- اگر طرفی که برای كودك اختیار میشود دیوانه است

بعد از بزرگ شدن میتواند عمل جد یا پدر را باطل کند .

تبصره ۲- هرگاه پدر وجد هر دو باهم كودك را شوهر دادند بعقد

آنكس ترتیب اثر داده میشود که تاریخش جلوتر باشد و اگر هر دو باهم عقد کرده اند عمل جد یندیرفتنی است .

نتیجه - اثر بزرگی که در عقد دو كودك پیدا میشود ، قضیه ارث است

چه هرگاه یکی از آن دو پیش از بلوغ بمیرد ، دیگری از او ارث میبرد .

(۲)- تبصره ۱۵- همه دانشمندان معتقدند که در صورت مسامحه و باری

بهر جهت کردن پدر وجد ، اختیارشان سلب شده و دختر و پسر برای زناشویی

خود میتوانند اقدام کنند .

تبصره ۲- پدر یا جد اگر دیوانه شوند اختیار ایشان از بین می رود .

تبصره ۳- كافر برای فرزند مسلمان ولایت و سرپرستی ندارد .

تبصره ۴- اگر غیر از سرپرست قانونی عقد زناشویی را واقع

ساخت صحت آن بسته بامضاء طرف است .

ولایت وصی - وصی اختیار دارد طفلی است که بزرگ شود ولی رشد پیدا نکند (سفیه) اما بشرطی که نکاح برای او لازم باشد.

ولایت حاکم - حاکم نیز مانند وصی بر سفیه ولایت دارد که در صورت لزوم او را شوهر دهد، یا برایش همسر تهیه کند.

ولایت وکیل - وکیل در عقد زناشوئی بمنزله سرپرست و عملش در حدود وکالت نافذ است.

مهر

در زناشوئی باید مرد مقداری از ملك و مال یا آنچه ارزش مالی دارد بزن واگذار کند و آن را مهر گویند. مثلاً میتوان برای مهر پول و خانه داد و ممکن است تعلیم هنر و دانشی را مهر قرار داد.

تقسیم - مهر بر دو نوع است :

۱ - مهر المسمی .

۲ - مهر المثل .

مهر المسمی آنست که در خود عقد تعیین میکنند و در مقدار، بسته برضایت طرفین است خواه کم باشد چون صد ریال یا زیاد چون پانصد هزار ریال.

تبصره - هرگاه پس از عقد و پیش از عمل زن را طلاق داد، فقط بنصف مهر، زن حق پیدا میکند.

مهر المثل - اگر در خود عقد نامی از مهر نبرند، در اینصورت برای تعیین مهر باید از حد وسط آداب و رسوم خویشاوندان زن و مرد، پیروی کرد اگر زن از فاعیلی است که عموماً مهر دختران آن خانواده

۱۰۰۰۰ ریال و ۲۰۰۰۰ ریال است، معدل وحد وسط این دو مبلغ، مهریه خواهد بود و این را مهر المثل گویند (۱)

۱- تبصره - پرداخت مهر المثل در صورتی لازم است که عمل مقصود از زناشویی انجام یافته باشد، پس اگر قبل از عمل، زن را طلاق داد، مهر المثل واجب نیست بلکه با رعایت حال زن و مرد در شرافت خانوادگی، و توانگری و درویشی، باید مرد مقداری از مال خود باو هدیه کند. (این را مهر المته گویند)

تقویض - اگر مهر معلوم نشده عروس و داماد میتوانند، مقدار آن را بدینخواه یکدیگر واگذار کنند، و در این فرض هرگاه اختیار داماد داده شده هرچه خواست تعیین میکند و عروس حق ندارد در کمی و زیادی آن صحبت کند و اگر اختیار با عروس بوده، نمیتواند بیش از مهرالسنه تعیین و کمالیه کند (۵۰۰ درهم) در حدود ۲۵۰ ریال نقره (چون بیغمبر (ص) برای مهر حضرت فاطمه این مبلغ را تعیین فرموده باینجهت بمهرالسنه معروف شد) **تبصره ۱ -** شاید شدت تمايلات زن اختیار او را محدود کرده باشد پس مقتضی است از اول در تعیین مهر صحبت کند.

تبصره ۲ - هرگاه در مبلغ مهر اختلاف کردند گفته مرد پذیرفته است (با سوگند)

تبصره ۳ - اگر برای پرداخت مهتر تاریخ گذارده اند و عبارت دیگر نسبه است در اینصورت قبل از رسیدن تاریخ، زن حق مطالبه ندارد.

عیوب

چنانکه دانستیم عقد نکاح از عقود لازمه است که س از وقوع، حق ندارند آنرا بهم زنند ولی چنانکه در عقد بیع گاهی اختیار فسخ برای مشتری با بایع بود در عقد نکاح نیز گاه میشود نکاح باطل است و یا اختیار فسخ در آن راه مییابد. از آنجمله هرگاه در شوهر یا زن بعضی عیوب بود، نینح قابل فسخ میشود

عیوب مرد - هرگاه بعد از عقد کشف شد که مرد دیوانه، یا خصی (جنه) و یا عتین بوده (مرضیست که مانع انجام عمل زناشویی میشود) در یکی از این سه مورد، زن حق دارد عقد نکاح را برهم بزند و نیز میتواند با همان عیب مرد سازگاری و با او زندگی کند

تبصره - هرگاه مرد بعد از عقد دیوانه شود، یا بعد از عقد

تدلّیس

تعریف - تدلّیس بمعنای نمایش دادن غیر واقع است بصورت واقع و عبارت دیگر آنستکه صفات مرد یا زن را برخلاف آنچه هست نمایش دهند تا موجب رغبت و میل خواستگار شود مثلاً اگر زنی را تزویج کرد بعنوان اینکه هفده ساله است بعد معلوم شد که وی را گول زده اند در اینصورت تدلّیس بعمل آمده و موجب اختیار فسخ است و همچنین در صورت عکس قضیه بعنوان اینکه مرد شهر نشین است با او تزویج کند و بعد معلوم شود که چادر نشین است و نیز اگر دختری را باین عنوان که باکره است شوهر دهند و معلوم گردد بیوه بوده در این نوع موارد اختیار فسخ از جهت تدلّیس ثابت است

از عمل زناشویی عینین گردد ، باز بیشتر فقهاء گفته اند زن حق دارد نکاح را فسخ کند

عیوب زن - عیوبی که هرگاه در زن بوده عقد را متزلزل میسازد هفت چیز است .

۱- دیوانگی

۲- خوره (جذام) مرضیست که اعضاء بدن را خشک کرده و باعث ریختن گوشتهای بدن میشود

۳- پیسی (سبیدیست که در بعضی از جاهای بدن عارض میشود و بعلوبی آنرا برص گویند)

۴- افشاء و آن اینست که راه حیض و بول یا بول و غایط یکی شده باشد

۵- قرن (مانند عدن) و آن يك قطعه گوشت عضو زائدی است شبیه باستخوان که در مجرای زن یافت و باعث منع از عمل میگردد

۷- لنگی هرگاه لنگ یعنی زمین گیر باشد

۷- کوری ، که از هر دو چشم نابینا باشد

تبصره - هرگاه یکی از این عیوب در زن قبل از عقد بوده در آنصورت

نکاح تمتع

چنانکه در مبحث اول نکاح دانستیم زناشوئی بردو قسم است

۱- زناشوئی دائم (که احکامش تاکنون گفته شد)

۲- زناشوئی موقت که آنرا نکاح منقطع یا تمتع نامند.

نکاح منقطع - آنستکه زن را برای مدت معین خواه کم و خواه

زیاد بعقد در آورند - در این نکاح چهار چیز معتبر است

۱- صیغه (مَتَّعْتُكَ يَا زَوْجَتُكَ یا اُنْكَحْتُكِ فِي الْمُدَّةِ

الْعُلُومَةِ بِالْمُبْلَغِ الْمَعْلُومِ لِإِيجَابِ وَقَبْلُ النِّكَاحِ یا رَضِيتُ

برای قبول

۴- زن - باید مسلمان یا از اهل کتاب باشد، پس دختر یا زنی

شوهر اختیار کند فسخ دارد ولی در صورتیکه بعد از عقد حادث شود موجب اختیار فسخ نتواند بود.

احکام ۱- اختیار فسخ فوری است یعنی پس از آنکه زن و مرد ملتفت عیب شدند فوراً باید عقد را فسخ کنند که هرگاه اقدام نکرده و سستی ورزیدند این اختیار از بین میرود

۲- فسخ عقد طلاق نیست پس احکام طلاق بر آن تطبیق نشده و باعث تنصیف مهر نیز نخواهد بود

۳- اگر در بودن عیب پیش از عقد زن و شوهر اختلاف کردند گفته آن پذیرفتنی است که منکر عیب است و مدعی باید شاهد بیاورد

۴- اگر بواسطه یکی از عیوب، شوهر عقد را فسخ کرد، در این صورت هرگاه عملی انجام نداده بوده چیزی بر او نیست و اگر پس از انجام عمل بر عیب آگاه شد مهر را باید بپردازد، و اگر زن فسخ کرد باز قبل از عمل زناشوئی حق مطالبه مهر ندارد مگر در جائیکه عیب عن باشد که در آن صورت نصف مهر را مطالبه میکند

ا که بخدا معتقد نیست یا مشرك است برای هیچ نوع همسری و ازدوج بسته نیست .

۱۱

۳ - مهر - در عقد تمتع مهر و اندازه آن باید در خود عقد معلوم شد و هرگاه معلوم نشد نکاح تمتع باطل است بخلاف عقد نکاح که نگفتن مهر باعث بطلان عقد نبود بلکه بمهر المثل رجوع میشود .

تبصره - کمی و زیادی این قسم از مهر بسته بر رضایت زن و شوهر است
۴ - مدت - چون این عقد اساسش بر انقطاع است باید مدت خواه کم یا زیاد در خود عقد گفته اید که اگر در ذکر مدت مسامحه شد، چون عقد تمتع و دائم در صیغه یکی هستند عقد منقطع بعقد دائم تبدیل میشود .
تبصره ۱ - در عقد انقطاع طلاق وجود ندارد بلکه بمنقضی شدن مدت زن بایستی از مرد جدا گردد .

تبصره ۲ این قسم از نکاح میراث آور نیست یعنی زن و مرد از هم ارث نمیبرند .

تبصره ۳ - مدت نکاح که سر آمد زن با دو مرتبه عادت شدن (د بدن خون حیض) میتواند بهر که خواهد شوهر کند . و اگر عادت نمیشود ۴۵ روز عده نگاه میدارد .

وظائف و حقوق زن و مرد

وظائف مرد ، یا حقوق زن - ۱ - نفقه - مخارج زن در عقد دائم بعهده شوهر است و شوهر باید حال زن و حیثیت خانوادگی او را در لباس و خوراک و منزل ، مراعات و مطابق شأن و مقام او منزل خوب ، خوراک ، جامه زیبا ، و وسائل آرایش برایش فراهم کند .

۲ - اگر زن از خانواده ای است که بکومك خدمتکار ، امور خانه

را انجام میدهند ، برای او خادم تهیه کند .

۳ - اثاثیه منزلی که لایق بحال او است برایش فراهم سازد

۴ - هرگاه در سفر نیسر ار چهار شب ، يك شب نزد او بسر برد .

وظایف زن یا حقوق مرد

۱- اطاعت شوهر بر زن لازم است و کاری نکند، که موجب دلشنگی

و دلسردی شوهر شود .

۲- اگر غیر از امور خانه داری شغلی دارد و شوهر مایل نیست ،

از شغل خود صرف نظر کند (مانند بانویی که در ادارات خدمت میکند)

۳- بدون اذن و رضایت او مسافرت نکند (هر چند سفر زیارت باشد

مگر حج که باراضی نبودن شوهر نیز باید انجام دهد)

۴- مهمترین وظیفه مادران تربیت فرزندان است که نباید در آن

مسامحه کنند (۱)

(۱) نشوون

اگر زن با شوهر بدسلوکی و از اطاعت او شاه خالی کرد مرد

باید او را بند و اندرز دهد هرگاه نپذیرفت میتواند باندازه که بدن کبود

و یا زخم نشود او را تنبیه کند و در صورتی که مفید واقع نشد باید به حاکم

صالحه رجوع کند و هرگاه مرد بازن نمیسازد و در انجام وظائف نسبت

باو کوتاهی میکند زن میتواند به محکمه مربوطه شکایت و حقوق خویش

را دریافت کند

شقاق

شقاق اینست که طرفین باهم ن سازند (در صورتیکه نشوون سازگاری

از یک طرف بود) و در این موقع حاکم باید آنان را وادارد که هریک برای

* خود حکمی تعیین کنند تا بکار ایشان رسیدگی شود ، و هر چه دو حکم رأی دادند باید پذیرفته و بآن گردن نهند .

تبصره - هرگاه حکمین بر تفریق و جدائی زن و شوهر ، توافق کردند باید مرد زن را طلاق دهد .

نقّه خویشاوندان - در صورتی که پدر مادر و فرزندانشان از اداره زندگی خویش عاجز باشند ، بر ثروتمند و متمکن واجب است که مخارج ایشان را متحمل شود پس وجوب انفاق ، اولاً پیدر و مادو و فرزندان اختصاص دارد ثانیاً بدو شرط واجب میشود .

۱ - ناتوان بودن خود ایشان از تحصیل روزی و اکتساب

۲ - داشتن و تمکن و سرمایه ، پس اگر کسی بیش از مخارج خود و همسر خویش تمکن ندارد ، نقّه پدر و مادر و فرزندان بر او واجب نیست .
وظیفه اجداد پدری - هرگاه پدر نتواند مخارج فرزندان خویش را بعهده گیرد ، این وظیفه بدوش اجداد پدری بار است ، یعنی باید از نواده های خویش پرستاری کنند

وظیفه مادر - هرگاه جد نیست یا تمکن ندارد ، تکلیف پرستاری اولاد ، با مادر است .

اجداد مادری - هرگاه پدر و مادر و اجداد پدری مرده یا درویش اند تکلیف اجداد مادری است ، که زندگی نواده های خود رسیدگی کنند
تبصره - هرگاه همه در فقر هم در دند ، همگان باید در حفظ حیات فرزندان بکوشند و بیت المال مسلمین بایشان کمک کند

نقّه مستخدمین - مستخدم ، نیز عضو خانواده است و باید زندگی او را مانند یک نفر از اعضاء اصلی اداره کرد و مخصوصاً نباید در غذا و خوراک بین مستخدمین و اعضاء دیگر خانواده امتیاز گذاشت .

تفقه حیوانات - کسی که برای استفاده کردن زندگی، حیوانات بیچاره رامهار و گرفتار خود کرده، موظف است بمخارج آنها کاملاً رسیدگی کند، یعنی اگر حیوان بخوردن کاه و سبزه معتاد است، برای آن کاه و سبزه تهیه کند و هر گاه جو، برای حیات حیوان لازم است، از انجام این دستور نیز خودداری نکند. (۱)

طلاق

مقدمه - مزار طلاق - کیفیت کاری که مردم در عالم زناشویی مرتکب میشوند طلاق است، بزرگتر گناه اخلاقی در محکمه کیش و آئین و نیروی وجدان، طلاق است، کلمه طلاق را آسان میگوئیم و آسان می‌شنویم و شاید خیلی ساده آنرا انجام میدهیم، غافل از اینکه معنای آن بسی بزرگ، هولناک و دلخراش است، و اگر مردم بفهمند چه جنایت بزرگی در این کلمه زشت نهفته، چون بید بخود لرزیده، دیوانه وار از آن میگریزند و به پیغمبر اسلام (ص) حق میدهند که نزدیک باین مضمون بفرماید ابغض الاشياء عندی الطلاق،

طلاق پاره کردن لطیفترین رشته اجتماع و بهم زدن نخستین پایه ملیت یعنی خانواده است

۱- تبصره ۱ - هر گاه مالک در تفقه حیوان اهمال و مضایقه کرد، محکمه صالحه او را بفروختن یا کشتن آن (در صورتیکه حلال گزشت است) مجبور میکند.

تبصره ۲ - مالکین حیوانات حق ندارند بیش از اندازه معمول از کرده آنها کار بگیرند مثلاً صاحبان گاری هر گاه بار گاری را از میزان عادی زیادتر کنند، شرعاً مسئول و باید تعقیب شوند.

طلاق یعنی در بدر ساختن فرزندی که نهال گلستان آدمیت اند
 طلاق یعنی بخود وا گذاشتن پسر و دختری که، باید از درخت امید
 ایشان باغبان جهان آفرینش میوه شیرین چیند، و پدر و مادر در نتیجه
 این عمل شوم زهر آسا، دل جامعه را ریش و مسموم میکنند، طلاق
 یعنی بدین شدن هر دوشیزه نیکو نژاد بجوانی که خود را بآن آلوده
 ساخته، طلاق یعنی رمیدن هر جوان پاک سرشت، از دختری که شوهر را
 بستوه آورده و طلاق گرفته، و بالاخره طلاق یعنی نسکین و بدبخت شدن زن و
 مردی که باین کردار ناهنجار اقدام کرده، و سوختن فرزندی که بآتش
 قهر ایشان افتاده اند

باری دوشیزگان و جوانان، زنان و شوهران باید بدانند که توافق
 اخلاقی ممکن نیست صد درصد مابین دو نفر برقرار باشد، و عدل خداوند
 نظام طبیعت اجازه نمیدهد دو نفر بهمه آرزوهای خود نائل گردند، و
 دیگران بی بهره مانند، کارگزینی و محاسبات الهی باحساب دقیق تنظیم
 یافته، و از انواع خویبها و بدیها، زیبائیها و زشتیها و آنچه را ما سود
 یا زیان میپنداریم بمسلمان و کافر، بت پرست و خدا پرست، و دوست و
 دشمن، عادلانه و برابر بخشیده است (مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَٰوُتٍ
 یعنی در مقام رحمانیت خداوند، مابین کارمندان این جهان امتیازی نمی بینی)
 باری شوهران گمان نکنند، که با طلاق دادن، زن فرشته سیرتی که
 بهر جهت آراسته باشد نصیب ایشان میشود، و بانوان نیت دارند که با گرفتن
 طلاق، شوهری مطابق آرزو خواهند جست، و هیچیک از طرفین، گول
 مردم شیطان صفت را نخورده، باهم بسازند و در پرورش و اصلاح فرزندان
 بیش از همه چیز بکوشند، و مردم مسلمان بدانند که دین مقدس اسلام

کار طلاق را مشکل گرفته و موقعی آن را مجاز فرموده که در مثل کارد با استخوان طرفین رسیده باشد و روی همین اصل اولاً فرمود؛ طلاق باید در حضور دو شاهد عادل صورت گیرد، و میدانیم جستن عادل کار آسانی نیست و ثانیاً - این اختیار را بزن نداد، زیرا کسی که از نظر روانشناسی در این صنف مطالعه کرده، و با احساسات و عواطف زن پی برده میفهمد تا چه اندازه زن، دل نازک و زود رنج است و اگر بنا بود باو نیز اختیار طلاق میداد زندگی سخت، زناشوییها آشفته و پریشان، و وقوع طلاق زیاد میشد (و برای حفظ حقوق او چنانکه در مبحث نشوز و شقاق گفتیم باز پیغمبر (ص) او را فراموش نفرموده و دستور داد، اگر زن و شوهر باهم نساختند، کار ایشان بحکم ارجاع شود و اگر حکمین، مصلحت را در طلاق دیدند باید مرد، زن را طلاق دهد)

مقدمه دوم - چنانکه قبلاً گفته ایم دانشمندان فقه، احکامی را که در اجراء و انجام بانشاء یعنی گفته یک نفر محتاج است ایقاعات گویند و از جمله این وظائف طلاق است

بعد از بیان دو مقدمه بتعریف و اقسام و احکام طلاق میپردازیم.

تعریف - طلاق در لغت بمعنای رها کردن و در اصطلاح فقه عبارتست از بر طرف کردن و پاره نمودن رشته نکاح و زناشویی بصیغه مخصوص یعنی اگر شوهر نتوانست با زن همسری کند میتواند با حفظ شرائط مخصوص او را رها کند - شوهر را مطلق^(۱) و زن را مطلقه گویند.

تذکر - چنانکه در مبحث نکاح دانستیم طلاق مخصوص بعقد دائم است و در عقد انقطاع (متععه) جاری نیست.

شرائط مطلق - در مطلق باید چهار شرط جمع باشد تا بطلاق ترتیب اثر داده شود .

۱ - بلوغ ،

۲ - عقل ،

۳ - اختیار ،

۴ - قصد ،

بنابر این اگر كودك یا دیوانه صیغه طلاق را جاری کند طلاق محقق نمی شود .

اگر کسی را مجبور کنند زنش را طلاق دهد طلاق واقع نمیشود و طلاق شخص خواب ، مست و یا سهو کننده صحیح نیست .

شرائط مطلقه - در مطلقه باید چهار شرط داشته باشد تا طلاق صحیح انجام یابد .

۱ و ۲ - اینکه زن خود او و دائم باشد بنا بر این زن غیر را بدون اجازه نمیتوان طلاق داد و متعه نیز طلاق ندارد .

۳ - در عادت زنان نباشد (۱)

۴ - اینکه در طهر غیر مواقعه باشد (اگر بعد از عمل زناشوئی

۱- هرگاه زن را عقد کرده یا با او عملی انجام داده یانه، و در هر صورت یا هنگامی که میخواهد طلاق دهد پیش هم اند و یا در حبس یا مسافرت است ، اگر با او عملی انجام نداده خواه در مسافرت باشد و خواه حاضر ، طلاق در ایام عادت (حیض) بی اشکال است . و در صورتیکه با او عمل زناشوئی را بجای آورده هرگاه در سفر است باز طلاق او در عادت مانعی ندارد پس در يك صورت نمیتواند زن را در ایام عادت طلاق دهد و آن هنگامی است که با او عمل زناشوئی را انجام داده و هیچیک در مسافرت نباشند

خواست زن را طلاق دهد باید صبر کند تا بعد از عمل عادت شود و پس از آنکه پاک شد او را طلاق دهد، و مقصود از طلاق در طهر غیر مواقعه همین است .
 ۵- باید مطلقه معین باشد یعنی اگر کسی دوسه زن دارد باید آنرا که میخواهد طلاق دهد معین کند یعنی نمیشود بگوید که یکی از همسرانم رها است (۱. حدی زوجتی طالق)

صیغه طلاق - چنانکه در مقدمه گفتیم شارع مقدس اسلام بزناشوئی و ازدواج اهمیت زیاد داده و حتی الامکان کوشیده که رشته زناشوئی گسسته نگردد، لذا برای وقوع طلاق تا اندازه سخت گیری کرده بلکه مردم کمتر باین امر اقدام کنند و دستور داده است طلاق بصیغه مخصوص و الفاظ معین انجام یابد و آن الفاظ عبارتند از : اَنْتِ طَالِقٍ - یا اَنْتِ مُطَلَّقه یا فلانة طالق و نظائر آن بنابراین بالفاظ کنایه مانند برو بخانه پدر، یا تو برهن حرامی یا عده نگهدار و یا بکتابت و نوشته طلاق واقع نمیشود
 شرط صحت صیغه طلاق حضور دو شاهد عادل است پس صیغه طلاق بدون حضور ایشان انجام نمیگیرد

تبصره - برای رعایت حال محصلین از یکطرف و رعایت حال سایرین و طالبان تفصیل از طرف دیگر بقیه مبحث طلاق در پاورقی نوشته شد .

اقسام طلاق - طلاق برد و قسم است : بدعی و سنی .

طلاق بدعی آنست که با اجراء صیغه هم واقع نمیشود (از ماده بدعت است و مراد از آن عمل نمودن بچیزی است که دستور آن از شارع دین نرسیده است)

اقسام طلاق بدعی - طلاقی که جائز نیست سه گونه است .

- ۱- طلاق دادن در ایام حیض یا مسافر نبودن شوهر چنانکه گفته شد و طلاق زن تازه را قبل از پاک شدن از خون نفاس
- ۲- سه طلاق دادن زن بدون اینکه مابین هر يك از صیغه های طلاق

عده (بروزن فضه)

تعریف - پس از وقوع طلاق، زن بطور کلی نمیتواند فوراً شوهر کند و هر چند روزی را که باید صبر کند عده گویند

اقسام و کیفیت عده - ۱- هرگاه زن بعد از عقد و پیش از آنکه با

رجوع کرده باشد (فقهای عامه میگویند اگر کسی زنش را سه مرتبه پشت سرهم طلاق داد سه طلاقه شده بر او حرام است

۳- طلاق در طهری که در آن طهر با زن موافقه کرده است .

اقسام طلاق سنی (جائز) سه قسم طلاق صحیح است : باین - رجعی - عدی .

طلاق باین - طلاق است که بعد از طلاق، شوهر نمیتواند بزنی رجوع کند و آن شش است :

الف - طلاق زنی که با او عملی انجام داده نشده .

ب - زن یا عسه (زنی که سن او به ۶۰ یا ۵۰ رسیده یعنی دیگر عادت نمیشود)

ج - طلاق خلع

د - مبارات

ه - زن سه طلاقه ای که بین هر دو طلاق شوهر رجوع کرده است

و - طلاق دختری که هنوز عادت نشده است .

طلاق رجعی آنست که مرد میتواند تا یک مدت معین دوباره از عمل

خود رجوع کند (بدون احتیاج بصیغه نکاح)

طلاق عدی آنست که بعد از رجوع با زن موافقه کند و باز زن را طلاق

داده و بعد از طلاق دوباره رجوع کند تا سه مرتبه که در مرتبه سوم زن بر شوهر

حرام شده علاوه بر اینکه نمیتواند رجوع کند حق ندارد او را تزویج هم کند

مگر بعد از آنکه بدیگری شرع کرده و از شوهر طلاق بگیرد .

تبصره - در طلاق عدی چنانکه گفته شد بعد از مرتبه سوم باید زن ،

بدیگری شوهر کند و طلاق بگیرد تا بتواند بهمرازی شوهر کند اگر این

عمل سه مرتبه تکرار شد چنین زن برای مرد حرام ابدی خواهد بود .

او عمل زناشوئی انجام شود مطلقه شد، در این فرض عده ندارد و میتواند فوری شوهر کند (و همچنین یائسه)

۲ - اگر با او عمل زناشوئی صورت گرفته باید بمقدار سه طهر عده نگهدارد (مراد از سه طهر اینست که بعد از طلاق سه مرتبه حائض شود) (۱)

۳ - عده حامل - عده زن آبستن وضع حمل است اگر چه بعد از طلاق فوراً بزاید

۴ - عده وفات - زنی که شوهرش وفات کرده باید چهار ماه و ده روز عده بگذرد. بگذارد و اگر حامله است مابین زائیدن و چهار ماه و ده روز هر کدام بیشتر طول میکشد عده است

(۱) در این فرض بر حسب اختلاف عادت زنان مدت انتظار تفاوت میکند مثلاً اگر زن در هر ماه سه روز خون می بیند و ده روز پاک است گاهی عده او تا ۲۶ روز تمام میشود باینکه بعد از طلاق فوری عادت شود و پس از گذشتن سه روز ۱۰ روز پاک باشد و باز سه روز در عادت باشد، (تا اینجا ۱۶ روز شد) سپس ده روز پاک شود و باول روز ۲۷ که عادت میشود عده سر آمده است.

خلع

تعریف - خلع بفتح خاء در لغت بمعنای کندن و خلع بضم خاء اسم است برای طلاقی که در نتیجه ناسازگاری و بی میلی زن انجام میگردد.

توضیح - در صورتیکه زن باشوهر نسازد و او را نخواهد، میتواند از خود چیزی بخشیده و تقاضا کند که او را ترك گوید و طلاق دهد این بخشش زن و عملی را که شوهر انجام میدهد خلع گویند.

تبصره - شوهر خالع وزن مختله است.

صیغه خلع - هرگاه پس از بخشش زن، مرد حاضر شد که او را ترك

گوید باید بصیغه **خَلَعْتُكَ** تلفظ و بعد از آن صیغه طلاق جاری کند تا طلاق خلعی واقع شود.

شرائط خالع - مردیکه بطلاق خلعی زن را طلاق میگوید باید بالغ - عاقل - مختار - قاصد باشد تا خلع محقق شود بنابراین اگر کودک یا دیوانه بچ

۵ - عده مفقود الاثر - اگر شوهر رفته و ازهرک و حیات او خبری نیست (و برای نفقه زن هم محلی تعیین نکرده) میتواند بمحکمه شرع مراجعه کرده و از روز مراجعه تا چهار سال صبر میکند هرگاه در ظرف این مدت شوهر نیامد عده وفات نگه داشته و آزاد میشود

بزن خود را طلاق دهد یا کسی او را مجبور کند که زنش را رها کند و با در حالت خواب و مستی صیغه جاری گردد در هیچیک از اینصورتها خلع ثابت نمیشود

شرائط مختلفه

شرائط مختلفه - در زن شرط است ۱- باوی عمل زناشویی انجام نداده باشد و یا در طهری باشد که در آن طهر باوی عمل انجام نیافته .
۲- کراهت و ناسازگاری از طرف زن باشد بنابراین اگر زن بشوهر بی میل نیست و یا در طهریست که در همان طهر باوی عمل زناشویی شده خلع صحیح نیست .

تبصره - مبلغی که زن بشوهر می بخشد تا او را رها کند لازم نیست باندازه مهر یا کمتر یا بیشتر باشد بلکه هر مقدار ببخشد روا است .

مبارات

تعریف - مبارات در لغت بمعنای جدائی و در اصطلاح طلاق است که از ناسازگاری زن و شوهر باهم حاصل میشود .

شرائط - شرائط مبارات همان شرائط خلع و صیغه آن **بَارَأْتُكَ** است فقط با خلع دو فرق دارد یکی آنکه در مبارات ناسازگاری از طرفین است دوم مبلغی که در مبارات زن بشوهر می بخشد نباید از مفاد مهر تجاوز کند .

تبصره - در خلع و مبارات زن مادامیکه از عده بیرون نرفته است میتواند اگر بشیمان شد آنچه را بخشیده پس بگیرد و در اینصورت مرد نیز بطلاق خود رجوع میکند

لعان

تعریف - لعان اینست که شوهر بزن دائم خود نسبت زنادهد و شاهد نداشته باشد (علاوه بر عقل و بلوغ در طرفین ، زن باید کر و گنگ نباشد)

حکم - پس از آنکه سوهر مدعی شد عمل زشت زن را خود مشاهده کرده و صیغه لعان را جاری کرد و زن منکر شد و او نیز صیغه را اجراء کرد ، در اینموقع زن بر شوهر حرام ابدی میشود .

مبحث ارث

مقدمه - در تقسیم بندی وظائف و ابواب فقه گفتیم : آنچه در اجراء بلفظ و از دو طرف محتاج است عقود و آنچه از یک طرف بلفظ احتیاج دارد ایقاعات و آنچه را از لفظ بی نیاز است احکام گویند مثلاً نکاح عقد، و طلاق ایقاع و ارث از احکام است

تعریف - ارث ، الك شدن اندوخته مرده است با شرائط و طرز مخصوص .

در زمان جاهلیت زن و فرزندان كوچك از ارث محروم بودند و هر بیگانه كه در زد و خروردها بانسان كوكم میكرد یا با او هم قسم میشد كه در گرفتاریها از او پشتیبانی كند در ردیف ورثه بود مثلاً اگر مردی سه فرزند كوچك (كه برای كارزار استعداد پیدا نكرده) و يك همسر باقی میگذاشت مال او برادر و عمو و یاران او اختصاص داشت

۱- اسلام آن قانون را بهم زد و فرمود :

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمُ لِلذَّكَرِ مِثْلُ خِثَاءِ الْأُنثَيَيْنِ

خداوند بشما دستور میدهد كه اندوخته خود را بنسبت دوسهم و يك سهم مابین بازماندگان پسر و دختر خود تقسیم كنید

اهمیت ارث - پیغمبر (ص) فرمود قوانین ارث را تا زنده ام از من پیرسید و بدیگران بیاموزید زیرا من و دانشم در آغوش خاك خواهیم خفت و مابین شما در میراث غوغا و هیاهو پیا شده آنگاه کسی نیست تا اختلافات

شما را رفع کند و باز فرمود در آموختن قواعد ارث کوتاهی نکنید که در کمال اهمیت است و اول قانونی است که از بیروان من سلب و گرفته میشود (شاید اشاره بوقایع بعد از وفات پیغمبر باشد)

باری اگر مشاهدات روزانه خود را در خانواده ها خود کشی پدران را در تولید ثروت و اندوختن مال بعلاقه و مهری که زن و مرد نسبت بفرزند دارند ضمیمه کنیم با اهمیت ارث و لزوم رعایت آن آگاه میشویم، راستی معلوم نیست چه رازی در گردش روزگار نهفته و این اندازه پدر و مادر را در راه حیات فرزند فداکار و کوشا ساخته که خواب شیرین را برخود تلخ و بزندگی نکبت بار میسازند تا آینده فرزند پریشان و تاریک نشود هر پدری را ملاحظه کنید برای تأمین سعادت فرزند میکوشد پدر بار مشکلات زندگی و دشواریهای کمرشکن اجتماعی را بخود هموار میکند و تیر سهمناک روزگار را بجان دل میخرد باین امید که شاید در آسایش خانواده اش بعد از مرگ قدمی برداشته باشد پس میتوان گفت عمده نیروئی که در کشورها برای تولید ثروت بکار میافتد بآرزوی آسایش فرزندان است، بیشتر مردمی که بثروت علاقه دارند و باهم در میدان اقتصاد بمبارزه برمیخیزند برای رعایت و خوشبختی فرزندان است، پس با مشاهده و آزمایش باید سعی کرد قانون توارث و ارث کاملاً اجرا گردد تا مردم با عشق و علاقه بکار افتند و برای کشور و ملت سرمایه تهیه کنند.

ناگفته نگذاریم و بگوئیم مردم کارگر و ثروتمند نیز از هر طبقه که باشند (خواه بازرگان و کشاورز و چه مدیر کل و کارمند) باید که قوانین اسلامی را یک زنجیر و سلسله ریاضی مانند دانسته قانونی را بچشم نگذاشته و قانون دیگر را ندیده انگارند اگر در ارث و حفظ مالکیت فوق العاده تأکید شده در پرداخت حقوق و مالیاتی هم که بنیاد ملیت و عظمت کشور و آسایش

ملت بآن بستگی دارد فروگذار نفرموده و گفته اند آنمقدار مالیاتی که مطابق مقررات شرع برای بودجه کشور لازم است از ملکیت مالیات دهنده بیرون و بامسامحه در پرداخت نزد خدا مسئول است و بآتش دوزخ میسوزد

فصل اول - موجبات ارث

بدو وسیله ممکن است از مال مرده ارث برد یکی راه نسب و خویشاوندی و دیگر از راه سبب و بستگی .

مراتب نسب - سه طبقه از راه خویشاوندی ارث میبرند که باوجود افراد هر طبقه سابق طبقه لاحق ارث نمیبرند
اول پدر و مادر و فرزندان (هر چند فرزند مع الواسطه باشد مانند نبیره و نوادگان)

دوم برادران و خواهران و اجداد (فرزندان برادر و خواهر و اجداد بالا نیز از این درجه بشمار میروند) .

سوم عموها و دایی ها و اولاد ایشان

مراتب سبب - از راه سبب و بستگی چهار طبقه ارث میبرند :

اول زن و شوهر که در تمام مراتب با خویشاوندان شریک اند :
بقیه در پاورقی است

دوم آقا و غلام - اگر کسی يك نفر را در راه خدا آزاد کرد هر گاه شخصی که آزاد شده وفات یافته و برای او وراثتی نباشد مال او بازاد کننده منتقل میشود .

سوم ضامن جریره یعنی دو نفر با هم قرار میگذارند که هر گاه برای آنها بیش آمد غیر منتظرى شد که باعث جرم و جریمه شود هر يك جریمه دیگری را بعد گرفته و در خلاصی و رهائی رفیق خود کوتاهی نکند در این صورت باسرايط مخصوصی چنین مردم از هم ارث میبرند .

چهارم امامت - اگر کسی وفات یافت و از طبقات سابق الذکر هیچ کس نیست تا اندوخته وی باورسد در اینصورت مالیه او از امام خواهد بود بطوریکه خواهیم گفت . ❀

موانع ارث - مطابق قانون اگر کسی مرد، اندوخته او را باید میان بستگان و خویشاوندان او تقسیم کرد ولی بعضی پیش آمدها سبب میشود که انسان از ارث محروم شود و آن چند چیز و از جمله کفر و قتل و زنا است **کفر** - کفر در لغت بمعنای ستر و پوشیدن و در اصطلاح عبارتست از انکار خداوند یا فرستادگان او و یا انکار چیزی که ضروری دین محسوب می شود .

احکام کفر در ارث ۱- اندوخته کافر پس از مرگ بورئه مسلمان او اختصاص دارد (هر چند ضامن جریره باشد) مثلاً اگر فرزندان او کافر و عموهای او مسلمانند تر که مابین عموها تقسیم میشود و اگر همه خویشان او کافر و ضامن جریره مسلمان است اندوخته او بضامن جریره تسلیم میشود **۲-** هر گاه پیش از تقسیم مال، طبقه نزدیکتر مسلمان شد باید تر که را بآن طبقه تسلیم کرد

☆ **چگونگی توارث** - از جهت کیفیت ارث ، وارثها را بسه طبقه تقسیم می کنند .

اول - آنها که میزان ارث ایشان همیشه ثابت است یعنی سهم آنان بهر صورت در قرآن معین و مشخص شده و عبارتند از مادر و شوهر و زن که مثلاً مادر با بودن اولاد $\frac{1}{4}$ و با نبودن اولاد و حاجب $\frac{1}{3}$ میبرد

دوم - آنها که بريك تقدير قسمت و سهم آنها مشخص است و بر تقدیر دیگر غیر مشخص یعنی گاهی از راه فرض و گاه از راه خویشاوندی ارث میبرند و عبارتند از پدر و دختر و خواهر و خویشاوندان مادری ، مثلاً پدر با بودن فرزند $\frac{1}{4}$ میبرد ولی با نبودن فرزند در قرآن سهم معین ندارد بلکه بعد از دادن سهم مادر وزن یا شوهر همه مال را بواسطه خویشاوندی میبرد .

سوم - کسانی که فقط و فقط از راه خویشاوندی و نزدیکی بمیت ارث میبرند و در هیچ تقدیر در کتاب الهی سهمی معین برای آنها ذکر نشده است و عبارتند از برادر ، اجداد ، دائی و خاله - و عمو و عمه و ...

۳- بانبودن وارث مسلمان باید مال را، مطابق مذهبی که داشته بین ورثه او تقسیم کرد

۴- امام، وارث مسلمانانی است که از اسلام خارج و کافر شده (با نداشتن ورثه مسلمان)

مانع دوم قتل - اگر کسی پدر و یا بطور کلی شخصیرا که از او ارث میبرد بناحق و عمداً کشت نمیتواند از مقتول ارث ببرد و اگر بجز قاتل و ارثی ندارد ترکه او بیت المال و خزانه مسلمین تسلیم میشود و اگر کشتن

✽ **حجب و پرده های ارث** - حجب در لغت بمعنای منع و در اصطلاح شرع، عبارت است از اینکه بواسطه علت خارجی يك نفر نتواند ارث خود را چنانچه باید و شاید مطالبه کند.

فرق منع با حجب - منع ریشه توارث را سوزانده و از میان میبرد ولی حجب پرده ای است که موقتاً روی توارث کشیده میشود مثلاً میگوئیم بابودن فرزند برادر و خواهر ارث نمیرند و فرزند حاجب ارث بردن برادر و خواهر است و یا بابودن فرزند نوادگان از ارث محرومند یعنی باینکه هر دو در طبقه اول قرار گرفته اند باز فرزند حاجب نواده و نبیره است.

انواع حجب - حجاب گاهی از تمام ارث است و گاه از بعضی از ارث **حجب از همه ارث** - در هر طبقه ای خویشاوند نزدیکتر نمیگذارد خویشاوند دورتر ارث ببرد یعنی قانون منع از تمام ارث مراعات درجات خویشاوندیست مثلاً بابودن فرزند نواده ارث نخواهد برد و بابودن نواده اولاد نواده نمیرند و همچنین برادر مانع میشود که برادرزاده ارث ببرد و برادر فرزادگان مانع از ارث بردن عموم و خال هستند.

منع از بعضی ارث - موقعی است که بود و نبود ورثه در کم و زیادی ارث دخالت دارد و در این فرض حاجب دو طبقه اند: اول اولاد و دوم اولاد و برادر و خواهر که مثلاً ارث مادر و پدر وزن یا شوهر را محدود میکنند.

محرومیت مادر ۱ - اگر برای مرده فرزند نباشد مادر $\frac{1}{3}$ مال را میبرد (هر گاه میت برادر و خواهر هم نداشته باشد) و بقیه مال را ولی اگر میت فرزند داشت باید بمادر $\frac{1}{4}$ از مال را ببارت داد. ✽

بحق بوده بدیهی است مانند سایر ورثه ارث میبرد
تبصره - هرگاه کسی از روی خطا پدر خود را مثلاً گشت از دیه

۲۴- برادر و خواهر میت با چهار شرط نمیگذارند مادر $\frac{1}{3}$ ببرد

اول - دو نفر مرد باشند و یا يك مرد و دو زن و یا چهار زن - دوم
مسلمان باشند - سوم پدر زنده باشد - چهارم برادران و خواهران پدر و مادری
و یا لا اقل پدری میت باشند که هرگاه این شروط با هم جمع شد مادر
 $\frac{1}{4}$ از اندوخته پسر خود را میبرد و بافقدان یکی از این شروط $\frac{1}{3}$ (يك سوم)

محرور میت پدر - هرگاه مرده فرزندی دارد سهم پدر $\frac{1}{4}$ و باند داشتن
فرزند ، همه مال است (بعد از سهم مادر و سهم زن یا شوهر)

تبصره - زن و شوهر نیز با بودن اولاد از سهم اعلای خود محرومند
و برادر و خواهر تنی ، حاجب باند برای برادر و خواهر پدری

فرائض - فریضه بسهمی گویند که صریحاً در قرآن کریم معین شده و
آن شش سهم است - نصف $(\frac{1}{2})$ - ربع $(\frac{1}{4})$ - ثمن $(\frac{1}{8})$ - ثلث $(\frac{1}{3})$ - ثلثان
 $(\frac{2}{3})$ - سدس $(\frac{1}{6})$ بآیات ۱۲ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۵ و ۱۷۵ از سوره نساء مراجعه
شود .

نصف - نصف حق سه طبقه است نخست شوهر در صورتیکه زنش
بمیرد و فرزندی نداشته باشد

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ
یعنی يك

دوم از ترکه زن حق شما است اگر فرزندی ندارد (آیه ۱۳ سوره نساء)
دوم دختر در صورتیکه یکی باشد - سوم خواهر در صورتیکه تنها باشد
ربع - چهار يك حق شوهر است هرگاه برای زن فرزندی یا نواده
باشد و حق زن است در صورتیکه شوهر بمیرد و فرزندی یا نواده برای او نباشد
ثمن - $(\frac{1}{8})$ - يك هشتم حق زن است با بودن فرزندی یا نواده برای

ارث نمیبرد (چون مطابق مقررات باید در قتل بخطا ديه مقتول را بوارث
او تسليم کرد)

☆ نكث ($\frac{1}{3}$) يك سوم حق دوطائفه است ، اول مادر بانبودن حاجب دوم
حق برادران و خواهران مادری بانبودن افراد طبقه اول

دو نكث ($\frac{2}{3}$) دو سوم حق دوطائفه است

۱- دو دختر و بیشتر

۲- دو خواهر پدري و مادري یا پدري و بیشتر .

سدس $\frac{1}{6}$ - يك ششم حق سه طائفه است ، اول پدر و مادر در صورتیکه
مرده فرزند یا نواده داشته باشد .

۲- مادر در صورتیکه برای او حاجب باشد .

۳- حق يك نفر از خویشاوندان مادری بانبودن افراد طبقه اول

☆ اجتماع سهام - نصف بانصف و با ربع و ثمن و نكث و سدس

جمع میشود .

يك چهارم با دو نكث و نكث و سدس جمع میشود ولی با ثمن جمع نمیشود

يك هشتم با $\frac{2}{3}$ (دو نكث) و $\frac{1}{6}$ جمع میشود ولی با $\frac{1}{3}$ جمع نمیشود .

يك سوم با $\frac{1}{6}$ جمع نمیشود ولی با دو سوم قابل اجتماع است مثل اینکه

دو خواهر پدري $\frac{2}{3}$ و دو خواهر مادري $\frac{1}{3}$ میبرند

يك ششم بایك ششم مانند پدر و مادر که با بودن اولاد هريك $\frac{1}{6}$ میبرند

مثال برای اجتماع نصف ۱- هرگاه کسی بمیرد و يك خواهر و شوهر

داشته باشد حق خواهر $\frac{1}{4}$ است و حق شوهر $\frac{1}{4}$

۲- اگر میت يك خواهر دارد وزن حق خواهر $\frac{1}{4}$ و حق همسر

$\frac{1}{4}$ است .

۳- هرگاه وارث مرده يك دختر و زن است دختر نصف $\frac{1}{2}$ و همسر

$\frac{1}{8}$ میبرد .

۴- اگر مرده شوهر و مادر دارد شوهر $\frac{1}{2}$ (نصف) و مادر $\frac{1}{3}$ (يك

سوم) میبرد . ☆

مانع سوم حرازا دگی - اولاً حرامزاده ارث نمیبرد و پدر و خویشان پدری، و مادر و خویشان مادری نیز از ارث نمیبرند

۵ - در صورتی که وارث يك دختر و مادر باشد، دختر نصف و مادر شش يك میبرد.

يك چهارم و دو سوم - هرگاه مرده چند خواهر و زن دارد، زن (يك چهارم) و خواهران (دو سوم) میبرند (شوهر با دو دختر، $\frac{1}{4}$ و ایشانش $\frac{2}{3}$ میبرند)

يك چهارم و يك سوم - در صورتی که وارث زن و مادر باشند، زن $\frac{1}{4}$ میبرد و مادر $\frac{1}{3}$

چهار يك و شش يك - در صورتیکه وارث زن و يك خواهر مادری باشد زن $\frac{1}{4}$ و خواهر مادری $\frac{1}{4}$ میبرد

يك هشتم و دو سوم - دو دختر، $\frac{2}{3}$ میبرند و زن، $\frac{1}{8}$

يك هشتم و يك ششم - با بودن فرزندان، زن، $\frac{1}{8}$ و مادر $\frac{1}{4}$ حق دارد.

تعیین

تعیین در لغت بمعنی زیاد آمدن و عصبه خویشاوندان پدری و در اصطلاح اینست که اگر مال میت از سهام زیاد آمد بخویشاوندان پدری تقسیم کنند توضیح - هرگاه مطابق سهام معین بخوایم مال را تقسیم کنیم در بعضی فروض مال زیاد میآید و با آنچه فقهای ما وعامه در تکلیف نسبت بمقدار زیادی باهم اختلاف کرده اند.

مثال - اگر کسی مرد و يك دختر و زن از خود باقی گذارد بدیهی است نصف مال حق دختر است و $\frac{1}{8}$ آن حق زن در اینصورت $\frac{3}{8}$ از مال باقی میماند (زیرا $\frac{4}{8}$ که نصف مال است باضافه $\frac{1}{8}$ میشود $\frac{5}{8}$ و از $\frac{8}{8}$ که مجموع مال است چون تفریق شود $\frac{3}{8}$ باقی میماند)

علمای شیعه گفته اند $\frac{3}{8}$ را بدختر باید داد ولی فقهای عامه، $\frac{3}{8}$ را مابین برادران و عموهای میت تقسیم میکنند

عقیده حق - بر حسب آیات و بر طبق روایانی که از پیغمبر و جانشینان

فصل دوم . ترتیب ارث بران طبقه اول

۱- پدر - هرگاه با پدر از شرکای هم درجه کسی نبوده‌اند مال را ارثاً میبرد .

۲- مادر - هرگاه تنها باشد $\frac{1}{4}$ از مال را ارثاً برده و $\frac{1}{4}$ دیگر را از باب اینکه وارث دیگر نیست باو میدهند

۳- هرگاه پدر و مادر وارث اند $\frac{1}{4}$ از مال حق مادر و باقی از آن پدر

و اگر وارث شده عمل فقهای عامه بی‌مأخذ است و بمقتضای :

أُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ

(یعنی در قضیه ارث بعضی خویشان بر بعض دیگر اولویت دارند و بعبارت دیگر در ارث باید تقرب بمیت مراعات شود) باید مازاد از ترکه را بدختر و اگذار کرد

عول

عول در لغت بمعنای کم آمدن و در ارث اینست که ترکه از سهام کمتر باشد .

دستور - فقهای شیعه نقص را بر خویشاوندان پدری وارد میکنند ولی فقهای عامه بر جمیع ورثه .

مثال - هرگاه کسی بمیرد و دو دختر و مادر و شوهر از او بماند بر طبق مقرراتی که خواندیم $\frac{1}{4}$ حق دختران است و $\frac{1}{4}$ حق شوهر و $\frac{1}{4}$ (پادو ششم) حق پدر و مادر و در آن موقع سهام مذکور را که باهم جمع کنیم مجموع آنها $\frac{10}{14}$ خواهد شد زیرا مخرج مشترك مابین ۳ و ۴ میشود ۱۲ و دوازده را که بهر يك از مخرج ها تقسیم و در صورتها ضرب و آنها را جمع کنیم میشود $\frac{10}{12}$ که $\frac{5}{6}$ یعنی $\frac{1}{4}$ از آن کسر میآید بقعیده فقهای ما باید بدو آحق شوهر و حق پدر و مادر را از اصل ترکه رد کرد آنچه باقی میماند بدو دختر تسلیم کرد

پس از بیان مقدمات فوق باصل مطلب پرداخته و در ضمن سه مبحث مطالب ارث را شرح داده و بیان میکنیم .

است (در صورتی که میت برادر متعدد نداشته باشد و گر نه چنانکه قبلا گفته ایم مادر $\frac{1}{4}$ خواهد برد) .

۴ - پدر - اگر پدر و مادر و شوهر وارث اند نصف مال حق شوهر و بانی بودن حاجب $\frac{1}{4}$ حق مادر و باقی حق پدر است (چون مخرج مشترک است پس دو سهم حق مادر و یک سهم حق پدر و سه سهم حق شوهر است)
۵ - هرگاه پدر و مادر وزن وارث باشند بترتیب فوق باید مال را تقسیم کرد جزاینکه حق زن $\frac{1}{4}$ است (مال ۱۲ قسمت میشود ۴ سهم مادر ۳ سهم زن و ۵ سهم پدر میبرد)

۶ - اگر با پدر و مادر اولاد ضمیمه شد در اینصورت $\frac{1}{4}$ از پدر و مادر و باقی از اولاد است .

۷ - هرگاه پدر و مادر و یک دختر از میت بجای مانده در اینصورت $\frac{3}{4}$ (نصف مال) حق دختر و $\frac{1}{4}$ حق پدر و مادر است و زائد را ($\frac{1}{4}$) باید بنسبت صورت سهام بین ایشان قسمت کرد (بنابر این باقی را باید ۵ قسمت کرد ۳ قسمت آنرا بدختر و دو قسمت آنرا بپدر و مادر تسلیم کرد پس در حقیقت همه مال پنج سهم شده ، سه سهم بدختر و یک قسمت بپدر و یک سهم بمادر داده میشود مثلاً اگر ترکه ۳۰ هزار تومان است ۱۸ هزار تومان بدختر و ۱۲ هزار تومان بپدر و مادر تحویل میشود (۱)

(۱) - تبصره - در صورتیکه حاجب برای مادر هست مازاد را بنسبت چهار میان پدر و دختر تقسیم میکنیم . (مثلاً اگر مالیه ۴۸ تومان است $\frac{1}{4}$ یعنی هشتم تومان بپدر و ده تومان بپدر و سی تومان بدختر میدهیم .
۸ - اگر ابوین باد و دختر وارث اند در اینصورت $\frac{2}{3}$ (یاد و ثلث) از دختر و $\frac{1}{3}$ یا یک ثلث از پدر و مادر است .

۹ - هرگاه پدر یا مادر باد و دختر باشند مالیه را بنسبت ۵ بین ایشان تقسیم میکنیم . (مثلاً از سی تومان شش تومان بمادر و ۲۴ تومان بدو دختر $\frac{2}{3}$)

فصل سوم - ترتیب ارث بر زن طبقه دوم

هرگاه از طبقه اول برای میت وارثی نباشد نوبت به برادر و خواهر و اجداد میرسد و در این صورت چندین فرض متصور است .
۱- برادر در صورتیکه تنها است همه مال را میبرد و خواهر تنها نیز

- میدهیم زیرا $\frac{۴}{۶}$ حق دختران و $\frac{۱}{۶}$ حق پدر است (پس صورت سهام ۵ است)
- ۱۰- اگر بایندر و مادر يك دختر و شوهر باشند $\frac{۱}{۴}$ از زوج و $\frac{۲}{۶}$ از پدر و مادر و باقی از دختر است (چون مخرج مشترك مابین ۴ و ۶ عدد ۱۲ است پس مال ۱۲ قسمت شده $\frac{۳}{۱۲}$ بشوهر و $\frac{۴}{۱۲}$ بپدر و مادر و $\frac{۵}{۱۲}$ بدختر میدهیم)
- ۱۱- اگر پدر و مادر و دختر و زن وارثانند ، $\frac{۲}{۶}$ سهم پدر و مادر و $\frac{۱}{۸}$ سهم زن و $\frac{۱}{۶}$ سهم دختر است (مخرج مشترك ۲۴ میشود $\frac{۳}{۲۴}$ حق زن $\frac{۸}{۲۴}$ حق پدر و مادر و $\frac{۱۲}{۲۴}$ حق دختر است که = با $\frac{۲۳}{۲۴}$ و $\frac{۱}{۲۴}$ باقیمانده را بنسبت ۳ و ۲ بدختر و پدر و مادر میدهیم مثلاً اگر ۲۴۰ تومان باشد ثمن $(\frac{۱}{۸})$ آن سی تومان حق زن و ۸۰ تومان (دوسدس = $\frac{۲}{۶}$) حق پدر و مادر و ۱۲۰ تومان از دختر است و از ده تومان باقیمانده ۶ تومان بدختر و ۴ تومان بپدر و مادر میدهیم یا سی تومان که يك هشتم است بزن داده و ۲۱۰ تومان باقیمانده را بنسبت ۳ و ۲ مانند فرضهای سابق بین دختر و پدر و مادر تقسیم میکنیم و نتیجه یکی است)
- ۱۲- اگر وارث میت منحصر بیک پسر است همه مال از او است و اگر متعددند با تسویه تقسیم میکنند و هرگاه وارث دختر و پسر باشند دو سهم حق هر مرد و يك سهم حق هر دختر است .
- تذکر - ۱- هرگاه میت اولاد ندارد ولی نواده یا نیره از برای او باقی مانده در این صورت هر کدام سهم کسیرا که بآن سبب برده نزدیک میشوند برده بر طبق قواعد میان خود تقسیم میکنند مثلاً اگر کسی مرد و يك نواده دختر (پسر) دارد و يك نواده پسری (دختر) از او باقیمانده دو سهم از مال را به

نصف از مال را ارثاً و باقی را ردأ خواهد برد در صورتیکه برادر و خواهر باهم باشند مثل فرزندان تقسیم میکنیم (بعبارت ساده، ترتیب ارث برادران و خواهران مانند توارث فرزندان است)

۲- هرگاه وارث میت، برادر و خواهر مادری هستند در صورت انفراد $\frac{1}{4}$ از مال را و در صورت تعدد $\frac{1}{3}$ از آنرا میان خود بالسویه تقسیم میکنند (مطابق سهمی که در قرآن ذکر شده و باقی مال را چون وارث هم طبقه ندارند میبرند)

تبصره - در صورتیکه برادر و خواهر پدری و مادری (تنی) باشند برادر و خواهر پدری از ارث محرومند ولی هرگاه برادر و خواهر پدری و مادری نباشند برادر و خواهر پدری جانشین آنها شده ارث را بین خود تقسیم میکنند.

۳- اگر برادر و خواهر پدری و مادری با دو خواهر مثلاً مادری وارث باشند، باید $\frac{1}{4}$ از مال را بدو خواهر مادری و $\frac{2}{3}$ آنرا برادران و خواهران تنی تسلیم کرد.

۴- جد پدری اگر تنها است تمام مال از او است و در صورتیکه جدّه نیز باشد پسر وار و دختر وار مال را تقسیم میکنند.

۵- جد و جدّه مادری مال را بالسویه تقسیم میکنند زیرا جد و جدّه

مادر بمنزلۀ برادر و خواهر مادری اند

✽ بدختر پسر و يك سهم آنرا پسر دختر و اگذار میکنیم.

تذکر ۲- چنانکه در عول گفته و مثال زدیم در صورتیکه مالیه از سهام کمتر باشد، زن و ناشوهر تمام حق خود را میبرند و از سهم دختر و خویشان پدری کسر میشود.

تذکر ۳- با وجود پدر و مادر یا اولاد و نوادگان اجداد و سایر خویشاوندان ارث نخواهند برد بلکه آنها در طبقه دوم واقع اند بمقتضای که خواهیم گفت.

۶- اگر جد پدری و جد مادری وارث بودند در این صورت $\frac{1}{4}$ از مال بجد مادری و $\frac{1}{4}$ دیگر بجد پدری تعلق دارد .

۷- اگر اجداد با برادران وارث اند هر یک نفر جد بمنزله يك برادر و یک نفر جده بجای يك خواهر است (۱)

۸- هر گاه با اجداد یا برادران (یعنی طبقه دوم) شوهر یازن باشد بدیهی است شوهر یازن بالاترین سهم خود را برده و پس از آن برادران یا اجداد بطوریکه گفته شد بقیه مال را تقسیم میکنند .
تبصره بانبودن برادر و خواهر اولاد ایشان وارث اند

فصل چهارم - ترتیب ارث بر زن طبقه سوم

هر گاه برای میت اولاد و پدر و مادر و برادر و خواهر و نوادگان و اجداد نباشد نوبت ارث بعمو و دائی و عمه و خاله میرسد .

۱- هر گاه تنها وارث میت عمو یا عمه باشد در این صورت تمام مال از او خواهد بود .

۲- اگر عمو و عمه با هم باشند در این فرض مثل برادر و خواهر تقسیم میکنند .

۳- دائی یا خاله اگر وارث میت باشد مانند فرض سابق تمام مال از او است و اگر خال و خاله با هم باشند مال را بالسویه تقسیم میکنند .

(۱) - مثلاً اگر جد پدری و جد مادری و يك خواهر مادری وارث باشند و مالیه ۳۰۰ تومان است باید ۲۰۰ تومان بجد پدری ، ۵۰ تومان بجد مادری و ۵۰ تومان بخواهر مادری پرداخت

تبصره - فراموش نمیشود که خویشاوندان مادری در صورت تعدد

$\frac{1}{4}$ (يك سوم) برده و بالسویه تقسیم میکنند .

۴ - در صورتیکه عمو و خالو وارث باشند مال از خالو است و باقی از عمو

میزان کلی - بطوریکه قبلاً نیز گفته ایم اقوام مادری در صورتیکه متعدد باشند مال را بارت برده و برابر تقسیم میکنند و هر گاه تنها و منفرد باشد مال حق او است، نظیر خود مادر که در صورت نبودن حاجب مال را میبرد و بابودن حاجب از آن تجاوز نمیکرد.

۵ - فرزندان این طبقه مانند فرزندان طبقه های قبل در حکم اشخاص خود این طبقه اند و همانطور که گفته شده ایشان نیز مال را بین خود تقسیم میکنند.

فصل پنجم - میراث زن و شوهر

۱ - شوهر - شوهر بانبودن فرزند نصف از همه مال را میبرد و با بودن اولاد (یک چهارم) مال حق او است و علاوه اگر سه طبقه پیش و ضامن جریره نباشند بقیه مال را خواهد برد.

۲ - زن با بودن اولاد، $\frac{1}{8}$ و بانبودن فرزند، $\frac{1}{4}$ مال را میبرد

۳ - زنان اگر متعددند بابودن اولاد، $\frac{1}{8}$ را و با نبودن اولاد $\frac{1}{4}$ مال را بین خود تقسیم میکنند و در صورتیکه وراثی جزایشان نباشد برخی گفته اند بقیه مال را باید بایشان تسلیم کرد و بیشتر معتقدند که باقی مال باام منتقل میشود (۱)

۱ - تبصره اگر کسی زنش را طلاق داد یا درعده رجعه است و یا طلاق طلاق باین است :

الف - مطلقه درعده رجعه و ارت است و بر طبق مقررات ارت میبرد
ب - در طلاق داده باین هر گاه شوهر در مرض مرك او را طلاق داده باشد

بقیه پاورقی صفحه قبل

است ، از ارث محروم نیست و در غیر اینصورت وارث نخواهد بود .
تذکر — زن از همه مال شوهر ارث نمیبرد بلکه میراث او مختص است باموال منقوله و از بنا های غیر منقول قیمت خود بنا را باو میدهند و از زمین بی نصیب است .

میراث ضامن جریره

هرگاه خویشاوندان میت مرده باشند و از آشنایان او جز ضامن جریره نباشد در این فرض میراث میت از ضامن جریره است ولی از شخص او تجاوز نمیکند مثلا هرگاه ضامن جریره نیز مرده است و اولاد دارد اولاد او قائم مقامش نخواهند بود .

ارث بردن امام

اگر طبقات ساق ارث از میان رفته اند یعنی برای میت از جهت نسب یا سبب وارثی نیست در اینصورت اموال او مختص بامام است که در مصالح مسلمانان بمصرف میرساند

تبصره — اگر مرده زن داشته ، زن سهم اعلاى خود را میبرد و بقیه بتزینة مسلمین تحویل میشود پس شوهرحاجب امام هست ولی زن مانع نیست
تذکر — چون موضوع غلام و کنیز فعلا منتفی است ما از بیان این قسمت صرفنظر کردیم

ملحقات باب ارث

۱ — بطوریکه در کتاب نکاح خوانده ایم اگر کسی نسبت زنا بزنا خود داده و لعان واقع شد زن بر شوهر حرام ابدی میشود حال اگر فرزند را نیز از خود ندانست . میان آن شخص و فرزند علاقه پدری و فرزندی گسیخته خواهد شد بنابراین هرگاه چنین فرزندی ازدنیارفت مالیه او از مادر و فرزندان خود او خواهد بود و پدر را از هیچ جهت نصیبی نیست و نه تنها پدر محروم است بلکه خویشاوندان پدری نیز از این قسمت بی بهره اند و وارث چنین کسی مادر و خویشاوندان مادری او هستند .

۲ — اگر بعد از چنین نسبتی پدر پشیمان شده و بفرزندی کودک اقرار کرد بر علیه او رسته میان پدر و فرزند ثابت میشود ولی علاقه فرزند با پدر پس از گسستگی بیرونه ندر نیست بنابراین او از پدر ارث میبرد ولی پدر از وی ارث نخواهد برد .

۲ — فرزندی که از زنا بوجود آمده است (چنانکه گفته ایم) نه پدر و مادر

بقیه باورقی صفحه قبل

وارث او هستند و نه سایر خویشاوندان پدری یا مادری، و بنا بر این فقط فرزندان و شوهر یازن او وارث میباشند و هرگاه فرزند و شوهر یازن ندارد میراث او از ضامن جریره و یا از امام است.

۳- اگر کسی مرد، و زن او حامله است باید باندازه سهم دو پسر برای حمل نگاهداشت و هرگاه زننده بدنیآمد مطابق قوانین ارث عمل کرده سهمش را داده مازاد را بین ورثه سابق تقسیم میکنیم و اگر مرده بدنیآمد مالیکه کنار گذارده شده بود میان ورثه تقسیم میشود.

۴- اگر در نفر باهم اظهار خویشاوندی کردند بطوریکه از یکدیگر ارث میبرند بگفتار ایشان باید ترتیب اترداد و قواعد ارث را اجراء کرد.

۵- هرگاه کسی گم شده و از او اطلاعی در دست نیست، باید مدتی انتظار کشید شاید پیدا شود و در مدت انتظار هر کس سخنی گفته و طریقه ای را اختیار کرده است بعضی مدت انتظار را ۶ سال و برخی ۱۰ سال دانسته جمعی گفته اند باید آن اندازه منتظر بود که عاده چنین شخصی در آن مقدار از مدت زننده میماند.

۶- اگر عده ای در دریا غرق شدند و باطلاق عمارت بر سر آنان ویران شد و از میان رفتند با اجتماع چند شرط از یکدیگر ارث میبرند:

الف - برای یک نفر یا همه ایشان مال و اندوخته باشد.

ب - از یکدیگر ارث ببرند.

ج - متقدم در مرگ از متأخر شناخته نشود.

د - سبب مرگ اجتماعی غرق یا ویرانی باشد.

با اجتماع شرائط فوق بر طبق قواعد ارث از یکدیگر ارث میبرند.

مثال - هرگاه پدر و فرزند باهم در کشتی بوده و غرق شدند اولاً

۱- از اموال پسر را بورثه پدر تسلیم میکنیم و بعد سهم پسر را از اندوخته پدر (غیر از ۱) جدا کرده و بورثه پسر رد میکنیم:

تذکر - چون معنی و شرط ارث بردن اینست که زننده از مرده ارث ببرد، پس در حوادثی که گروهی باهم طعمه مرگ میشوند، چون ارث گذار از ارث خور ممتاز نیست. نباید قانون توارث اجراء شود، و باین نظر فقهاء، ارث بردن رابه «غرق» و مرگ در اثر ویروانی که عین اخبار و مورد اجماع و اتفاق است اختصاص داده اند.

مبحث قضا (داوری)

قرآن - اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَحْكُمَ بِهِ النَّاسُ بِاِذْنِ اللّٰهِ

(آیه ۱۰۶ سوره نساء) یعنی ما قرآن را فرود فرستادیم تا مطابق تعلیم و دستوری که خداوند داده ، بین مردم حکومت و داوری کنی
تعریف - قضا در لغت برای معانی بسیار استعمال شده و از جمله معنی

اوست چنانکه در آیه شریفه (وَقَضَىٰ رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوا اِلَّا اِيَّاهُ)

(آیه ۲۴ سوره بنی اسرائیل) باین معنی اطلاق شده یعنی پروردگار تو دستور داده که جز او را نپرستید و دیگر بمعنی حکم است مانند و اللّٰهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ (سوره مؤمن آیه ۲۷) یعنی خداوند بر استی حکم میکند و در کتاب قضا که موضوع سخن ماست همین معنی اراده میشود و آنرا چنین تعریف کرده اند
تعریف - قضا سلطنت بر حکم است از برای کسیکه بجزئیات قوانین شرعی مطلع و آگاه است که از روی جزئیات حقوق اشخاص را ثابت کرده و نگذارد پایمال هوی و هوس دیگران گردد .

نتیجه - فائده قضا مانند صلح بریدن و از میان برداشتن خصومت و نزاع مابین اشخاص است ، یار سیدن مردم بحقوق از کف رفته خود

اهمیت قضا - یکی از مهمترین مقررات و قواعد فقهی قضا است ، تنها چیزیکه رشته اجتماع و جمعیت بشر را محکم کرده نمیگذارد از هم گسیخته شود قوانین قضائی است ، چه آنکه بقول فلاسفه ، حب ذات فطری

بشر است و همه کس میخواهد هر منفعت و سودیکه ممکن است برای خود فراهم آورده از گلهی دیگران بازگردد و در اینراه تا آنجا که توانائی دارد کوشیده و هر مانعی را از جلوی خود بر میدارد ولی از طرف دیگر حس اجتماع یا احتیاج فطری است یعنی آدمی نمیتواند تنها زندگی خود را اداره کند و در باره معیشت و حفظ حیات خود ناچار است از دیگران کمک گیرد و مساعدت خواهد ، تنها چیزیکه میان این دو قضیه فطری و غریزی را اصلاح میکنند و نگه میدارد مقررات حقوقی است که حق اشخاص را حفظ کرده نمیکندارد مردم بهم تجاوز کنند و در نتیجه نظام اجتماع محفوظ میماند .

قانون گذار - چنانکه در اول کتاب فقه گفته ایم قانون گذار حقوق ممکن است یکعه از متفکرین بشر باشند و ممکن است قراین حقوقی از زیر دست اندیشه کسی بیرون آید که خود را مستقیماً با عالم دیگر مربوط دانسته و بوسیله الهام که خطا ناپذیر است جامعه بشر را نگهداری و برای حقوق ایشان مقرراتی وضع کند .

بدیهی است قسم اول کاملاً تغییر پذیر است زیرا دانشمندان حقوقی از روی حدس و تجربه ناقص ، قانون وضع میکنند و این نوع حدس و تجربه کاملاً خطا پذیر است و حتی میگویند قانون را وضع و عمل میکنیم تا در آزمایش معلوم شود چه وزن و ارزشی پیدا میکند و در نتیجه قوانین حقوقی دائماً در تغییر و تبدیل است

ولی قسم دوم قابل اختلاف و تغییر نیست زیرا گوینده و قانون گذار دین ، با چراغ خرد و اندیشه خود تا پایان روزگار را دیده و بر طبق مصلحت محدود یا دائمی بشر (اگر خاتم نیست چون موسی ، احکامش محدود و

اگر خاتم باشد چون پیغمبر ما احکامش نامحدود است (دستور العمل زندگی را تعیین میفرماید

در هر صورت قسم اول قانون حقوقی (بمعنای عام که شامل قوانین جزائی نیز است) و قسم دوم قوانین فقهی (احکام) نامیده میشود و مقصود ما در اینجا سخن از همین قسم است اگرچه مقررات حقوقی امروز در بیشتر یا همه مسائل با این قوانین منطبق است .

فصول مبحث قضا

سخن و گفتگو در اطراف مقررات قضا یا از شخص قاضی است و یا از خصوصیات مدعی و منکرو یا از چگونگی حکم یا از فروع و احکام دعوی و ما هریک از این امور را در فصل جداگانه شرح میدهم

فصل اول - حاکم (داور)

کسی میتواند حاکم باشد که ۷ شرط دارا باشد .

۱ - تکلیف بنابر این کودک یا دیوانه و یا مست و بیپوش نمیتواند

قاضی باشند

۲ - ایمان، بنابر این مشرک یا کافرو بی اعتقاد نمیتواند مصدر دآوری

واقع شود

۳ - عدالت پس فاسق نمیتواند قاضی باشد .

۴ - حلال زادگی بنابر این حرامزاده نباید حاکم دعاوی باشد

۵ - علم و دانش ، و مقصود از دانشی که اینجا گفته میشود احاطه

به همه احکام الهی است از روی اجتهاد .

۶ - مرد بودن بنابر این زنانرا نباید بدآوری برگماشت .

۷- ضبط و حفظ یعنی قاضی باید پر حافظه باشد بنابراین کسی که فراموش کار است برای اینکار شایستگی ندارد

نتیجه - بعد از اجتماع شرائط فوق کسیکه میخواهد این پست مهم و پر مسئولیت را اشغال کند باید از امام اجازه بگیرد و در زمان غیبت امام همان اجتهاد بانسان اجازه میدهد که وارد اینکار بزرگ شود
تذکر شرط اجتهاد در صورتی است که بنا بر رسیدگی بدعوی باشد ولی اگر طرفین خواستند اصلاح کنند، باختیار خود هر که را لایق دانسته انتخاب و حکمیت در کار خود را باو واگذار میکنند

فصل ۵- م - وظایف قاضی

- ۱- قاضی میتواند بعلم خود حکم کند (مخصوصاً در رسیدگی بحقوق مردم)
- ۲- قاضی هنگامی حکم میکند که عدالت شهود محرز باشد (۱)
- ۳- رشوه گرفتن بر قاضی حرام است نه قاضی میتواند رشوه بگیرد نه کسی حق دارد باو رشوه دهد و در هر صورت اگر رشوه گرفت باید هر چه زودتر بصاحبش مسترد دارد (۲)
- ۴- مساوات - قاضی باید مابین مدعی و منکر تفاوت نگذارد (هر چند یکی مسلمان و دیگری کافر باشد) بایکی گرم نگیرد و بادیگری بخشونت سخن گوید یکی را نزدیک خود ننشاند و دیگری را دور از خود

(۱) تذکر - هر گاه چند عادل، بعدالت شهود گواهی دادند عدالت ثابت میشود و محتاج نیست علت عادل دانستن را شرح دهند ولی اگر خواستند عدالت شاهدیرا بهم زنند کاملاً جهت فاسق بودن او را باید توضیح دهند
(۲) تذکر - در حرمت رشوه تفاوت نمیکند که بحق یا باطل و بسود یا زیان رشوه دهنده حکم دهد

جای دهد یکی نشسته و دیگری ایستاده نباشد^(۱)

۵ - اگر یکی از دو طرف آغاز سخن و صحبت کرد باید کاملاً سخن او را مورد دقت قرار دهد و هر گاه در أثناء کلام او حریفش خواست اظهاری کند نگذارد تا سخن اولی تمام شود .

۶ - در رسیدگی بدعاوی ترتیب را مراعات کند

۷ - اگر چند دعوی يك مرتبه پیش اورفت باید برای مقدم و مؤخر انداختن بقرعه متوسل شود .

۸ - در حکم جانب عدالت و حق را فرو نهند

فصل سوم - تشخیص مدعی و منکر

تعریف - مدعی کسی است که اگر دنبال دعوی را رها کند نزاع از میان خواهد رفت (الَّذِي لَوْ تَرَكَ تَرَكَ) و برخی گفته اند مدعی

آنست که گفتارش بر خلاف قاعده و قانون باشد (الَّذِي يَبْغِي خِلَافَ الْأَصْلِ)

مثلاً کسی که میگوید اندوخته یا کتاب یا خانه من نزد دیگریست این گفتار بر خلاف قاعده است زیرا قانون اقتضای میکند که ثروت هر کس نزد خود او باشد از تعریف مدعی ، منکر را شناخته میگوئیم کسی است که اگر ترك خصومت کند او را رها نمیکنند و یا کسی است که گفتارش بر طبق

(۱) تذکر - قاضی نباید یکی از دو طرف دعوی را چیزی بیاموزد که

بوسیله آن بر طرف غالب شود .

قاعده وقانون است (۱)

شرائط مدعی و منکر - طرفین دعوی، باید بالغ و کاملاً عاقل و
جائز التصرف یا وکیل باشند، بنابراین از کودک، دیوانه، مست و سفیه،
دعوی پذیرفته نیست (۲)

فصل چهارم - رسیدگی بدعوی

پس از آنکه دادخواه (مدعی) مقصود خود را گفت مدعی علیه یا
اقرار میکند یا منکر میشود، یا خون سردی و سگوتری ترجیح میدهد
اقرار - هرگاه مدعی علیه اقرار کرد، بدیهی است مطابق اقرار
و اعتراف او عمل میشود (۳)

(۱) - تبصره ۱ - آنچه را موضوع نزاع است مدعی به، و منکر را
مدعی علیه - گویند

تبصره ۲ - هرگاه بر علیه کسی اقامه دعوی شد و منکر دسئرسی
نیست یا حاضر شد، با حفظ مقرراتی که گفته مسود می‌شود می‌توان بدعوی رسیدگی
و حکم غیابی صادر کرد ولی پس از آنکه حضور یافت اگر بویست بی‌هودگی
حکم غیابی را ثابت کند مال را از مدعی می‌گیرند و باو می‌پردازند.

(۲) - ولی یا وصی و حاکم سرع می‌توانند از طرف طبقات فوق وارد،
دعوی شوند (کتاب حجر صفحه ۵۷ و ۵۸ از باب اول جلد اول مراجعه شود)
(۳) احکام اقرار - ۱ - مدعی به را اگر مال اسب باید از اقرار کننده
گرفت و بطرف پرداخت

۲ - با امتناع از پرداخت و خواهش داد خواه او را حبس میکنند
تا بپردازد

۳ - تا ادعای افلاس یعنی تهی دسب شدن، اگر بویست شاهد بر گفته
خود بیاورد، او را تا موقع بویگری و سدا کردن مال رها میکنند

۴ - اگر بعد از اقرار، مدعی به که مال را مدبر پرداخته و شاهد
اقامه کرد، رها میشود

انکار و احکام راجع بشهود

انکار - در صورت انکار، وظیفه مدعی است که بر صدف گفته خود

شاهد بیاورد

شهود - ۱ - عدالت شهود باید پیش قاضی ثابت باشد

۲ - هرگاه حال گواهان (شهود) معاوم نیست، برای درستی (عدالت)

هر يك باید دو گواه عادل اقامه کرد

۳ - چنانکه گفته ایم عام دادرسی بدرستی و نا درستی گواهان،

حجت است

۴ - هرگاه، شهود، غایب اند، مدعی موظف است تا مدتی که حکمه

تعیین میکنند ایشانرا حاضر سازد

تبصه در تفریق حذر شهود، منکر با قید کفیل آزاد میشود

۵ - منکر میتواند بنیاد عدالت شهود را با گواهان عادل ویران سازد

۶ - هرگاه مدعی گواه ندانند یا نا درستی گواهان او معلوم شد،

پای سوگند در میان میآید و این وظیفه بدوش منکر است.

(أَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ عَلَيْكُمْ مُّكَرًا)

احکام سوگند (۱)

هرگاه مدعی (- دخوا) گوشت داشت، قاضی، خواهش و رضایت

او منکر را سوگند میدهد که دخوا بهیچ میگفته و او مدعی بدهکار نیست

و پس از سوگند مراعه تمام میشود

(۱) - حج و تکیه بی ستم - سه حر مطلق حلاله یعنی ستمه بالله

و الله - رده و صحیح است و عذر - بد و صحیح و آشکار و بی فید،
اجاب یا نه پس اگر هر کس را با الله سید (ممل ایکه) گوید و الله
سه حق ناسه سید) سوگند ناسود صحیح است و ی ابراست

تکول - هرگاه منکر از یاد کردن سوگند امتناع کرد و حاضر نشد سوگند را بداد خواه واگذار کند (این لجاجت را نکول گویند) در این صورت مدعی بر حقانیت خود سوگند یاد کرده و حق خود را میگیرد (۱)

سکوت منکر

اگر منکر از اقرار و انکار امتناع و سکوت اختیار کرد اورا زندانی میکنند تا بحرف در آید و هرگاه باز لجاجت ورزید دادستان (حاکم) باو اخطار میکند که در صورت اصرار قسم را بطرف واگذار میکند و مدعی به را از او میگیرد اگر با اخطار هم مفید واقع نشد داد خواه (مدعی) سوگند یاد کرده و مدعی به را دریافت میکند (۲).

(۱) - اگر مدعی نیز از سوگند امتناع کرد باز مرافعه ختم میشود

(۲) - تبصره - هرگاه علت سکوت گنگی است بوسیله دو گواه عادل از

استفاده بشماره اقرار و انکار اورا دریافت میکنند

تذکر - در ادعای بر مرده هم باید شاهد آورد و هم سوگند یاد کرد
 خاتمه - اولاً قضاة بدانند که داوری کاری است بس خطرناک و مشکل، و آنرا سرسری و آسان نگرفته خدا را در مقام داوری حاضر و شاهد کردار خود دانسته، آزادی فکرو عمل را بهوس خود یا آرزوی دوستان و یانرس افزماندهان نفروشد و بدانند که ابراز درستی و شایستگی در زندگی این جهان ایشان نیز مؤثر و مفید است، پس از هیچ مقامی جز خدا نهراسند و بترسند که نزد وجدان خود سرافکنده و شرمسار شوند.

و ثانیاً مردم داد خواه و یا منکر بدانند که داوری محاکم، حقیقت و حق را تغییر نمیدهد و آنرا نابود نمیکند، حق نگهبان و طبیعت مأمور اجرای حقایق است اگر بناحق دیناری بگیرند. روزگار دمار از نهاد خود و دودمان ایشان بیرون میآورد.

مبحث شهادت (گواهیها)

قرآن - وَاقِمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ (سوره طلاق آیه دوم) یعنی هنگام گواهی خدا را منظور آرید و برای خوشنودی او شهادت را پایدار کنید (سود و زیان خود یا آنکه را برای او گواهی میدهید از دیده و دل دور کنید)

تعریف - شهادت در لغت بمعنای حضور و در نظر فقها این است که انسان آنچه را دیده و یا یقین دارد موقع لزوم اظهار کند، وغالباً در بیان اطلاع از حقوق مردم که بعده یکدیگر دارند و انسان یقین دارد، استعمال میشود.

اهمیت گواهی (شهادت) - چنانکه در مبحث قضا و داوری گفتیم نظم اجتماعی و حفظ ناموس اجتماع در رعایت حقوق است و جلو طبع سرکش و خودخواه مردم را بوسیله قوه قضائی و تشکیلات اساسی آن باید گرفت، و بزرگترین سازو برگ و نیروی یک نفر قاضی در فائق آمدن بمشکلات گواهی و گواه است، دادرس بیچاره که مسئولیت سنگین و مشکلی را بدوش گرفته، از کجا میداند جنایت وارد و یا مال سرقت و غصب شده، چشم و بازوی قدرت او خود مردم اند و باید با قرائن گواهی رسته ملیت و اجتماع خود را محکم کنند، زیرا اگر محاکم قضائی نتوانند حق را پیدا و بحق دار تسلیم کنند، بالاخر تیاج روز افزون و خوی دیو سرشتی که مردم دارند چگونه بمرز خود میایستند تا ملیت و اجتماع پایدار بماند، شهود پروبال قاضی اند و نباید بکتمان شهادت یا دروغ او را بال شکسته رها کنند، باین جهت در

قرآن عزیز فرموده بزرگتر گناهی که دل را تیره و سیاه میکند، کتمان و پوشیدن شهادت است و باز دستور داد، از گواهی و اقامه حق مضایقه نکنید هر چند بزیان خود، یا پدر و مادر و خویشانان باشد حق پرست باشید، بحق شهادت دهید، از تنگدستی و بدبختی جنایتکارتر رسید و برای او غم نخورید زیرا خداوند مهربان و بهتر غمخوار و سرپرست او است

باری در اسلام برای گواهی و گواه شدن بحق، پایه و مقام بزرگ می بینید و شاهد نزد خداوند، ارجمند و گواهی دادن واجب و برعکس امتناع از شهادت را پیغمبر (ص) موجب کیفر و سوختن در آتش دوزخ دانسته (مگر در صورتی که برای جان و مال و ناموس خود شاهد، خطر ناک باشد که در این نوع موارد واجب نیست)

ولی از طرف دیگر باید شهود بدانند که در هر تگاه بر خطری واقع اند و باندک غفلت یا دروغ و اشتباه، چنان می افتند و نابود میشوند که تا روز قیامت نام ایشان از دفتر آدمیت محو شده، و خود و خانواده خویش را فانی و لکه دار میکنند، پس باید گواه با چشم باز و با آرامش دل حرکت کند و بجز آنچه پیش وجدان خود و خدا، آگاه است اظهار نکند و شهود بدانند اگر با گرفتن پول یا وعده و نوید، بدروغ شهادت دهند و ندانسته چیزی بگویند، دست طبیعت گلوی ایشان و بازماندگان شانرا میفشرد و آنرا با چنگال انتقام قطعه قطعه میکند.

فصول شهادت

در گواهی از پنج جهت بحث میشود :

۱- شرایط گواه

۲ - شرائط گواهی (شهادت)

۳ - اقسام حقوق

۴ - شهادت بر شهادت

۵ - احکام متفرقه

فصل اول - شرائط گواه

شرائط گواه - شاهد باید باید دارای شش صفت باشد .

بلوغ ، کمال عقل ، ایمان ، عدالت متهم نبودن ، حلال زادگی

۱ - بلوغ بنا بر این شهادت کودک پذیرفته نیست هر چند خوب و بد

را تمیز دهد

۲ - کمال عقل - پس گواهی دیوانه و مست صحیح نیست و بلکه

نباید . بشهادت مردم سفیه یا فراموشکار ترتیب اثر داد ، مگر آنکه کاملاً

اطمینان بیاورد

۳ - ایمان ، بنا بر این بشهادت غیر مؤمن نه میشود گوش داد (۱)

۴ - عدالت - مقصود از عدالت ، بودن نیروئی است در زن و مرد

که بملاحظه آن گرد گناهان کبیره نگشته گناهان صغیره را زیاد تکرار

نکنند (یعنی فرمانفرمای عمل ایشان در زندگی انفرادی و اجتماعی وجدان

پاک است) (۲)

(۱) تبصره - شهادت اهل کتاب در وصیت پذیرفته میشود (هر گاه پنج

شرط دیگر در ایشان باشد)

(۲) گناه کبیره - گناهی است که در کتاب آسمانی ما (قرآن و گفته

های پیغمبر (ص) و امامان سخت شمرده شده ، یعنی هر که پیرامون آن رفت

از خداوند کیفر و آتش دوزخ دارد .

گناهان کبیره - گناهانی که بیشتر ما مردم ، مردمی که خود را

مسلمان میدانیم ، شب و روز در دفتر زندگی آن را ثبت کرده و باز خود را

شرط پنجم متهم نبودن ، و مقصود اینست که مثلاً خود گواه در آن
ذی نفع نباشد (۱)

شرط ششم حرام زاده گئی ، پس شهادت حرام زاده پذیرفته نیست

☆ باسلام نسبت میدهم و کبیره محسوب میشود ۷ است :

۱- باده گساری

۲- قمار بازی

۳- عمل منافی باعفت

۴- دروغ گوئی

۵- غیبت (یعنی کردار زشت مسلمانان را پیش این و آن گفتن)

۶- تهمت (یعنی صفت یا عمل بدی که در مسلمان نیست باو نسبت دادن) .

۷- تجاوز بحقوق مردم ، از قبیل بزور گرفتن مال ایشان یا دزدی یا کم فروشی ، یارب خواری ، یارشوه خواری و یا آزار رساندن بدست و زبان و دل (که ناچار حق زندگی و آزادی ایشان را لکه دار میکند)

نتیجه - پس از خواندن و دیدن همین چند نوع از گناهان کبیره معلوم میشود ، گر حکم شود که مست گیرند ، در شهر هر آنچه هست گیرند .

تبصره - میتوان ظلم و ستم را ریشه همه گناهان دانست ، و آنرا بپیدادگری نسبت بخود و ستمگری نسبت بدیگران تقسیم کرد

(۱) **مثال ۱-** ورشکسته اظهار میدارد فرشهای قیمتی و جواهرات باو

تعلق ندارد و بستانکاران آنها را از خود او میدانند ، در اینموقع نمیشود گواهی خود ایشانرا پذیرفت .

۲- شریک نمیتواند بنفع شریک خود ، در چیزی شهادت دهد که سود آن بخود او هم بر میگردد

۳- شهادت گدایان و لگردد (سائل بکف) پذیرفته نیست ، زیرا بگرفتن بول منهم اند .

۴- گواهی کسی که سر خود بمحکمه شرع (دادگاه) حضور یافته و بدون اینکه از او بخواهند گواهی دهد پذیرفته نیست ، زیرا قاضی (دادرس) نسبت باین دلسوزی بیجای اوظنین میشود .

تبصره ۵ - نسبت بحقوق الهی میتوان پیشاپیش گواهی داد

فصل دوم - گواه شدن

قرآن - وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
یعنی آنچه نمیدانی

اعتماد مکن و از آن پیروی منما

تعلیم - مقصود از گواه شدن اینست که به بینیم باچه پایه و درجه ای از اطلاع ، انسان میتواند خود را شاهد بدانند .

علم و یتیم - شاهد موقعی گواه است که نسبت با آنچه میخواهد گواهی دهد یقین داشته باشد و مدرک این نوع علم باید دیدن و یاشنیدن باشد (۱)

(۱) دیدن - (مشاهده) ، علمی که از دیدن حاصل میشود و شاهد را برای گواهی دادن آماده میسازد عموماً نسبت باموری است که وسیله ادراک و فهمیدن آن ، حسی بینائی است مانند دزدی ، زد و خورد ، آسیب رسانیدن ، کشتن ، غصب و امثال آن

شنیدن - (استماع) ، دانشی که از راه شنیدن بگواه اجازه میدهد خود را شاهد بدانند ، اموری است که از راه گوش و شنوایی برای انسان یقین حاصل میشود ، مانند نسبت و خویشاوندی مردم باهم (مثلاً پدری و فرزندی کسی اقرار میکنند و شما بگوش خود میشنوید یا هر که رسیده گفته است فلانی فرزند فلانی است و بقدری معروف است که جای دو دلی و تردید باقی نمانده) و مانند حاضر بودن در مجلس معاملات و شنیدن صیغه عقود و ایقاعات (ملکیت ، وقفیت و امثال آن نیز از این قبیل است مثلاً کسی که ملک وقف را اجازه کرده و شما می بینید در آن تصرف و کشت و کار میکند ، نمیتوانید این تصرف را دلیل مالکیت بدانید بلکه از راه شنیدن ، اگر یقین پیدا کنید ، بمالکیت متصرف گواهی دهید و یا بگوئید من می بینم و میدانم در آن تصرف میکند تبصره - تصرف اگر مالکانه هم باشد مانند ویران ساختن خانه یا آباد کردن آن ، باز مشاهده دلیل بر مالکیت نیست مثلاً اگر می بینم کسی در زمینی ساختمان میکند ولی عموم مردم بی غرض و درست و هر که از آن طرف میگذرد میگویند این زمین از فلانی است در این صورت ، این نوع مشاهده را نمیتوان برداشتی که از راه شنیدن باور شده ترجیح داد .

تذکر - خلاصه کلام و گوهر سخن در این مبحث ، اعتماد بعلمی است که از راه حواس حاصل شود .

فصل سوم - عدل لازم در شهادت

همه جا و نسبت به همه موضوعات اندازه لازم در عدد شهود یکسان نیست ، در تجاوز بعضی از حقوق دوشاهد مرد ، و گاهی چهار شاهد مرد لازم است و گاهی بشهادت زنان و مردان باهم یا شهادت زنان بمنتهائی میتوان ترتیب اثر داد و داورى کرد و برای این منظور باقسام حقوق اشاره میکنیم

اقسام حقوق - حق در کتاب قضا و شهادت به ، حق الهی و اجتماعی تقسیم میشود - **حق الهی** ، یا مالی است مانند ندادن خمس و زکوة و یا جزائى مانند حد قتل ، دزدى و زنا و امثال آن از تجاوزاتى که در آئین مقدس اسلام مجازات بدنى برای آن تعیین شده است و چون این قسمت مربوط بکتاب حدود است از بیان آن صرف نظر کرده و فقط در حق مالی الهی مانند نپرداختن خمس و زکوة یا پرداخت آن به دوشاهد عدل که مرد باشند ثابت میشود .

حقوق اجتماعی - حقوق اجتماعى را از نظر احتیاج بمرد یا زن بودن گواه ، و شماره گواهان بسه نوع تقسیم کرده اند .

نوع اول - آنچه در اثبات آن دوشاهد مرد لازم است مانند طلاق ، وکالت ، وصی بودن و نسب (۱)

نوع دوم - آنچه بیک شاهد مرد و دوزن نیز ثابت میشود و آرد در امور مالی است از قبیل دزدى ، غصب ، بدهى و معاملات مانند خرید و فروش ، اجاره ، رهن ، وصایت بمال ، وقف و قتل و امثال آن (۲)

(۱) - تذکر - در این نوع گفته اند اموری است که چندان جنبه مالی ندارد

(۲) - تذکر - در قتل ، عمد دست کم يك مرد و دوزن عادل باید

شهادت دهند تا موجب قصاص متهم شود

تذکر - نوع دوم (جز قتل) بوسیله يك گواه با سوگند نیز قابل اثبات است .

نوع سوم - آنچه بگواهی زنان و مردان بتنهائی باباهم ثابت میشود، مانند زنده بدنیا آمدن کودک و عیوب زنان (بطور کلی امور زنانه) «۱»

(۱) - در مواردی که زن میتواند در گواهی شرکت کند هر دو نفر زن بجای يك شاهد حساب میشود پس در نوع سوم اگر همه شهود زن باشند باید عدد ایشان بچهار نفر بالغ شود، در صورتی که دو نفر مرد کفایت میکند (شاید علت این قضیه شدت عواطف مهر و احساساتی باشد که نوعاً در زنان وجود دارد) (فصل چهارم برعایت اختصار در پاورقی نوشته شد)

فصل چهارم - شهادت فرعی (یا شاهد فرع)

تعریف - هرگاه شما در بدهی یک نفر گواهیید و چون میخواهید مثلاً مسافرت کنید دو نفر عادل را آورده و گواهی خویش را بایشان اظهار کرده و میروید، حال اگر وجود گواه در محکمه لازم شد آن دو نفر حضور یافته و آنچه شنیده بودند بیان میکنند، عمل این شهود را شهادت فرعی یا شهادت بر شهادت گویند (گواهی بر گواهی) و این نوع گواه، **شاهد فرع** است.

شرائط - با سه شرط بگواهی فرعی (فقط در حقوق مالی یعنی نوع دوم) میتوان ترتیب اترداد.

۱- برای شهادت هر گواه اصل، دو شاهد فرع گواهی دهند

۲- گواهان فرعی مرد باشند

۳- گواهان اصلی یا نباشند یا حضورشان مشکل باشد

وظایف در گواهی

۱- هرگاه عادل را خواندند که در موضوعی شاهد شود باید ببیند (مگر آنکه باندازه لزوم حاضر شده باشند) و این را **تحمل** گواهی گویند

۲- بیان شهادت، واجب و در پوشیدن آن معصیت است

قاعده لاضرر

مدرك قاعده-۱- مردی موسوم به «سمرة بن جندب» درباغ یکی از مسلمانان مدینه درخت خرمائی داشت ، و برای رسیدگی بآن گاه و بیگانه بدون اجازه وارد باغ میشد و هرچند خداوند باغ از او خواش کرد سرزده نیاید مفید واقع نشد ناچار شکایت بحضرت پیغمبر برد وحضرت ، سمرة را خواست وفرمود بی اطلاع وارد باغ مشو ولی او زیر بار نرفت و نپذیرفت ، حضرت فرمود پس حاضر شو و بقیمت عادله آنرا بفروش باز امتناع کرد وبعد از آنکه قبول نکرد بچند برابر قیمت بفروشد و نوید آخرت نیز در او مؤثر نشد ، بصاحب باغ فرمود درخت را کنده پیش او بینداز زیرا زیان و زیان رساندن معنی ندارد (لاضرر ولاضرار)

❖ تذکر - در این داستان کلمه فی الاسلام که عموماً اضافه میکنند نیست ولی شیخ انصاری (ره) از علامه در تذکره و ابن اثیر درنهایه نقل فرمود که درروایت دیگری پیغمبر «ص» فرمود لاضرر ولاضرار فی الاسلام. ❖ تذکر ۲- درمبحث حق شفعه و اینکه آیا در حمام مشترک ونهرواهثال آن شفعه هست یان نیست) نیزروایتی است که در آن عنوان لاضرر ولاضرار ذکر شده و در هر صورت ازقواعدی است که مورد اتفاق همه مسلمین است معنای لاضرر ولاضرار - ضرر بمعنای زیان رسانیدن و ضرار اینست که طرفین در صدد آزار و زیان رسانیدن بهم باشند یا یکنفر که ازدیگری ضرر دیده درمقام تلافی برآید

مثال - یکی میزند شیشه اطاق همسایه را میشکند البته این عمل ضرری و نامشروع است و باید ازعهده خسارات برآید حال اگر همسایه درمقام تلافی بخواهد شیشه خانه او را بشکند این عمل ضرار و نارواست

مثال دیگر - اگر فروشنده متاع معیوب خود را بدون اینکه اظهار کند معیوب است بفروشد میگوئیم خریدار حق دارد پس از اطلاع، معامله را بهم زدن زیرا گردن نهادن بر چنین معامله برای خریدار زیان آور است .

نتیجه - ازدو مثال بالا نتیجه گرفته در معنای این قاعده میگوئیم: «وظائف الهی و اجتماعی تاموقعی قابل اجراء است که بزبان خود شخص یادگیری تمام نشود مثلاً در عبادات اگر غسل و وضو یا ایستاده نماز خواندن و یا روزه بودن و یا مکه رفتن و یا امر به معروف و نهی از منکر تولید رنج و زیان کند (البته غیر از ضرری که در هر تکلیف کم و بیش وجود دارد ، مانند ضرر جهاد و خسارات حج) نباید آنرا انجام داد و در این صورت روزه بودن یا مکه رفتن حرام است و بانجام آن دستور نداده .

و در وظائف اجتماعی نیز همین اصل جاری است مثلاً در خرید یا فروش برای خریدار و فروشنده در مواردی حق فسخ گذاشته اند یا در عقد زناشوئی با بودن عیوبی در مرد یا زن بایشان اختیار داده اند عقد را فسخ کنند و یا در اجاره گفته اند هر گاه مورد اجاره از استفاده افتاد و خانه مثلاً ویران شد مالک حق ندارد مال الاجاره مطالبه کند و از این قبیل در همه عقود و ایقاعات و احکام ، حکم زبان آور وضع نشده .

باری معنای لاضرر این است که در اسلام دستوری که زبان آور باشد صادر نشده (۱)

(۱) ارزش این قاعده - چون بیشتر موارد جلوگیری از زیان رساندن بیک نفر ، باعث میشود که بدیگری زیان وارد آید و عبارت دیگر قاعده مالکیت با این قاعده معارضه میکند پس باید دید فرمان لاضرر تاچه اندازه نافذ است و در برخورد این دو قاعده باهم باید چه کرد
آنچه بیشتر دانشمندان از مرحوم شیخ انصاری بیعت فرموده اند اینست:

خلاصه کلام - حاصل سخن در این قاعده این است که اولاً زیان رسانیدن چه ابتدائی باشد و چه در مقام تلافی ، حکمی است که در قانون اسلام وضع نشده

ثانیاً در تصرفات حقوقی اگر تصرف برای مالک سودی ندارد ولی برای طرف زیان دارد قابل جلوگیری است و امتیاز موارد بسته بفهم مردم و تشخیص محاکم صالحه است .

که ، هرگاه تصرف و دخالت مالک در ملک خویش سودی برای خود او ندارد اما برای طرف دیگر زیان آور است در این صورت حربه لاضرر کارگراست مثلاً همان داستان سمره را ملاحظه کنید که این مرد تا چه اندازه لجوج و خیره سر بوده که از تحصیل يك اجازه دریغ داشته است .

مثال دیگر - یکنفر در خانه ای شريك و يك هفتادم آنرا مالک است و گاه و بیگاه مزاحم شريك خود میشود میتوان گفت اگر بازار رسانیدن سماجت ورزید باید او را واداشت یا همه خانه را بخرد یا سهم خود را بفروشد - پس در مشترکاتی که عرفاً قسمت پذیر نیست ، قاعده لاضرر اجرا میشود .

مثال دیگر - شریکی که سهم خانه خود را میخواهد بفروشد ، به بیگانه فروختن برای او تاثیری ندارد اینست که میگوئیم هرگاه شريك طالب باشد بدیگری حق ندارد بفروشد پس باید ریشه بنیاد شفعه و حق شفعه را از این قاعده دانست .

قاعده مالکیت (یا قاعده الناس)

قرآن - وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ ، آیه ۴ از

سوره نساء (یعنی از طریق ناروا در اموال یکدیگر تصرف و طمع نکنید) و نیز در ملامت و سرزنش پیود در قرآن میفرماید بشتوت یکدیگر تجاوز و تعرض میگردند .

حدیث نبوی - عموم مسلمین از پیغمبر (ص) نقل میکنند که فرمود

النَّاسُ مُسَلِّطُونَ عَلَى أَمْوَالِهِمْ یعنی اسلام بمردم نیرو و قدرت

میدهد که در اندوخته یعنی حاصل کار و رنج خود هر نوع میخواهند تصرف کنند حدیث دیگر - و نیز فرموده اند :

لَا يَحِلُّ مَالٌ أَمْرًا إِلَّا بِطِبِّ نَفْسِهِ (مال هیچکس جز برضایت

خاطر بردیگری حلال و گوارا نیست)

احترام حق مالکیت - ما اگر بخواهیم مجموع آیات و یا اخباری

که از پیغمبر و امامان در اهمیت حق مالکیت و احترام و منع از تجاوز را بدان رسیده نقل کنیم از راه اختصار دور میشویم و حتی فرموده اند در روز رستاخیز خداوند از گناه آنکه باندازه یک درهم (دهشاهی نقره) بحقوق مردم تجاوز کرده نمیکرد و او را مورد رحمت و بخشایش قرار نمیدهد

و حتی در قرآن میفرماید دست یعنی انگشتان دزد را باید برید

و در باره دزدی اینهمه سخت میگیرد باید مردم مسلمان بارزشر حق

مالکیت پی برند

هنگامی که میگویند غاصب بسخت ترین شکل مؤاخذه میشود و آنچه را بزور برده باید پس دهد می فهمیم که هیچ نیرو و قدرتی نمیتواند جلو آنرا بگیرد و مردم باید آزادانه در اندوخته خود تصرف کنند

تذکر - مردم سرمایه دار بخود نبالند و میدان عمل خویش را بینهایت ندانند زیرا چنانکه باز گفته ایم باید قوانین را بسکدیدگر بست تا ماشین اجتماع حرکت کند و بدانند نسبت به پنج يك از درآمد خالص و حق زکوة و یا خراج و مقاسمه که شاید امروز بمالیات ارضی تعبیر شود حق ندارند ، وملك حکومت و دولت اسلامی است که باید در مصالح مسلمین مصرف شود (بنحوی که درمباحث خمس و زکوة و امر بمعروف گفته ایم) و نیز احتکار و حرمت انبار کردن خواربار و لوازم اولیه زندگی مسلمین را فراموش نفرمایند و از خواندن خطبه مالک اشتر که ترجمه شده غفلت نکنند

تبصره - در مواردی که جلو تصرفات مالک گرفته میشود از قبیل كودك یا دیوانه (بصفحه ۵۸ از جلد اول مراجعه شود) در حقیقت برای حفظ مالکیت و تکمیل آنست

قاعده علی الید

باز مسلمین از پیغمبر نقل میکنند که فرمود :

عَلَى الْيَدِ مَا أَخَذَتْ حَتَّى تُؤَدَّى (هر کس از دیگری چیزی

گرفته باید پس دهد و تا نپرداخته موظف است که آنرا بپردازد

تذکر - چون عموماً دادوستد بوسیله دست انجام مییابد باینجهت در این قاعده از گرفتن به (بد) تعبیر فرموده

این حدیث در حقیقت از آثار رعایت حق مالکیت است و از آن
چنین میفهمیم که اگر کسی بعنوانین مختلف مانند اجاره یا عاریه یا ودیعه
یا وکالت و امثال آن و یا غصب بملك و مال مردم دست یافت باید در حفظ
آن بکوشد و آنرا رد کند و با مطالبه مالك (در عقود لازمه پس از گذشتن
مدت) نباید در رد کردن مسامحه کند که اگر خود مال تلف شد بر طبق
این قاعده مثل یا قیمت آنرا باید بپردازد

تذکر - در بعضی از کتب ، روایت ، بصورت « حَتَّى تُؤَدِّيَهُ »

نقل شده .

اجتهاد و تقلید

اجتهاد - در لغت کوشش و تحمل مشقت و در اصطلاح فقه پیدا شدن قوه‌ای است در انسان که بنیروی آن میتواند احکام و مسائل شرعی را از روی دلیل استخراج کند

مثال ۱ - در مبحث نکاح میخوانید که اگر زن و یا شوهر در عقد نکاح یکدیگر را گول زدند و فریب دادند (تدلیس)، آنکه گول خورده میتواند عقد را فسخ کند، مثل اینکه دختری را باین عنوان که بکر است تزویج میکنند و بعد از عقد معلوم میشود . قبلاً شوهر کرده و بیوه بوده است، حال نمیدانیم، بطور کلی، اگر معلوم شد بیوه است این حق ثابت است یا نه و در اغفالهای دیگر مثل کم سال بودن دختری یا ثروتمند بودن مرد، نیز حق ثابت هست یا نیست، آنکه بتواند از روی قواعد و ادله، حق فسخ را در این موارد اثبات یا نفی کند، مجتهد است

مثال دیگر دیوانگی و عنن در مرد بزن اختیار میدهد که نکاح را فسخ کند ولی نمیدانیم اگر این عیوب بعد از عقد و یا بعد از عمل زناشویی پیدا شود باز برای زن حق فسخ هست یا نیست آنکه بتواند از ملاحظه و دقت در ادله یکطرفه را اختیار کند مجتهد است

مثال سوم - در اینکه قاضی میتواند بعلم خود حکم کند یا نه ما بین فقها اختلاف است آنکه بتواند از روی دلیل یکطرفه را اختیار کند مجتهد است

تقلید - در لغت گردن بندی است که زن بگردن می‌آویزد و مقصود از آن، انجام دادن وظایف شرعی است بگفته مجتهد جامع الشرائط

اصول دین و تقلید - در جلد اول کتاب گفته ایم اصول دین (توحید

و نبوت و عدل و امامت و معاد) چون مربوط بوجدان و اعتقاد است تقلید پذیر نیست و هر مکلفی باندازه فهم و استعداد خویش باید در اصول دین اجتهاد کند، هر چند از راه اعتماد بقرآن و اخبار یا طریقۀ منطق و برهان یا مشاهده آثار جهان آفرینش اعتقاد برای او حاصل شود.

اجتهاد و تقلید در فروع - در پی بردن بوظایف دینی انسان میتواند خود دامن همت بر کمر زده مسائل دین را از اصول و قواعد استخراج و بمقتضای آن عمل کند و حق دارد از دانشمندی که این رنج را برده پیروی کرده آنچه را میگوید انجام دهد و بدیهی است در این موقع حق چون و چرا ندارد و باید مطیع صرف باشد.

حال اگر کسی نتوانست یا نخواست اجتهاد کند بحکم عقل و مشاهده و آزمایشی باید از متخصص این فن پیروی کند.

دلیل عقلی = عقل میگوید رهگذری که چاه را از راه نمیشناسد بر راه شناس مراجعه کند تا سرگردان نشود و در چاه نیفتد، عقل میگوید بیمار یا باید خود طبیب ماهر باشد تا درد و دارو را بشناسد یا از طبیب آزموده چاره جوئی و بگفته او عمل کند، و درد های فردی و اجتماعی همه در تجزیه خانه الهی معین و داروی آن با دقت تر ترازو سنجیده شده پس اگر کسی مجتهد نشد و خود را مسلمان دانست باید بدستور مجتهد گردن نهد (و چنانکه در نسخه پزشك طرف اعتماد چون و چرا نمیکنید نباید در دستور مجتهد جامع الشرائط چون و چرا کنید مگر آنکه خود مجتهد باشید پس خطای طبیب و اشتباه مجتهد را مجتهد بازرسی و باز پرس میکند)

باری رجوع نادان بدانا از احکامی است که عقل از سنین کودکی آنرا تشخیص داده و تعقیب میکند

مشاهده و تجربه - در گذارش روزانه خود و دیگران می بینیم کاری را نسنجیده عمل کرده و از اهل فن نپرسیده با ناامیدی و شکست مواجه گشته ایم ، چه بسیار بیمارانی که در اثر مسامحه و رجوع نکردن بطبيب طعمه مرك، واسير خاك شده اند، چه بناهای رفیع که باندك حادثه خراب وزیر ورو شده و فهمیده ایم دست مهندس قابل در بنیاد آن بكار نرفته ، و بالاخره در شبانه روز بهم رسیده میگوئید چرا لباس را بفلان خیاط قابل ندادی بدوزد تا پارچه را از میان نبرد .

پس پشیمانیهایی که شب و روز در دفتر زندگی ثبت میشود و همه از آثار جهل و اهمالی است بما دستور میدهد که برنامه تکلیف الهی و انفرادی و اجتماعی دینی را نیز باید از مجتهد گرفت و انجام داد و با عبارت دیگر، تقلید واجب است

مجتهد اعلم - باز فرماں عقل و تجربه باید از مجتهدی پیروی کرد که در علم و پاکدامنی و پرهیزکاری سرآمد اقران باشد زیرا اولاً تا دکترا متخصص گذاشته نباید بطبيب معمولی مراجعه کرد و ثانیاً بگفته عالم نمای نادرست اعتماد نیست (در تحقیق اعلم البته گفته اهل فن و دانش معتبر است)

(از این ببعد برنامه مربوط نیست)

عوامل اجتهاد

برای اینکه خوانندگان این کتاب بدانند مجتهد کیست و کی حق دارد در اثبات یا نفی احکام اسلامی و نقص یا کمال آن اظهار عقیده و نظر کند، عوامل و ساز و برگ را که برای راه پیمای اجتهاد لازم است با کمال اختصار شرح میدهم تا بدانند با چه سرمایه و اندوخته ای میتوان وظیفه ای را بدین و آئین نسبت داد یا از آن سلب کرد

مدارك احكام - مأخذ تكاليف شرعی در درجه اول قرآن و اخباری است که از پیغمبر (ص) شخصاً و یا بوسیله امامان رسیده و در مرتبه دوم اجماع و عقل

قرآن و اخبار - پیغمبر (ص) دستور داشت قرآن را تدریجاً بمردم تعلیم دهد و بعلاوه قرآن خاص و عام و امثال آن دارد و باینجهت برای فهمیدن معنای آیات قرآن و تاریخ تقدم و تأخر آیات و نیز فهمیدن معانی اخبار ، آموختن علومی چند لازم است .

مقدمات اجتهاد - علومی که باید یکنفر بداند تا بتواند قدم در اجتهاد گذارد ده علم است

۱- علم کلام

۲- صرف و نحو

۳- معانی و بیان

۴- دانستن لغت عربی یا قدرت بر استفاده از کتاب معتبری که در

این فن نوشته شده .

۵- علم منطق

۶- علم تفسیر

۷- علم الحدیث

۸- علم رجال

۹- دانستن مقداری حساب و هیأت (زیرا مجتهد در مبحث ارث و

مباحث وقت و قبله باین دو علم محتاج است)

۱۰- علم اصول ، و ما بارعایت اختصار بلزوم هر يك اشاره میکنم

اول- علم کلام یعنی پی بردن باصول دین از روی دلیل و برهان و

لزوم اینکه خداوند مردم را بخود وانگذاشته و برای هدایت و پیمودن راه خوشبختی و ظائفی را فرموده انجام دهند تا بسعادت مطلوب نائل گردند (وظیفه داشتن را در آئین مقدس اسلام و در حقیقت اجتهاد و تقلید را میتوان از مباحث علم کلام دانست)

دوم - صرف و نحو - چون قرآن و اخبار بزبان عربی است پس دانستن علم صرف که دانستن تجزیه کلمات (از اسم و فعل و حرف بودن و حالات و عوارض هر يك از قبیل صحیح و معتل بودن اسم و فعل) و علم نحو که دانستن ترکیب کلمات است (بواسطه اختلاف در ترکیب زیر و برآخراسم تغییر میکند مثل اینکه فاعل مرفوع و مفعول منصوب و مضاف الیه مجرور میشود - عربی خود آموز مؤلف مراجعه کنید) بعد کافی لزوم دارد

سوم - معانی و بیان - چون در این دو فن فصاحت و بلاغت کلام (رسائی و شیوائی) معلوم میشود و بزرگان دین ماهمه سخنور و بلیغ بود میتوان تا اندازه ای در صحت و فساد خبر از این علم کومك گرفت

چهارم - علم منطق - در منطق راه و روش استدلال از قبیل برهان یا استقراء و تمثیل معلوم میشود و یکنفر مجتهد باید کاملاً بمباحث قیاس و استقراء و تمثیل آشنا باشد تا استدلال صحیح را از غلط شناخته خود را از خطا حفظ کند (مثلاً تمثیل اینست که انسان حکم موضوعی را بموضوع دیگر نسبت دهد و علت این اقدام شباهتی باشد که این دو موضوع باهم دارند مثل اینکه ما میگوئیم دادرس پاکدامن و شرافتمند اگر میداند فلانکس صد تومان بفلانی بدهکار است و نپرداخته حکم بر علیه بدهکار صادر و بولر از او دریافت میکند، تمثیل اینست که شما بگوئید دادگاه و دادرس برای رسیدن مردم بحقوق خود میباید و میزان علم است پس منم که میدانم

فلانکس بدهکار است ، باید پول را بهر نحوی هست گرفته و بطرف پیردازم ، در صورتیکه این حکم و استدلال نارواست و بدبختانه در بسیاری از احکام ، مردم دانا نما بتمشیل تمسک میکنند)
پنجم علم تفسیر - شما در قرآن میخوانید :

وَلَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى

یعنی در حال مستی نماز نخوانید و بخواندن این آیه خیال میکنید مست بودن فقط مانع نماز است و در حرمت باده گساری مشکوک میشوید ولی وقتی بتفسیر عالم باشید میدانید که سال چهارم از هجرت باده نوشی منع شد و بالاخره چون احکام تدریجاً صادر شده باید بوسیله علم تفسیر ، تاریخ نزول آیات و حکم عام و خاص و امثال آنرا از قرآن کشف کرد (و شاید بهمین جهت و جهات دیگر فقهاء در جواز ناشوئی با اهل کتاب جداً عقیده ای اظهار نمیکنند زیرا مثلاً در سوره مائده اجازه میدهد و از سوره ممتحنه جلوگیری استفاده میکنند و هر دو سوره در هدینه نازل شده و تاریخ تقدم و تأخر معلوم نیست ، نویسنده بقرائنی از قبیل آیه تکمیل دین و آیه تبلیغ معتقد است که سوره مائده بعد نازل شده ، باری این بحث مفصل است بگذریم)

ششم علم الحدیث - (در ایه) قلم اینجا رسید و سر بشکست - در قرآن حدود پانصد آیه می بینید که وظایف دینی یعنی مسائل فقهی را بیان فرموده و مادر این دو جاد گاهی تبرک جسته و گفتیم ولی آنهم چنانکه شایسته مقام قرآن است عموماً کلی و سر بسته عیب باشد هذا واجب بودن نماز و روزه و زکوة یا جائز بودن خرید و فروش و حرمت ربا ، و شرح و توضیح آیات را باید در اخبار پیدا کرد پس اساس و هلاک اجتهد ، در اخبار است یعنی

صرف و نحو و امثال آن در حقیقت از مقدمات و شرائط اجتهاد ولی احادیث و اخبار مایه و ماده اجتهاد است - همه در سرها - بیخوابیها ، و پریشانیهای خاطر که بدن فقیه و مجتهد را لرزانده نمیکند از شهامت ادبی و آزادی فکر مطابق دلخواه نتیجه بگیرد ملاحظه اخبار است چرا ؟ چند جهت دارد

۱- جعل اخبار بعد از پیغمبر ص - بعد از آنکه آواز دلربای

پیغمبر اسلام در دنیا طنین انداز شد و دستور مقدس او از گوشها بدلهاجا گرفت و مردم متمدن و دانشمند آنروز چون روم و ایران آنرا استقبال و خریداری کردند ، تازه عرب از خواب بیدار شده و فهمید چه نعمت بزرگی را کوچک میپنداشت و از کف داد ، پیغمبر یک نفر مرد عادی نبوده و کوتاه ترین سخنان او بایک دنیا برابری میکند باینجهت جمعی هم که میگفتند در مجلس پیغمبر (ص) نمیشود حضور یافت و نشست زیرا او با گدایان و بینوایان می نشست و بر میخیزد و ما نمیتوانیم این ننگرا بخود هموار کرده با او هم مجلس شویم ، همین طبقه نتوانستند در جواب مردم دور دست یا تازه مسلمان که میرسیدند و میپرسیدند پیغمبر چه فرمود ، ساکت بمانند ، یا سائل را بهم نشین با پیغمبر ارجاع دهند این مردم پیش خود سخنی گفته و بآن بزرگوار نسبتی میدادند و بدیهی است این نوع پاسخها همه صحیح نیست و با آنچه امثال حضرت علی ع و سلمان میگویند تفاوت دارد ، و در نتیجه ضربنی بفرموده های پیغمبر وارد آمد

۲- جعل اخبار در زمان علی ع - کم کم مردم هوشمند فهمیدند آرزوی حضرت رسول را باید در دل علی (ع) یافت و بهدایت پاکدلانی چون سلمان و ابوذر و مقداد و عمار ، مردم پروانه وار دور شمع وجودش گشته بدانش و پرورش او تربیت می یافتند و چون نوبت خلافت ببنی امیه رسید و فهمیدند آوازه

دانش و خرد خاندان علمی نمیگذارد زندگی و خود سرانه کار کنند باینجهت عالم تراشی کردند و چون دانش در حدیث و روایت بود باز به «تیر» احادیث دروغ ضربت دیگری، بر یککردین وارد آمد، و آب صافی آلوده شد

۳- جعل اخبار در زمان حضرت صادق- جنک بن بنی امیه و بنی عباس در گرفت و میدان تعلیم برای امام محمد باقر ع و امام جعفر صادق ع باز شد و تاحدی، آنچه گفتنی بود فرمودند و آنچه آموختنی بود آموختند و اول بیافر العلوم معروف و دوم بمؤسس مذهب جعفری معرفی شد، دوست و دشمن از خوان دانش حضرت صادق بهره گرفت و چشم چهار هزار نفر شاگرد بدولب حضرتش دوخته بود که مطلبی فرماید و بجان خریداری وضبط کند.

شهرت علمی و تقوای حضرت صادق بجائی رسید که مانند ابن مقفع گوید، انسان مجسم او است، حضرت صادق است که ابن ابی العوجاء آن حکیم خود خواه میگوید در مذاکره و بحث علمی با او خود را بیچاره و ناتوان دیدم و چیزی نمانده بود خدا را جلومن نمایان سازد و اگر فرشته بصورت آدمی در آید او است (حدیث دوم از شرح اصول کافی ملا صدرا بخش توحید)

جعفر ابن محمد ۴ است که آن نویسنده عامی (ابن صباغ مالکی در فصول المهمه) و نیز محیی الدینی عربی و همه مینویسند پی بردن بدانش و کمالاتش از قدرت فکر بیرون است - بگذریم کاین رشته سردراز دارد و انتشاری جدا گانه میخواهید ما هم از مقصد دور میافتیم. بهر صورت بیانات شیوا و جاذبه مغناطیسی سخنان علی و فرزندان او علیهم السلام دو عکس العمل داد یکی از دشمن و دیگر از دوست

حلیه دشمن - دشمنان این خاندان مخصوصاً طرفداران بنی امیه و بعد

حکومت عباسی چون دیدند نمیشود بمبارزه علمی باخانواده امیرالمؤمنین برخاست لباس دوست بتن کرده و اخباری دروغ بنام آشنائی با ایشان انتشار دادند (که همه از عقل دور و مایه خنده است) تا باین وسیله کم کم اعتقاد مردم باین خاندان سست شود.

دوست نادان هم بقدری فریفته و شیدای جمال دل آرای ایشان شد که خود را کم کرد و در نتیجه همان انتشارات دروغ آنچه شایسته مقام الوهیت است بآنان نسبت داد و لوازم بشری را از ایشان سلب کرد (شکایت کردن گنجشک از زناى همسر خود و وجوب قضای نماز بر زنان آل محمد وقتی از عادت زنان پاک میشوند و هزاران خبر دیگر را از این دو نوع باید دانست)

چهارم دستگاه جاسوسی - سلطنت اسلامی که برای بنی عباس استقرار یافت بانهضتهائی که از طرف خانواده امیرالمؤمنین علی (ع) بر علیه ایشان میشد و بخصوص که قائد خراسانی قبلاً از حضرت صادق ملاقات کرده بود، و آن شهرت و عظمت علمی و تقوی که از آن بزرگوار گوش تا گوش جهان را گرفته همه و سائلی بود که نمیگذاشت خیال منصور و خلفای او از طرف این خاندان آسوده باشد باین ملاحظه رفت و آمد بایشان قدغن، مجلس درس تعطیل، اظهار عقیده آزاد در برابر عید - ماهه ممنوع، و دستگاه جاسوسی دقیق تشکیل شد، مفتش بنام دوست در مجلس امام حضور داشت و او بادوست صمیمی در حضور او سئوالی میکرد و امام جوابی میفرمود که باعث گرفتاری خود یا روستانش نشود و بنوعی شد که زراره آن فقیه شهیر گفت این نوع جواب بین طرفداران شما اختلاف ایجاد میکند و حضرت فرمود در برابر حفظ جان خود و دوسان از تیر بالای دستگاه بیداد و ستم این جزئیات ارزش و اهمیت ندارد و بموقع برای حل آن دستور میدهم

باری این حوادث و جهات دیگر سبب شد که :

اولاً - احادیث بیجا و دروغ باخبار صحیح پیوست .

ثانیاً - رجال بزرگ مذهب و راویان حدیث بفکر چاره جوئی افتاده قرار دادند آنچه را از خود امام یادیگری که از امام پرسیده ، میشنوند با خصوصیات و مطابق آنچه شنیده حفظ و نقل کنند تا معلوم باشد گوینده کیست و گفته چیست و ارزش هر حدیث چه اندازه است و در نتیجه چهار صد کتات حدیث از شاگردان ائمه معصومین باحفظ خصوصیت اخبار انتشار یافت و ما برای نمونه يك روايت از اصول کافی را نقل میکنیم (باب فرض العلم) روايت - محمد بن یحیی عن محمد بن الحسین عن محمد بن عبدالله عن عیسی بن عبدالله العمری عن ابی عبدالله (ع) قال طَلَبَ الْعِلْمَ قَرِیْضَةً یعنی محمد بن یحیی بسه واسطه از ابی عبدالله «مقصود امام جعفر صادق (ع) است» نقل میکنند که فرمود دانش آموزی واجب است

ثالثاً - بسرعت برق ، علم ، در آیه (حدیث شناسی) و علم رجال (شرح حال راویان حدیث) و دنباله آن علم اصول (بحث در اطراف ادله ای که مدرک احکام شرعی است) تدوین و مورد بحث قرار گرفت .

تقسیم حدیث باعتبار قوت و ضعف

روایت را بر نظر شخصیت ناقلین آن پنج قسم میکنند .

- ۱- روایت صحیح
- ۲- روایت حسن (بفتح حوسین)
- ۳- موثق (بضم میم و تشدید واو)
- ۴- قوی
- ۵- ضعیف

حدیث صحیح - امروزه دانشمندان بروایتی صحیح گویند که سه شرط در آن باشد :

۱- همه ناقلین آن امامی باشند

۲- عدالت هر يك از ایشان محرز باشد .

۳- نام همه ناقلین در حدیث باشد (و این نوع حدیث را مسند گویند)

مثلاً روایتی که در وجوب دانش آموزی نقل کردیم وقتی صحیح

است که هوبت هر چهار نفر بر تیمی که گفته شد معلوم باشد

روایت حسن - آنست که اولاً حدیث مسند باشد ، ثانیاً ناقلین امامی باشند

ثالثاً - از همه مدح و تعریف شده ولی در یکی یا چند نفر ایشان

مدح بیایه عادل بودن نرسیده باشد ، مثلاً در روایتی که گفته شد ، اگر در

عادل بودن محمد بن حسین تردید شد در اینموقع روایت « حسن » است

روایت موثق - اگر همه راویان حدیث عادل بودند ولی يك یا چند

نفر یا همه ایشان امامی نیستند ، در اینموقع حدیث را موثق گویند ،

مثل اینکه در روایت مذکور بگوئیم محمد بن عبدالله امامی نبوده

یا بین امامی و غیر امامی مشترك است .

روایت قوی - هر گاه همه راویان امامی هستند ولی یکی یا چند

نفر از ایشان مورد مذمت و مدح قرار نگرفته ، در اینموقع روایت قوی است

روایت ضعیف - در ناتوانی خبر کافی است که از یک نفر راویان آن

نکوهش شده باشد فرضاً اگر گفتیم شرح حال محمد بن حسین دلالت دارد

که عادل نبوده بنابراین روایت ضعیف میشود (نبودن حدیث از چهار نوع

فوق آنرا ضعیف میکند)

تذکر - هر گاه بیشتر فقهاء به مضمون يك روایت ، عمل میکنند ولی

شرائطی را که در اخبار صحیح و موثق و حسن گفتیم در آن نیست (یعنی

ضعیف است) چنین روایت را مقبوله گویند.

تذکر ۲ - بطور کلی روایت ضعیف قابل اعتماد نیست مگر آنکه مضمون آن بضمیمه قرآن یا عمل فقهاء و یا عقل تقویت شود

عمل رجال - چنانکه در مبحث سابق گفتیم درهم و برهم شدن روایات باعث باشد که فقهاء نام راویان احادیث را کاملاً حفظ و در شرح حال ایشان دقت کنند تا ارزش روایات معلوم باشد پس یک نفر مجتهد باید از علم رجال اطلاع پیدا کند تا بهر حدیثی برخورد آنرا بدیده قبول نکند و از آن استقبال و آنرا نقل نکند

علم اصول - بعد از آنکه صحت و سقم احادیث معلوم شد مشکل دیگری جلوی پای فکر و عمل مجتهد را میگیرد و آن مقایسه اخبار باهم و موازنه آن باقرآن و یا عقایدی است که فقهاء اظهار داشته و مثلاً باروایت تطبیق نمیکند ، علمی که حافظ شون ادله است علم اصول میباشد و از باب مثال میگوئیم :

حدیثی که گفته شد دانش آموزی را واجب میداند ولی حدیث دیگری از یاد گرفتن جادوگری منع کرده پس علم جادوگری بمقتضای حدیث اول واجب و برطبق روایت دوم حرام است باینجهت ناچار مبحثی بنام مطلق و مقید در اصول باز میشود و میگوئیم در روایت اول طبیعت آموزش را واجب دانسته و نظر بموضوعی خاص نداشته و در روایت دوم علم خاصی (اگر علم باشد) را قدغن فرموده و این بی اشکال است .

باری در تعریف علم فقه میگوئید پی بردن بوظایف شرعی است از روی دلیل و در علم اصول شخصیت و میزان عمل باده (قرآن - اخبار - اجماع - عقل) و مقایسه و تقدم و تأخر آنها نسبت بهم معلوم میشود پس

ما باید قبلا علم اصول را کاملاً بیاموزیم تا بتوانیم از آن در راه وظیفه‌شناسی دینی استفاده کنیم .

نتیجه - از آنچه خیلی باجمال و سر بسته و فقط برای نمونه گفته شد سختی اجتهاد و بار سنگینی را که یک نفر دانش جوی دینی باید بدوش کشد تا بارش بمنزل رسد معلوم شد و معلوم شد ، باچه بیخوابی و چه اندازه رنج و مشقت میتوان روایتی را باجرات بدین مقدس اسلام نسبت داد ، بیخود نیست که از هزاران هزار نفر که در این بیابان میگردند تا رموز دیانت و گنجینه حقایق آنرا پیدا کنند پس از چهل سال یا بیشتر جز چند نفر سایرین مانده ، خسته ، سرگردان و هلاک میشوند ، بیخود نیست که تا یک قرن پیش بهر کسی حق نמידادنده روایی نقل کند و محتاج با اجازه صریح از متخصصین فن بود پس عزیزی که این مختصر را مطالعه و دل را از هوس و غرض شخصی خالی میکنند بدانند هر روایتی که در هر کتابی است قابل اعتماد نیست و جمع کردن اخبار از گوشه ، و کنار دلیل نمیشود که مؤلف بیچاره بصحت آن اعتقاد داشته شما تصمیم میگیرید هر چه در روز از هر که میشنوید یا هر چه در فلان و فلان کتاب نوشته شده جمع کنید آیا این فکر و عمل میرساند که آنچه در کتاب شما است طرف اعتماد و معتقد شما بوده ؟

خاتمه - در پایان سخن خود بنکته دیگری علاقه مندان بآئین مقدس اسلام را توجه داده میگوئیم :

اصول اربعه - (کتاب چهار گانه) چنانکه قبلاً اشاره شد چهار صد کتاب در احادیث و اخبار (اصول اربعه) از ائمه معصومین تاملاتی مورد دقت و مطالعه فقهای گرام بوده ولی کم کم بزرگان دین در صد دبر آمدند این اخبار متفرقه و رساله های کوچک کوچک را جمع و راه استفاده را آسان کنند و این فکر بزرگ ابتدا بدست اندیشه و عمل سه نفر از بزرگان مذهب

انجام یافت و هرسه نفر ایرانی و مایه افتخار تمدن اسلامی ایران و عبارتند از:

محمد بن یعقوب کلینی - محمد بن علی بن بابویه قمی - محمد بن حسن طوسی (شیخ طوسی) که اجمالاً شرح حال ایشان بیان میشود

محمد بن یعقوب کلینی - (۳۲۹ هجری وفات) هر که در فن رجال کتاب این دانشمند را بزرگی و عظمت یاد میکند و در نزد علمای عامه و دانشمندان مذهب بدانش و پاکدامنی معروف و به (ثقة الاسلام) ملقب است شیخ بهائی - (ره) در علم الحديث خود از ابن اثیر نقل میفرماید که گفته کلینی از کسانی است که مذهب امامیه را در قرن سوم تجدید کرد و هم مینویسد که مروج این مذهب در قرن دوم حضرت رضا (ع) بوده است. از این مقایسه که یکمفر غیر امامی میکند میتوان بمقام کلینی پی برد باری ثقة الاسلام کلینی در مدت بیست سال با رنج و مشقت فراوان کتاب کافی را که مشتمل بر مجموع اخبار از اصول دین و اخلاق و فروع دین و در حدود شانزده هزار روایت است تألیف فرموده و بعد از آنکه مورد دقت فقهاء قرار گرفته قریب نه هزار روایت آنرا با اصطلاحی که گفتیم ضعیف دانسته اند

شروحنی که بر کافی نوشته شده بسیار و بهترین آنها شرحی است که ملا خلیل قزوینی (قرن دهم هجری میزیسته) بفارسی نوشته و دیگر شرح اصول کافی تألیف حکیم شهیر صدرالدین شیرازی (۱۰۵۰ وفات) بعربی است تذکر - کلین بر وزن متین یا کلین بر وزن حسین یکی از دهات

ری یا قم است و قبر کلینی در بغداد مزار خاص و عام است

ابن بابویه (۳۸۱ وفات) محمد بن علی بن بابویه قمی از بزرگان مذهب و مایه افتخار ایرانیان است در تقوی و صحت عمل بقدری شهرت داشت که به «صدوق» معروف شد و سال ۳۸۱ در ری وفات یافت .

آن نزرک مرد در حدود سیصد کتاب تألیف فرموده و از جمله کتاب

من لایحضره الفقیه (کسی که بقیه دسترسی ندارد) در احکام شرعی است که بلباس اخبار نوشته شده و مورد توجه علمای مذهب است (در این کتاب تقریباً شش هزار حدیث نقل شده)

شیخ طوسی (۴۶۰ وفات) حضرت محمد بن حسن طوسی از علمداران بزرگ مذهب بوده و در مجلس درسش بیش از چهارصد نفر حضور یافته و مینویسند؛ سیصد دانشمند امامی مذهب والی غیرالنهاییه از بزرگان مذهب عامه نزد آن بزرگوار تلمذ کرده اند و در سال ۴۶۰ هجری در نجف وفات یافت. شیخ طوسی «ره» در همه فنون از علم کلام و اصول و تفسیر و در آیه و رجال و فقه و اخبار تألیفات بسیار دارد و مهمترین آنها در اخبار کتاب استبصار و کتاب تهذیب و در تفسیر کتاب تبیان است

تذکر - تبیان شیخ طوسی تفسیری است که نظیر آن در اسلام تألیف نشده و یکدوره ادبیات کامل عربی را در آن میتوان یافت، تبیان فوق العاده مشروح و ادیبانه بزبان عربی نوشته شده و تاکنون طبع و انتشار نیافته ولی از چند سال پیش بسر مایه یکی از خیر خواهان اصفهان و همت نمونه کامل پرورش یافتگان مکتب امامت و مذهب حضرت دانشمند متقی آقای حاج میرزا علی آقا شیرازی روحی فدا و مساعدت جمعی از بزرگان این کتاب ورق بورق از گوشه و کنار کتابخانه های ایران و عراق جمع آوری و با زحمت بسیار استنساخ و مقابله شد و تحت طبع رفت

باری چهار کتابی که جامع اخبار مذهب ما است عبارت شد از کافی (شیخ کلینی) من لایحضره الفقیه «صدوق» استبصار و تهذیب «شیخ طوسی» و در پایان سخن از همه خوانندگان عذر میخواهد که مطابق دلخواه این جلد نیز انجام نیافت ولی بدستور ما لایدرک کله لایترک کله میگوید

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وآله المتتبعين

در برنامه تعلیمات دینی فعلی بنده مکرر با ولیای امور وزارت فرهنگ تذکر داده‌ام که آنچه از شورای عالی فرهنگ گذشته هر چند هم یک نفر مؤلف بخواهد راه اختصار بیوید باز با ساعات و وقت دانش آموزان قابل تطبیق نیست و بعلاوه در تقسیم ابواب فقه ما بین پنج کلاس دبیرستانها مراعات نسبت نشده مثلاً گفتن تمام عبادات با اصول دین و آیات منتخبه و اخلاق در کلاس اول با یکساعت وقت که هیچ، با دوساعت نیز غیر مقدور است و همچنین در کلاس پنجم با آن برنامه سنگینی که در مواد دیگر دارد چگونه میتوان مباحث نکاح، قضا و شهادت، ارث و قواعدی مثل قاعده ضرر و مالکیت را بایک رشته اخلاق و آیات منتخبه تدریس کرد؟ البته این مذاکرات بجائی نرسید و تاکنون وعده اصلاح بآینده و وکول شده و نویسنده ناچار شد باز تجدید نظر در فقه کرده حتی الامکان قسمت های غیر لازم را از منن پاورقی انتقال دهد تا آقایان اساتید و دانش آموزان در تعلیم و یاد گرفتن آنچه در پاورقی است الزامی نداشته باشند و در ترجمه آیات نیز ترجمه را در متن و مقصود را در پاورقی نوشت تا هر کدام بنظر آقایان ساده تر میآید آنرا اختیار فرمایند و باز استدعا از یاران یکدل آنکه نویسنده را از تذکرات مفید خود در اصلاح کتاب فراموش نفرمایند. باشد که بتوفیق حق و کرم ایشان رفته رفته مجموعه مفیدی تقدیم طالبان حقیقت شود. و من الله التوفیق

سید کمال الدین نوربخش اردیبهست ۱۳۲۶

آیات

سورة آل عمران آیه ۱۷ - اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ وَ
 مَا اخْتَلَفَ الدِّينَ اَوْ تَوَّالِ الْكِتَابِ الْاَمِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ
 الْعِلْمُ بِنَبَايِهِمْ مَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ
 سَرِيعُ الْحِسَابِ

ترجمہ۔ دین و آئین مورد پسند خداوند اسلام است و از راه طغیان و سرکشی
 یهود و نصاریٰ در تصدیق حضرت محمد (ص) اختلاف و امتناع میکنند با
 اینکه مطابق مندرجات تورا و انجیل بآن عالمند و هر که بکتاب آسمانی
 کافر شود خدا سریعاً او را کیفر میدهد .

۱- چون در تورا و انجیل وعده ظهور ختمی مرتبت «ص» داده شده
 و دانشمندان یهود و نصاریٰ میدانسته اند . باین جهت خداوند میفرماید اختلاف
 اهل کتاب در باره دین اسلام و انکار ایشان از روی خود خواهی و جاه
 طلبی است (بنی در لغت اینست که بزور و ستم انسان مقامی را بطلبند که لایق
 آن نیست) و البته هر که بآیات الهی که در کتب آسمانی است پشت پا زند
 و حق پوشی کند خداوند هر چه زودتر بحساب او رسیدگی خواهد کرد .

آیه ۷۹ - وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ

مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

ترجمه - هر که جز اسلام دینی را طلب کند و بخواهد از او پذیرفته نیست و در آخرت زیانکار شناخته میشود (و بهلاکت و بدبختی خود اقدام کرده است) (۱)

سورة نحل

آیه ۹۳ - وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ

لَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْنَا اللَّهُ

عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

ترجمه - در این آیه خداوند میفرماید هر گاه قرار دادی بستید

(۱) مقصود - از این دو آیه میفهمیم که خداوند بنیاد و عظمت کاخ اجتماع را بر اسلام و عمل بقوانین آن بستگی داده و اسلام را یگانه عامل سعادت در دنیا و آخرت دانسته و اگر کسی بحقایق اسلام پی برد و آنرا با سایر ادیان یا قوانین اجتماعی مقایسه و خیره سری را ترك کند خیلی زود نتیجه میگیرد که عمل بقوانین اسلام از عبادات گرفته تا معاملات و احکام نه تنها خود انسانرا بسعادت و کمال مطلوب و مقام شامخ انسانیت میرساند بلکه اجتماعات در زیر سایه درخت توحید و اسلام بزندگی نکبت بار خود خاتمه داده و با کمال مهر و علاقه و روح وحدت، خوش بایکدیگر زندگی و پایه حقیقت مدنیة فاضله را استوار و محکم میکنند. و این منظور را مادر کتاب فقه آخر هر مبحثی توضیح داده و بخواندن آن همه را توصیه میکنیم.

بگفته و قرارداد خود وفا کنید (چه آنکه پیمان با مردم پیمان با خداست) و اگر عهد نامه خویش را با سو گند بخدا محکم کردید عهد شکنی نکنید ، زیرا در این موقع ضمانت خدا را لکه دار کرده اید و خداوند کردار شما را (از پیمان شکنی یا وفای بعهد) میدانند (۱)

آیه ۱۲۶ - اُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْظِعِ الْحَسَنِ
وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ أَعْلَمُ مِمَّنْ ضَلَّ
عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

ترجمه - مردم را دعوت کن بطرف پروردگار با نیروی قرآن

(۱) شاید این آیه در خصوص پیمانی که مردم مدینه با پیغمبر در مکه بستند نازل شده باشد ، یعنی پس از آنکه آوازه پیغمبر در حجاز و شبه جزیره عربستان پیچیده و مردم مکه دست از آزار پیغمبر و مسلمانان بر نمیداشته بتعصب جاهلیت و بت یرستی خود پای بند بودند در سال دوازدهم بعثت چند تنی از مدینه که بزیارت خانه خدا آمده بودند بدین اسلام مشرف شده و سال بعد هفتاد و پنج تن از سران مدینه پیغمبر را در مکه ملاقات کرده و با پیغمبر پیمان بستند که حضرتش راه مدینه را پیش گیرد و آنان جان و مال و هستی خود را در طبق اخلاص گذاشته از او و آئینش دفاع کنند و در برابر پیغمبر سعی فرمایند ریشه عداوت چند صد ساله را از طوائف مدینه کنده بهشت و نعیم آخرت را برایشان عهده دار گردد و از جمله مواد این قرارداد و قرارداد سال قبل این بوده که از شریک گرفتن برای خدا و دزدی و کشتن فرزندان و تهمت و افترا زدن و اعمال منافی با عفت ، احتراز و اجتناب کنند (توکید در آیه بمعنای محکم کردن و مثال و اوی است ولی مردم نجد که يك قسمت از عربستان است تأکید تلفظ کرده آنرا مهبوز الفاء میدانند .

(۲) چون سطح فکر و پایه دانش مردم مختلف است خداوند در این آیه به پیغمبر دستور میدهد که در مقام دعوت بحق از سه منطق و روش استدلال پیروی کن *

(مقصود از حکمت قرآن است که ادله آن برهانی و منطقی است) و
پند و اندرز و نیز با ایشان مباحثه و مناظره کن به نیکوتر راهی که میدانی،
(و این هر سرطریقه را بکار بر) زیرا پروردگارت داناست که چه
مردمی راه ضلالت میپویند (و باید با آنان مناظره کرد) و چه مردمی راه
هدایت میجویند * و برهان قرآنی یا نصیحت و پند برای آنان کافی است)

آیه ۲۰۳ - وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا ^(۳)

لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ

* ۱ - برهان و دلیل عقلی برای مردم دانشمند و بهمین جهت از قرآن
بحکمت تعبیر شده زیرا غالب مطالب آن برهانی است
۲ - سخنرانیهای سودمند که برپند و اندرز مشتمل باشد (برای توده
مردم) « فن خطابه »

۳ - فن جدل یعنی از عقاید خودشان ثابت کن که اعتقاد بخدا و دین
لازم است . داستان جدال از طریق مورد یسند، قضیه حضرت ابراهیم با ماه
و ستاره و خورشید پرستان در قرآن است که حضرتش در آغاز لباس موافقت و
هم آئینی با آنان میپوشید و سپس بعمل لغو شان راهنمایی میفرمود و هم چنین شکستن
بت ها و آویختن تبر بگردن بت بزرگتر را باید از اعمال فن جدل دانست . و در
خانه خداوند باتأکید بسیار میفرماید پروردگارتو باینکه چه مردمی بگمراهی خود
تعصب میورزند یا راه رستگاری میجویند داناست پس باید با هر کسی
بمنطقی گفتگو و حق را ثابت کرد

(۳) - حقیقت اوصاف سکوت و خاموشی است که با گوش دادن و توجه
همراه باشد یعنی در حقیقت اگر انسان ساکت باشد و تنها بشنود کافی نیست .
پس باید گوش فرا دهد ، گویند در صدر اسلام آنگاه که امام در نماز جماعت
مشغول قرائت بوده مسلمین بهم سلام میکردند و یا تازه وارد میرسیدند رکعت
چندم است و پاسخ میشنیدند باین جهت آیه نازل شد ، ولی میتوان گفت هر چند
در مورد خاص است ولی حکم عمومیت دارد و بطور کلی هنگام قرائت قرآن
باید ساکت بود و اندرز و نصایح الهی را شنید و دستور العمل زندگی قرارداد

ترجمه و مقصود - این آیه دستور میدهد که هنگام تلاوت قرآن ساکت باشید و با گوش دل مطالب آن را فرا گیرید شاید خدا بشما رحم کند و با عمل با احکام آن سعادت مند شوید .

سُورَةُ نَسَاءِ آيَةُ ٦٢ - يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ

أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ

إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

ترجمه - ای مردم با ایمان فرمان خدا ، رسول و زمامداران خود را گردن نهید و اگر بخدا و روز قیامت معتقدید در اختلافات خود بخدا و رسول رجوع کنید که بهتر راه و نیکوتر دادگاه است .

(۱) - این آیه دستور میدهد که از خدا و رسول و زمامداران خود اطاعت کنید و اگر در موضوعی باهم اختلاف نظر پیدا کردید از خدا و رسول آن را بخواهید زیرا اداره خدائی بهتر مرجع است ولی بان شرط که بار و روز رستخیز معتقد باشید (والیان امر و فرمانروایان چون در درسی و صحت عمل و دلسوزی بحال جامعه و کوشش برای تأمین آسایش و سعادت بشر مانند پیغمبرند پس ناچار باید از ایشان اطاعت کرد تا کارخانه ملیت و اجتماع از حرکت نایسند و برق محبت و علاقه مردم بیکدیگر نسوخته و خاموش نشود .

سوره آل عمران

آیه ۱۵۳ - فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَنِت لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ قَفَاً
 غَلِظَ الْقَلْبُ لَا نَفْضُوا مِنْ جَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ
 وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
 يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

ترجمه - فروتنی و خوش رفتاری تو با مردم از الطاف خداوندی است
 چه اگر بد زبان و سنگدل بودی همانا از دور تو همپاشیدند پس از لغزش مسلمانان

(۱) - این بمعنای نرمی و مقصود در اینجا فروتنی و خوش رفتاری پیغمبر
 با مردم است ، و کلمه ما در فیما زائده میباشد ، و فقط خشونت و درشتی
 در کلام و انقباض جدا شدن و از هم پاشیدن و گریختن است .
 گویند این آیه پس از جنگ احد نازل شد .

جنگ احد - سال دوم هجرت جنگ سختی بنام جنگ بدر بین مسلمانان
 و مشرکان مکه واقع و با هفتاد نفر تلفات از سران مشرکان و هفتاد نفر اسیر شکست
 فاحشی نصیب آنان شد ولی برای کینه جوئی و انتقام پس از یکسال که مشغول
 تجهیزات و تسلیحات بودند در ماه سنوال سال سوم سه هزار نفر سواره و دوهزار
 پیاده بسرکردگی ابوسفیان روبدینه آوردند ، این خبر که پیغمبر اکرم رسید
 از در مشورت و چاره جوئی بایاران خود برآمد ، یکی از رجال مدینه ، جنگ
 تن بتن در کوچه های شهر را برنبرد در میدان جنگ ترجیح داد ولی ذلیران
 و جوانان قوم زیر بار نرفته ، کشتن یا کشته شدن در صحنه کارزار را پسندیدند
 و این عقیده جامه عمل پوشید ، باری پیغمبر اکرم با ۷۰۰ تن از مدینه برای
 جنگ با ۵ هزار نفر از مدینه خارج و در دامنه کوه احد بادشمن برابر شده
 یکی از صاحب منصبان عالی رتبه را با ۵۰ تن تیرانداز برای حفظ گردنهای

(در جنگ احد) در گذر و در کارها با ایشان مشورت کن و هر آنگاه تصمیم گرفتی با نیروی اعتماد بخدا آنرا دنبال کن چه آنکه خداوند مردم با اعتماد را دوست میدارد و از ایشان پشتیبانی میکند.

گماشت که ممکن بود دشمن از دهنه کوه بر مسلمانان بناگاه بتازد اتفاقاً این پیش بینی پیغمبر هم بموقع بود، زیرا دشمن خالد بن ولید را که از دلیران عرب بود با ۲۰۰ تن در پشت کوه برای این کار گذاشته بود.

باری آتش جنگ زبانه کشید سپاهیان خالدهم که از کمین گاه بیرون آمدند هدف تیر نگهبانان گردنه قرار گرفته برگشتند و پس از ساعتی چند فرشته فیروزی بر سر مسلمانان پروبال زد و اردوگاه دشمن بامهمات و ذخائری که داشت بدست مسلمانان افتاد ولی بدبختانه نگهبانان گردنه جنگ را خاتمه یافته انگاشته مواضع خود را ترك و دستور پیغمبر را (که فرموده بود خواه فیروزی نصیب ما یا دشمن شود از جای خود حرکت نکنید) فراموش کرده از کوه سرازیر شدند و خالد از فرصت استفاده کرده با سپاه تازه نفس خود از پشت سر بمسلمانان که لباس جنگ از تن بیرون کرده و بی خیال بودند حمله برد و شکست عجیبی در سپاه اسلام افتاده سر لشگری مانند حمزه عموی پیغمبر را از کف داده جمعی از جمله خود بپیغمبر و علی ابن ابی طالب زخم بسیار برداشتند رسول اکرم خیلی از این بیش آمد با گوار ملول و دلننگ شد شاید کمی هم بانگهبانان درسی فرموده که فرمان حضرتش را مخالفت کرده و همین خشونت باعث نزول این آیه شده باشد. مومنان مشغول شدند در از جنگ احد پیغمبر فرمود، آخرین دستبندی بود که دشمن بمارد و از این پس هر چند باهم روبرو شویم تافتج مکه فیروزی نصیب ما خواهد بود و البته این اظهار چامه عمل پوشیده و تا سال هشتم هجرت که مکه فتح شد مندرک کاری از پیس نبرده و هرگاه دست بتعرض میزد با خسارت و نومیدی مواجه میکشند.

بخش اخلاق

ان الدین عند الله الاسلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الصلوة والسلام علی من خوطب باذک لعلى خلق عظیم و بلو کنت
فضلاً غلیظ القلب لا تقضوا من حولک و علی آله الطیبین الطاهرین

اهمیت دین اسلام برای آسایش بشر

هر گاه بآداب و قوانین دین مبین اسلام آشنا شویم میبینیم رعایت
آن مردم را از بدبختی نجات میدهد و اجتماعی که نسخه دستور پیغمبر
گرامی را بکار برد از هر گزند و دردهای اجتماعی محفوظ و ایمن میماند،
و ما برای نمونه چند دستور اخلاقی اسلام را یاد میکنیم :

۱- پیغمبر (ص) از روزی که نهضت مقدس خویش را اعلان فرمود،
مردم را به : مهرورزیدن بیکدیگر، احسان، کمک به بینوایان، دستگیری
از بیچارگان، داد گستری، وفای بعهده، امانت داری، راستگویی دعوت
میفمود.

۲- پیغمبر اسلام بشر را از: دشمنی، بخل، بیدادگری، دروغگویی
خلف وعده، خیانت، مردم آزاری، باده گساری، دزدی، آشوب طلبی،
دورویی، آدم کشی و خودپسندی، منع میفرمود.

پیغمبر اسلام فریاد میزد : خودپسندی و غرور را از سربرون کنید
تا مردم بچشم حقارت و دشمنی بشما ننگرند.

۳- پیغمبر میفرمود : برای مردم بخواهید آنچه را که برای خود

میخواهید و بردیگران روا مدارید، آنچه را بر خود روانمیدارید .

۴- دستور پیغمبر (ص) اینست که : جاه و مقام و ثروت شمارا مست و مردمرا در نظر تان پست و عواطف بشری را در شما خفه نکند .
۵ - دین اسلام میگوید :

تو کز محنت دیگران بیغمی نشاید که نامت نهد آدمی

۶- دین اسلام میگوید : بنی آدم اعضای یک پیکرند و :

چه عضوی بدرد آورد روزگار دگر عضو ها را نباشد قرار

۷- دین اسلام میگوید : مسلمان با اعتماد بسر پنجه فکر و بازوی آهنین خود از دست درازی و چشم طمع با موال مردم اجتناب میکند .

پیغمبر (ص) بمسلمانانی که میگفت بیکار میگردم ، فرمود : از چشم من افتادی زیرا پیروان من سر بار جامعه نخواهند بود

۸- کینه و حسد ، بغل و طمع پیراهون مسلمان نمیرود و مسلمانان یکدیگر را چون جان شیرین دوست و عزیز دارند .

۹ - مسلمان . یتیم نواز ، فقیر نواز ، و کانون محبت و عاطفه نسبت بنوع بشر و هر موجود زنده ای است .

باری پیغمبر اسلام (ص) چنان با چشم دور بین و خرد دور اندیش خود قوانین اجتماعی را برای آسایش بشر و حفظ روابط آنان محکم و مستحکم طرح فرمود ، که اگر مردم دنیا تن دهند و عمل کنند بدینی دشمنی و خونریزی از حریم بارگاه بشریت دور و پرچم مهر ، محبت ، دوستی ، و نوع پروری بر فراز آن نصب میشود ، ملاحظه کنید چنانکه پیغمبر دستور داده اگر همسایه بفکر همسایه ، بی نیاز در اندیشه نیازمند ، طبیب در بی درمان مریض ، ملت دلسوز خزانه دولت ، دولت غمخوار ملت و همه مردم در غم و شادی یکدیگر شریک باشند ، کدام روزنه ای ممکن است کاخ

آسایش آنرا تهدید و روح خوشی را در ایشان متزلزل کند ؟

برای تأثیر دین اسلام در آسایش بشر، مطالعه همین چند سطر با محاسبه ریاضی کافی است و مایقین داریم چنانکه خود پیغمبره فرمود « هر عملی که انجام آن مایه سعادت و هر کاریکه از تکاب آن باعث بدبختی شما تاروز قیامت است، گفتم » اگر مردم دنیا خودخواهی و خودپرستی را ترك و قوانین اسلام را عمل کنند در مهد خرمی و شادی آسوده زندگی خواهند کرد، و تا آنساعت که سیم زندگی خویش را بکارخانه برق اسلام متصل نکنند، روز خوش نخواهند دید و روزگارشان از شب تار تیره تر خواهد بود و طرحهای مسالمت آمیز رجال دنیا هم باندازه يك دینار تأثیر و ارزش نخواهد داشت.

اهمیت قرآن مجید

(ان هذا القرآن یهدی للتی هی اقوم)

برای روشن شدن اذهان بچند نکته از عظمت قرآن اشاره میکنیم :

۱ - در حقیقت قانون اساسی اسلام که شامل رموز دیانت میباشد،

قرآن است .

۲ - تنها کتاب آسمانی که دست حوادث و امواج طوفان روزگار

آنرا از بین نبرده قرآن است .

۳ - تنها یزدی که عرب حو بسد و معرور بفصاحت را در برابر

شیوائی خود بزانو آورد، قرآن است .

۴ - تنها نسخه ای که طرز پرورش و افکار پیغمبر عالی مقام را منعکس

میکند قرآن است .

۵ - قرآن کریم مردم را بدانش جوئی تشویق و مردم نادانرا با

حیوانات برابر میکند .

۶- قرآن هر شخصیتی جز دانش و دانش پژوهی را بیهوده و پست میداند .

۷- قرآن دربرافراشتن خرگاه داد میگوید : علاقه پدر و فرزندى، زن و شوهرى و هر نوع خویشى و دوستى را فراموش کنید .

۸- تعلیمات قرآن مردم بیابان گرد ، بی انصاف ، آدم کش ، خونخوار و بی علاقه به عالم بشریت را ، جهانگیر ، دادپسند (۱) ، مهربان ، نوع پرور و آدمی دوست پرورش داد .

(۱)- اگر بخواید تربیت عدل پرستی اسلام را مشاهده کنید از هزاران هزار داستان ، این يك حادثه تاریخی را قرائت فرمائید :

عبدالله بن ابی یکی از رجال بزرگ یشب و حجاز است که قبل از هجرت پیغمبر برای سلطنت مدینه نامزد و قبل از انجام تشریفات بورود پیغمبر (ص) نقشه او باطل و یکنفر مسلمان معمولی بظاهر و از دشمنان اسلام در باطن شد ، و تا آنکه فرصتی مییافت نیشی میزد که باشد مسلمین را متفرق و جهانرا بکام خویش گرداند ، رسول اکرم از ماجرای دل او اطلاع داشت ولی سیاست ، کیاست و خونسردی حضرتش اجازه نمیداد که صریحا باو چیزی فرماید یا مسلمانان او را آزار رسانند . باری در یکی از جنگها پس از آنکه پیروزی نصیب مسلمین شد و میخواستند بر گردند ، پیغمبر (ص) دید بین مهاجر (مسلمانانی را که از مکه بمدینه آمدند ، مهاجر گویند) و انصار (مسلمانان مدینه) غوغائی و آشوبی که بزد و خورد نزدیک و زیر سر تحریکات عبدالله است برپا شده ، با نیروی الهی جلو آنرا گرفت و حادثه را ندیده انگاشت ، عموم مردم را گمان این بود که کاسه صبر حضرتش لبریز شده و یکشتن عبدالله فرمان خواهد داد و همه حرف در تاریخ دستور و محل اجراء و د ، مقصود از بوستن حکایت اینجا است که :

پسر عبدالله از جمله مسلمانان است و کردار شوم بدرو گفتگوی مسلمین را در کیفر و پاداش او شنیده با کمال نسیهات حضور پیغمبر شتافت و پس از اظهار خجالت خواهش کرد که مجازات پدرش اگر اعدام است ، انجام آنرا بخود او واگذار فرماید ، تا افتخار اقامه عدل نصیب خود او شود ، بدیهی است ، حضرت با آن مقام بردباری از فرزند عبدالله دلجوئی کرده و فرمود ، ما لغزشهای پدر تو را در حساب نیاورده و خیال انتقام نداریم .

۹- بیانات شیرین و دلپذیر قرآن است که بدشمنان پیغمبر اجازه میداد از تاریکی شب استفاده و خود را برای شنیدن قرآن در کوچه‌های مکه حاضر و مخفی کنند (۱)

۱۰- قرآن ریشه موهوم پرستی و عقاید پوچ را در مردم خشک کرده و میسوزاند (۲)

(۱) - مینویسند یکی از رجال قریش با آنکه نسبت به پیغمبر سخت دشمنی میورزید ، هر کجا میشنید انجمن مسلمین تشکیل یافته ، شبانگاه در پشت دیوار حاضر میشد و از قرائت قرآن مسلمین لذت میبرد ، تا دوستانش فهمیده او را ملامت کردند .

و نیز ولید بن مغیره که قرائت سوره سجده را از پیغمبر شنیده بود ، نزد خویشان خود آمده گفت : سخنانی از محمد شنیدم بسی دلفریب و روح افزا که بکلمات آدمیان شباهت نداشت و بقدری فریفته شده بود که گمان کردند بکمند اسلام گرفتار شده و باز مینویسند : پس از آنکه دعوت اسلام علنی و در شبه جزیره عربستان منعکس شد ، بت پرستان مکه نزدیک ایام حج انجمنی تشکیل داده گفتند ، اگر نفیس محمد (ص) بمسافرین و حاجیان رسد آنرا اجنب و روزگار شما را تیره میکند و قبل از وقوع ، راه علاجی بجوئید که مردم پیرامون او نروند ، عقیده آنان که میگفتند : او را بجنون یا جادوگری و یا کلماتش را بسختان شاعرانه نسبت میدهیم پذیرفته نشد ، زیرا همه گفتند ، الفاظ و کلمات قرآن این احتمالا ترا از ساحت قدس او دور میسازد و باید کاری کرد که واردین باحضرتش روبرو وهم صحبت نشوند ، و نقشه ریختند که باید گفت : ملاقات با این شخص ، رشته بدری و فرزندى و خویشاوندی را قطع میکند .

و نیز مینویسند آنچه در سال پنجم بعثت سبب شد خلیفه دوم عمر اسلام اختیار کند ، کلمات شیوای قرآن بود که وقتی خواهرش ورق قرآن را بدستش داد خواند و گفت : چه اندازه جذاب و شیرین است ؟

۲- بعد از وفات پیغمبر گویند یکی از مسلمین شمشیر کشید ، و گفت : هر کس بگوید محمد مرده او را با شمشیر دو نیم میکنم ، پیغمبر نخواهد مرد ، در این موقع خلیفه اول دست او را فشرده بخواندن آیه انك ميت وانهم ميتون او را از اعتقاد ناروا منع کرد

نتیجه - از چند جمله نمونه ای که در اهمیت قرآن گفتیم باید بعظمت قرآن پی برد و در احترام و حفظ آن کوشید و هنگام تلاوت قرآن ساکت بود ، از پند های حکیمانه آن پند گرفت و قوانین آنرا بدل بست .

و اتكن منكم امة يدعون الى الخير تبليغ دين و طرز دعوت بآن

مقدمه - در ضمن مباحث فقه مکرر گفته ایم اگر نقشه و قانونی بتواند جلو آرزو و هوا پرستی بشر دیوصفت را تادر جدای بگردد ، دین و آئین است .

دنیا اگر بطرف دینداری حرکت کند ، وی سعادت و خوشبختی را خواهد دید و هر قدمی که برخلاف دین بردارد به بخت خویش بازده است . اگر پاسبان درونی دین حافظ ناموس وجدان پاک نشود هیچ نیرو و قدرتی نمیتواند از تجاوز بشر خود پرست جلو گیری کند ، ودیر یا زود گوهر وجدان پاک در لجن زار کینه ، آرزو رشک نابود و بوجدان گمراه تبدیل میشود . و در اثبات این منظور قلب بی آرایش مردم حقیقت پرست را بمشاهدات روزانه عصر حاضر گواه گرفته و گفتیم : علت اینکه الفاظ معانی خود را فراموش کرد . نوشته ها و قرار داد ها شخصیت خود را از کف داده ، از نوید بوی امید بر نمیخیزد ، از مخالفت باو عبد بدن نمی لرزد ، آب صلح آتش جنگ را خاموش نمیسازد و دوست از ترس دوست خواب آسوده نمیرود همه و همه زاده بی اعتمادی و بی اعتمادی فرزندان برومند بی دینی است و نیز گفته ایم : تنهادینی که ریشه اختلافات طبقاتی را خشک ،

دارا و نادار، زن و مرد، پیر و برنا، کوچک و بزرگ دانا و نادان، ملت و دولت را بیکدیگر نزدیک و با هم مهربان میسازد دین اسلام است که پیشوای اسلام (ص) مانند یکنفر آدم معمولی حرکت و با مردم آمیزش داشت. خوراک و پوشاک، آسایش و رنج، خانه و اثاث منزل و فعالیت او در زندگی با مسلمانان دیگر هیچ تفاوت نمی‌کرد (۱) و روی همین اصول کوچکتر روزه ای برای نفوذ کرم آرزو رشک و صفات ناپسند اخلاقی در ریشه ملیت باقی نبود.

نتیجه - با توجه بمقدمه بالا می‌گوییم: بر هر اصلاح طلب بشر دوست لازم است که برای استوار کردن کاخ اجتماع عالم انسانیت بر پایه صحیح و خلل ناپذیر از دین مقدس اسلام اطاعت و تا می‌تواند آنرا تبلیغ کند باشد که به بستن دفتر هرج و مرج و شکستن جام خون آشامی بشر امروزی کوهکی شود و مردم دنیا نفس راحتی کشیده خوابی آسوده روند و بدیهی است در طرز تبلیغ باید دید خود پیغمبر و یارانش چه روشی را تعقیب می‌کردند و همان روش را اختیار کرد.

(۱) - مینویسند (دراربعین شیخ بهانی ره) روزی یکی از رجال ثروتمند مدینه خدمت رسول اکرم بود که تپی دست کهن جامه‌ای وارد شد و زانو بزانوی او نشست، مرد بی نیاز خوش لباس را ناخوش آمد و خود را چنانکه عادت این طبقه است جمع کرد ولی حضرتش مجال نداد و فرمود: ترسیدی از فقر او نصیب تو گردد؟ عرض کرد: نه، فرمود تربیدی از ثروت تو چیزی دامنگیر او شود؟ گفت نه، فرمود پس چرا باین حرکت بی ارزش خود دل درویش را ریس می‌خواهی؟ جواب داد: گول خود خواهی را خوردم و برای جبران این کردار ناهنجار نصف سرمایه خوبس را تقدیمش میکنم، « طرز تربیت و آثار آنرا ملاحظه کنید » که بنیوای شکم خالی ولی پرمغز از قبول آن امتناع کرده گفت می‌ترسم بکند همین درد گرفتار و هلاک شوم کهن جامه خویش آراستن به از جامه عاریت خواستن

روش تبلیغ - تبلیغ و دعوت بدین دربر تود و قانون انجام میگیرد :
قانون عمل و قانون علم

قانون عمل - مقصود از تبلیغ عملی رفتار و کردار مبلغ است که باید چون کهر با مردم را بخود جذب کند و بعبارت دیگر مبلغ باید خود بصفات پسندیده اخلاقی آراسته و از صفات نکوهیده برکنار باشد تا مردم بدانند دعوت او از روی اعتقاد و حقیقت است نه مجاز و مصلحت^(۱) اصولی که مبلغ اخلاقی باید رعایت کند بسیار و از جمله است :

۱- خنده روئی و خوش زبانی - ترش روئی و بدزبانی باعث رمیدن و دلسردی مردم است ، چنانکه در قرآن به پیغمبر میفرماید : هرگاه تندخو و ناسزاگو بودی مردم از اطرافت پراکنده میشدند .

۲- شکیمائی و بردباری - در قرآن دستور میدهد : که همچون پیغمبران پیشین صابر باش و از شتاب بهره‌بزیس باید باملایمت و نرمی برای

(۱) - مینویسند رسول اکرم (ص) و امی بیک نفر کلیمی داشت و روزی حضرتش را در فشار مطالبه گذاشت و او فرمود : چون قدرت پرداخت ندارم و تو باور نداری حق داری مرا زندان کنی تا مطلب روشن گردد و او بی مضایقه حضرتش را نزد خود بوفیف کرد ، وقت نماز که رسید و پیغمبر حضور نیافت مسلمانان در اندیشه شدند و پس از گردش او را در حبس کلیمی دیده خواستند با او تندی کنند ولی حضرت بآنان اعتراض و دستور مراجعت فرمود ، تا پس از یکشنبه روز مسلمانی طالب بهبودی را پرداخت و حضرتش خلاصی یافت ولی بدون درنگ کلیمی مسلمان شد و گفت : این خوی انصاف و عدلت را فقط در مرکز دایره نبوت میتوان یافت پس بمقتضای اینکه فرموده اند «الکلام اذا خرج من القلب دخل فی القلب و اذا خرج من اللسان لم یتجاوز الاذان» سخن هرگاه از دل بیرون آید در دل نشنید و آنگاه که از سر زبان باشد از گوش نمیگذرد ، باید مبلغین دینی کردار و رفتارشان آئینه دل پاکشان باشد

پیشرفت مقصود از طول مدت نرنجید، دلسرد نشد و در ناملایمات بردباری را از دست نداد (۱)

۳- عفو و اغماض - (در عفو لذتی است که در انتقام نیست) مبلغ باید هر چه آزار می بیند یا بد می شنود آنرا در رسیدن به هدف عالی خویش ندیده و نشنیده انگارد و از مقصد خود دست نکشد .

چنانکه در قرآن کریم میفرماید : عفو پیشه کن (۲) و به نیکی فرمان ده و از مردم نادان دوری فرما

(۱) - سال پنجم بعثت که مشرکان صبر و مقاومت رسول اکرم را دیده فهمیدند نوید و تهدید ، مهر و کین ، محبت و آزار با اندازه سر سوزن در اراده آهنین او تأثیر ندارد و هر نقشه در شکستن تصمیم او چون نقش بر آب است ، آخرین چاره را در قطع رابطه با بنی هاشم دیده قرار دادی نوشته بخانه کعبه آویختند و از مواد آن بستن ابواب معاملات و زناشویی بروی ایشان بود تا آنگاه که پیغمبر را تسلیم کنند و با اندازه ای کار سخت شد که بنی هاشم بناچار مکه را ترک و در یکی از دره های اطراف جون زندانیان با سلسله وحشت و غم راز و نیاز گفته در پشتیبانی مبلغ خود کوتاهی نکردند و این صبر دو یا سه سال طول کشید و هر بیغام و نویدی مؤثر نیفتاد تا خود دشمن بتنگ آمد و قرار داد را باره کرد

(۲) - سال هشتم هجرت رسول اکرم با ده هزار تن مهاجر و انصار بمنظور فتح مکه حرکت فرمود و مکیان چون تاب مقاومت نداشتند بناچار تسلیم شده و هر کسی گمان میکرد ، پیغمبر انتقام سیزده سالی را که در مکه آزار و آسیب دید ، خواهد گرفت و بکشتن آنان فرمان میدهد یادست کم و امیدارد مسلمان شوند ولی این اندیشه و گمانها باطل بود زیرا بس از آنکه حضرتش از بت شکنی آسوده شد و آزار و سوابق کردار سزده ساله را که از اشراف مکه خود و یارانش دیده بودند برای ایشان شرح داد ، فرمود اکنون خود بگوئید : کیفر تن چیست ؟ آنان سکوت و مردم گمان کردند فرمان قتل صادر خواهند شد . ولی حضرت فرمود : من شما را آزاد کردم آسوده باشید و دنبال کار خود روید ، این گذشت و عفوچنان آنانرا تکان داد که از فردا فوج فوج بدین اسلام گردن نهادند

۴- پایداری و استقامت - یعنی مبلغ دینی باید روی حرف خود بایستد به تهدید و بیم دادن بیدسان نلرزد، نفس سردنا ساز و ملامت از حرارت او نکاهد، دود نیرنگ و یورش دشمن چشم او را نگرفته زبانش را از گفتار نیندازد، و عبارت دیگر شجاعت ادبی یعنی آزادی فکر و اعتماد بنفس از هر سرمایه برای مبلغ لازمتر و رعایت آن از هر چیز مشکلتر است و شرح حال پیغمبر و خلفای گرامی او میرساند که تاجه اندازه آزادانه سخن میفرموده و ترس و هراس بخود راه نمیداده اند، و در سختی آن همین بس که اقیانوس استقامت و شجاعت خود فرمود: سورة هود را پیر کرد (۱) قسم دوم - قانون گفتار - پس از آنکه مبلغ با نیروی اخلاق پا بر سر هوا و هوس زد و دشمن خود خواهی را سرکوبی داد با گلوله دانش دژهای آهنین هوا پرستی را هدف قرار داده و با بمب افکن زبان آنها را تسخیر و بخدا و نوع پرستی و نوع پروری دلالت میکند. تبلیغ علمی که از آن بانهشارات و سخنرانیها تعبیر میکنیم پایه دیگری است در بنیاد پیشرفت و تأثیر تبلیغ زیرا: اگر کسی بتمام مقررات دینی پای بند و عامل باشد تا نگوید و ننویسد و دنبال نرود، او را مبلغ نمیتوان گفت. مثل اینکه اگر شب و روز، گاه و بیگاه دعوت کند ولی پنهان با آشکارا، خلوت و جلوت خود او تفاوت کند باز مبلغ نخواهد بود. پس آموزش و گفتار آنکه میخواهد پرچم تبلیغ بدست گیرد هر گاه دوشادوش کردار نیک حرکت

(۱) - در سورة شوری به پیغمبر دستور میدهد، در مأموریتی که دارای استقامت از خود نشان ده و در سورة هود اضافه میکند که بیرون خویش را هم باید با استقامت و اداری و آنچه برای حضرتس کمرسکن بود و فرموده مرا بپیکرد، در حقیقت قسمت دوم است زیرا دلدارای بدیگران است که طاقت فرسا بنظر میآید.

کند میتواند دل مردم را بکمند مقصود گرفتار سازد و اگر هر دو نباشد یا یکی کوشش بیجا و مشت بر سندان کوفتن است .

ادع الی سبیل ربك بالحكمة

شرط علمی در تبلیغ - « قلم اینجا رسید و سر بشکست » گفتیم مبلغ باید پرهیزگار (یعنی بوظائف دینی عمل کند) و با حربه زبان و قلم در پی ارشاد مردم باشد ولی بار این وظیفه سنگین را جز مرکب دانش بمنزل نمیرساند و بدترین ضربتی که پیکر دین و آئین را بزانونه میآورد دخالتی است که مردم تهی دست از دانش در تبلیغ میکنند ، زبان دعوت نادان بمراتب از فساد دشمن دین بیشتر است ، زیرا جامه غرض آمیز دشمن خود از آلودگی حکایت و تن از پوشیدن آن امتناع میکند ولی دوست نادان که جاه را از راه نمیشناسد بجای دستگیری قدمی بر برمیدارد و حرفی میزند که حقیقت جویان را فرسنگها عقب میراند (۱)

(۱) - گویند نور افکن اسلام دل نامسلمانی را روشن ساخت و برای هدایت دست بدامان مسلمانی زده آداب دین را از او خواست ، زاهد سبک مغز اول ظہر او را بخواندن نافله و فریضه و آنگاه بتعقیب و دعا دستورداد تا موقع عصر رسید ، سجدید وضو و خواندن نماز عصر و تعقیبات عصر نامغربت بدام هوس افکنند و از مغرب با ناسی از سب فرائض و سنن مغرب و آنگاه داستان عشاء و آدابش را نا نصف شب باو آموخت و بتازه مسلمان بیچاره مجال نفس کشیدن نداده بخواندن نماز سب با صبح وادارش کرد و بخواندن نماز صبح اسلام مرد بیچاره بایان یافته گفت : این دین برای مردم بیکار خوب است یس یک عمل بیجا از روی نادانی برفی آرزوی حقیقت طلبی را قطع و خاموش ساخت ، عاقل از اینکه ، پیشوای دین معذس اسلم فرموده : مسلمان نیست آنکه دنیا را برای آخرت ترک کند و سلام بیزار است از کسی که آخر ترا بدینا بفروشد ، این بیچاره عابد نمیدانست که بیغمبر (ص) بدو سه تن از یارانش که عبادت در مسجد را بر آمیزش با خلق ترجیح دادند تعرض کرد و بر آشف و فرمود : نکوهیده فکری در مغز خود جا دادید ، این مرد اگر میدانست عبادت تا آنگاه که خسته نکند و آدمی را از تلاش

نادانی است که پیشوایان و ائمه دین را بسته آورده ، میفرمودند
آزاری که بما از دوستان نادان میرسد کمر شکن و طاقت فرسا است
پس شرط اساسی در تبلیغ ، احاطه علمی است که داعیان دین باید
برموز حقایق اسلام آگاه و بشناختن حقیقت از مجاز آشنا باشند و در این
راه دانستن علومی چند برای ایشان حتمی است .

۱- منطق - زیرا بدانستن منطق میتواند بفهد با هر کس چگونه
باید صحبت و اورا هدایت کرد ، چنانکه در قرآن میفرماید : برای دعوت

زندگی مانع نشود مطلوب است ، هرگز بیرامون این نوع تبلیغ نمیرفت و
از تعلیم مقدار واجب تجاوز نمیکرد و باین ملاحظات است که پیغمبر فرمود:
مقایسه عالم با عابد چون مقایسه خورشید عالم امروز با ستارگان
است .

و بهمین ملاحظه است که باز پیغمبر فرمود ، یکساعت دانش آموزی
بر هفتاد سال عبادت ترجیح دارد

تذکره - اگر بگوئید پس آنچه دستور عابد خودسرانه و خالی از
حقیقت بود ؟ میگوئیم پیغمبر با امامان هر کدام بعد از نماز دعائی میخوانده اند
و بلاوه وقت بوقت طرز خواندن نافله یا الفاظ دعایشان تفاوت میکرده و بما
نیز دستور داده اند که سزاوار است از ادعیه ایشان انتخاب کنیم حال اگر
مسلمان ظاهر بین و کم اطلاعی بخواهد تمام دعاهائی را که همه آن انوار
قاهره و مظاهر دانش و معرفت الهی در اوقات مختلف و بمناسباتی میخوانده اند ،
بخواند ، بدیهی است بیست و چهار ساعت شبانه روز هم کافی نیست و از
زندگی نیز میماند ، پس باید بشیروی علم فهمید که عبادت و بندگی خدا
تنها در خواندن نماز و یادعای بعد از نماز نیست ، و سعی در زندگی کومک
بمردم ، خدمت بخلق دانش آموزی و امثال آن نیز عبادت است و در این
موقع خاطره ای را که از دانشمند بزرگی نویسنده دراهمیت دانش دارد گوشزد
میکند که در مجلس درس بحضرتش گفتند مادرت برحمت ایزدی پیوست و او
که خدایش رحمت کند فرمود : خدا او را بیامرزد ، مقدمات دفنش را تمام کنیند
تا مادرش را تمام کنیم و گفتار خود را بی آنکه خم با برویش آید دنبال کرد
و بعد از درس از مکرر مادر اظهار تأثر کرد و گفت تعلیم وظیفه حتمی من بود
اینست که من نتوانستم برای کاریکه از دیگران نیز ساخته است آنرا ترک کنم .

حق باختلاف طبقات مردم باید از برهان ، خطابه و جدل استمداد کنی (۱)
پس مردمی که عنطوق نمیدانند باید پیرامون تبلیغ نروند که خود
را رسوا و برق دین را خاموش میسازند

۲- حدیث شناسی- چنانکه در مبحث اجتهاد و تقلید (صفحه ۶۲) گفته ایم.
روایات و آثاری که از پیغمبر و امامان ضبط و نقل شده با حدیث دروغ آمیخته
است (۲) و باینجهت گوهر شناسان این فن خبر را به : صحیح و غیر صحیح
تقسیم و برای تشخیص آن علائمی یاد کرده اند مبلغ دینی (۳) باید این

(۱)- ادعای سبیل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم
بالمتی هی احسن
(مقصود از حکمت براهین قرآن و موعظه حسنه ، خطابه و جدال ،
فن جدل است که از آنچه خود طرف قبول دارد و معتقد است ، کومك گرفت و
عقاید او را ابطال کرد)

(۲) در اجتهاد و تقلید گفتیم ، بچند جهت اخبار دروغ انتشار یافت :
اول آنکه دشمنان دین ، چون دیدند ، اسلام بسرعت برق پیش میرود و تعلیمات
آن موافق با طبیعت و نوعی است که هر خردمندی را تسلیم میکند ، بوسائل
مختلف برای مبارزه با دین دیام کردند و از جمله روایاتی را که از حقیقت
و عقل دور و موهوم و خرافی است به پیغمبر نسبت و انتشار دادند تا حقیقت
جویان را سرد کنند و بقدری این عمل شیوع یافت که پیغمبر اکرم بر ایشان
نفرین کرده فرمود . نسنجیده و نفهمیده حدیثی را که از من نقل میشود ،
نپذیرید ، و همین مضمون را حضرت صادق (ع) نیز فرمود - علت دوم خود
شیمرینی مسافری بود که از مدینه منلا بر میگشتند و در پاسخ مردمی که
میبرسیدند از پیغمبر چه شنیدید یا چه یرسیدید خجلت میکشیدند بگویند
خبرهایی نشنیدیم یا سئوالی نکردیم و از بیش خود چیزی که گمان میکردند
مورد پسند دین است نقل میکردند .

و از جمله محبت های بیجا را اید دانست که سبب میشد سخنانی بائمه
دین نسبت دهند که از عقل و دین و طبیعت دور است مثل اینکه میگفته اند:
زنان بنی هاشم بقاعده زنان گرفتار میشوند .

(۳) - واعضی را دیده در مجلسی که دانشمندان علوم عصری در آن
مجمع بودند میگفت : ابو بصیر روایت میکند که در مجلس حضرت صادق
نشسته بودم ، آهنگ دو گنجشک بر لب بام شنیدم ، حضرت فرمود : گنجشک نر

سرمایه را بارنج بسیار فراهم آورد تا بتواند وظیفه خود را باروش صحیح انجام دهد .

۳- علم کلام - چون ریشه وهدف فلسفه و کلام تا درجه ای یکی است و در علم کلام ، خداوصفات او و لزوم فرستادن پیغمبران بادلیل و برهان ثابت میشود ، پس قهرمان میدان تبلیغ باید در فلسفه ماورای طبیعت و مباحث کلام ماهر و زبردست باشد تا بردشمنان دین چیره و برطالبان معرفت راهنما شود (۱)

۴- علم تفسیر - چون پیغمبر (ص) تدریجاً قرآن و احکام آنرا تعلیم و تبلیغ فرموده وعهدہ دار تبلیغ باید بتواند با مخالفان قرآن نبرد کند پس باید علم تفسیر را نیکو بیاموزد تا بزمان نزول آیات و حتی علت

از عمل منافی باعفت ماده که همسر آن است شکایت میکند ، حال به بینید ، نقل این داستان وروایت دروغ چند صد فرسنگ حاضرین را از اقبال و توجه بدین دور میسازد و این واعظ از خدا و دین بی خبر و نهی مغر نمیاند ، عمل منافی باعفت شامل حال بشر میشود نه حیوانات ، ولی روشندل دیگری را دیدم ، برای تأکید پیشوایان دین در مساوات و اینکه آفا و نو کر ، کدبانو و کلفت خانه باید در خوراک و پوشاک از هم ممتاز نباشند ، داسنان حضرت امیرالمومنین علی علیه السلام را تذکر میداد که حضرتش با قنبر بیزار ردت و دو پیراهن یکی سه درهم و دیگری بدو درهم خریده آبرا که کراننها تر بود به قنبر داد و فرمود : تو جوانی و آرزوی جوان در لباس فاخر اسب و بعلاوه اگر ارزاتر را بتو درهم میترسم برخلاف دستور رسول که میفرمود با مستخدم در خوراک و لباس ممتاز نباشید قدم بر داسنه باشم ، پس جامه زیبای تبلیغ بقامت هر کس راست نیاید و نیروی حدیث ستاسی و حسن سلیقه لازم دارد :

(۱) نویسنده در رساله فلسفه خود کاملاً اختلاف علم کلام و فلسفه را شرح داده ، و از جمله اینست که فیلسوف در مطالب فلسفی نظر بدین و موافقت با محالمت با دین ندارد ولی متکلم با دوربین دین موضوعات فلسفی را نفی یا اثبات میکند .

تغییر و تبدیل احکام محیط باشد (۱) و از جمله در پی بردن بحقایق و عظمت قرآن، دانستن صرف ونحو ومعانی و بیان برای او لازمست

۵ - دانستن زبانهای بیگانه - کمال مبلغ در اینست که زبانهای عصری را فرا گیرد تا باین رابطه شدیدی که همل جهان بایکدیگر دارند بتواند دل جهانیان را بکمند دیانت گرفتار و بصلح و آرامشی که تنها در پرتو دیانت اسلام است آنانرا هدایت کند و پادست کم هر مبلغی گوشه‌ای از جهانرا میدان عمل خود قرار دهد و زبان آن قوم و ملت را بیاموزد.

نتیجه - از آنچه برای نمونه و فهرست وار گفتیم معلوم شد: پس از آنکه رفتار و کردار پهلوان تبلیغ دین باید چون مغناطیس داهارا تسخیر اراده خود کند، لازم است که با گفتار شیرین و بیان دلپذیر خویش آدمیان را دعوت کند تا بارگاه دیانت با خوشی و آسایش بر سر پا و بسعادت دنیا و آخرت نایل گردند، و گفتیم در تبلیغ با گفتار احاطه بر علومی چند لازم است. پس تهی دستان از دانش خداوند و انتقام اورا در نظر آورده بتحریر خود خواهی چون شیر پرچم از این سو بآن سو و پیراهون این امر خطیر نرفته اسلام و اسلامیانرا لکه دار و سنگین نخواهند و مخصوصاً با احاطه علمی و گوهر شناسی حدیث، اخبار دروغ را از راست، مجاز را از حقیقت، موهوم را از واقع امتیاز داده بدانند: دانشمندانی که روایات را جمع و بصورت کتابی چون کافی یا تهذیب یا وسائل و بحار در آورده خود از صحت و فساد آن ضمانت نفرموده و تشخیص این قسمت را بدرایت و فهم و مقام علمی مراجعه کننده گذارده اند.

(۱) - منالآیه‌ای است در قرآن که میفرماید: با حال مستی نماز نخوانید و از طاهر آن چنین استفاده میشود که مسنی و باده گساری طبعاً رواهنگام خواندن نماز نا روا است ولی اگر بتفسیر و تاریخ نزول احکام آشنا شویم میفهمیم حرمت باده نوشی در سال ششم هجرت اجراء و عملی شد.

احترام زنان و مضار طلاق

مقدمه - در مبحث نکاح و طلاق باندازه ای که با اختصار سازش داشت ، اهمیت دادن پیشوای بزرگ جهان آفرینش را بعالم نسوان و مفاسدی که از عمل شوم طلاق بر میخیزد شرح دادیم و اینک برای تأکید میگوئیم :

آنگاه که آفتاب وجود پیغمبر اسلام (ص) از شبه جزیره عربستان طلوع کرد و بتابش خود جهانیانرا زیر پر توتربیت گرفت ، یکی از هدفهای بزرگ و آرزوهای مهم آنحضرت نجات دادن زنان از زنجیر اسارت و بردگی مردان بود که زن هیچ ارزشی نداده و برای او هیچ نوع شخصیت اجتماعی قائل نبودند ، زن در حقیقت مزدور بی مزد و کارگری بی ارج بود که میباید در راه آسایش مرد جانفشانی و خودکشی کند و با اندک سستی و غفلت یا اشتباه ، دل نازک و خالی از آرایش و پیراز عاطفه و احساس در دل تیره خاک پنهان گردد .

بزرگتر درد و اندوه زن وقتی بود که فرزند دختری میآورد ، زیرا خود هدف آزار و شکنجه شوهر سنگدل و دختر زنده رفته در آغوش گورستان قرار میگرفت . چنانکه در قرآن از راه سرزنش و ملامت میفرماید هر گاه بشوهری میگفتند : همسرت دختر زائیده از شدت اندوه و خشم رخسارش نیلگون میشد و خود خود را میخورد .

و از میفرماید : فرزندان خود را از ترس تنگدستی و گرسنگی بقتل نرسانید و باز در جای دیگر آدم کسی را در پیشگاه عدل الهی گناه

جبران ناپذیر و مسئول در برابر دستگاه اجتماعی و محروم از حقوق قانونی مقتول میداند (۱)

باری میتوان گفت پس از مبارزه بابت پرستی و بت شکنی بزرگتر مقاومتی که پیغمبر اسلام در برابر جهان فاسد و پر آشوب امروز از خود نشان داد ایستادگی در برابرستم و پایمال کردن حقوق طبیعی زن از قبیل حق حیات - حق آزادی - حق مالکیت بود که از طرف طبقهٔ مرد انجام میگرفت و رسول اکرم بامهارت و زبردستی حیرت انگیز در اندک مدتی زنانرا درصاف زندگی وارد و درحق آنان تامیشد سفارش فرمود .

۱ ایجاد علاقه نسبت بزنان - پس از بیان مقدمه فوق برای تذکرو میمنت بچند گفته ارفر موده های پیشوای اسلام دربارهٔ زنان قناعت میکنیم :
۱- چهار چیز از آداب پیغمبری است، علاقه و محبت بزنان (استعمال بوی خوش - مسواک و حناء بستن ۲) .

۲ - از زندگی دنیا بسه موضوع علاقه مندیم : مهر ورزی نسبت بیانون (عطر و نماز)

۳ - باز فرموده است : ما خانواده بچند خصلت ممتازیم : علاقه مندی بزنان (خوش سیمائی، شیرین سخنی، بخشش، دانش، صبر و بردباری) .

۴ - زن گل زیبایی است که خداوند بدست شما داده با خابی میلی آنرا بزمرد نه خواهید .

(۱) - ملا اگر کسی فرزند خود را کشت و فرزند از مادر یا پسران دیگر خود اندوخته و ثروتی داشت، چنین پدری از بردن ارث او محروم است و علاوه او را باید کشت و در روز رستاخیز گرفتار کیفر الهی است .
(۲) - درباره مسواک یعنی تسستن و پاکیزه کردن دندانها بسیار تاکید و فرموده است، اگر موجب زحمت مردم میشد، مسواک را واجب نمی کردم و در بستن حناء گویند این عمل بن ناخنرا محکم و از ریش ریس سدن آن جلوگیری میکند .

۵- مردم نابکار مردمی هستند که باز نان خدعه کنند و آنرا افریب دهند

۶- مردی که باخوی تند همسر خود بسازد و او را نیازارد ، مورد لطف خداوند قرار میگیرد .

۷- خانه‌ای که بانوی آن دختر آورد مشمول عواطف و علاقه حق است و دختر رحمت الهی .

۸- دراکرام و نوازش فرزندان دختر را بر پسر ترجیح دهید .

نفرت از طلاق - (۱) بامطالعه آنچه درپاورقی از مبحث طلاق نقل

شده باز میگوئیم : راستی اگر بنا میشد زن و شوهر با هر نوع ناسازگاری

(۱)- نقل از فقه - کیفیت کاری که مردم در عالم زناشویی مرتکب میشوند طلاق است بزرگتر گناه اخلاقی در محکمۀ کیش و آئین و نبوی وجدان طلاق است ؛ کلمه طلاق را آسان میگوئیم و آسان میشنویم و شاید خیلی ساده آنرا انجام میدهیم ؛ غافل از اینکه معنای آن بسی بزرگ هولناک و دلخراش است ؛ و اگر مردم بفهمند چه جنایت بزرگی در این کلمه زشت نهفته ؛ چون بید بخود لرزیده ؛ دیوانه وار از آن میگریزند و به بیغمبر اسلام (س) حق میدهند که نزدیک باین مضمون بفرماید ابغض الاشياء عندی الطلاق . طلاق باره کردن لطیفترین رشته اجتماع و بهم زدن نخستین پایه ملیت یعنی خانواده است .

طلاق یعنی در بدر ساختن فرزندی که سہال گلستان آدمیت ابد طلاق یعنی بخود وا گذاشتن سر و دخنریکه ؛ باید از درخت امید ایشان باغبان جهان آفرینش میوه شیرین چیند ، و پدر و مادر در نتیجه این عمل شوم زهر آسا ؛ دل جامعه را ریس و مسموم میکنند ؛ طلاق یعنی بدین شدن هر دوشیزه نیکو نژاد بجوانی که خود را بآن آلوده ساخته ؛ طلاق یعنی رمیدن هر جوان یک سرشت از دختری که شوهر را بستوه آورده و طلاق گرفته ؛ و بالاخره طلاق یعنی ننگین و بدبخت شدن زن و مردی که باین کردار ناهنجار اقدام کرده و سوختن فرزندی که بآنس تپرایشان افاضه اند

باری دوشیزگان و جوانان ؛ زنان و شوهران باید بدانند که توافق اخلاقی ممکن نیست صد درصد مابین دو نفر برقرار باشد ؛ و عدل خداوند نظام طبیعت اجازه نمیدهد دو نفر بهمه آرزوهای خود نائل گردند ؛ و دیگران بی بهره مانند کارگزینی و محاسبات الهی با حساب دقیق تنظیم یافته ؛ و از انواع خوینها و بدیها ؛ زیبائیها و زشتیها و آنچه را ماسود و زیان میبنداریم بمسلمان و کافر ؛

و نفرت از یکدیگر ناچار بودند با هم در شکنجه و عذاب بسر برند تا جهانرا ترك گویند، هرک براین زندگی ترجیح داشت و شاید مفاسدی که از آن برمیخواست بیش از فساد تیره بختی بود که از طلاق تولید میشود اینست که رسول اکرم باهمان بیانی که طلاق را اجازه داده از آن اظهار دلتنگی و با شرائط سختی که در اجراء طلاق تعیین فرموده در حقیقت میدان عملرا بسیار محدود ساخته و آنرا در مرز حرمت گذاشته است و بعنوان نمونه چند جمله از حاصل و منظور گفتار آن بزرگوار را نقل میکنیم :

۱- رحمت خدا بخانه ای که شوهر زن خود را طلاق داده فرو دنمیآید

۲- بقدری درباره زنان از طرف خداوند بمن سفارش شد که گمان

نهایت پرست و خدا پرست ؛ ودوست و دشمن ؛ عادلانه و برابر بخشیده است (مائری فی خلق الرحمن من تفاوت) یعنی در مقام رحمانیت خداوند ؛ مابین کارمندان این جهان امتیازی نمی بینی)

باری شوهران گمان نکنند که با طلاق دادن ؛ زن فرشته سیرتی که بهر جهت آراسته باشد نصیب ایشان میشود ؛ و بانوان نپندارند که با گرفتن طلاق ؛ شوهری مطابق آرزو خواهند جست ؛ و هیچیک از طرفین گول مردم شیطان صفت را نخورده ؛ باهم بسازند و در پرورش و اصلاح فرزندان بین ازهمه چیز بکوشند ؛ و مردم مسلمان بدانند که دین مقدس اسلام کار طلاق را مشکل گرفته و موقعی آنرا مجاز فرموده که در متل کارد باسنخوان طرفین رسیده باشد و روی همین اصل اولاً فرمود ؛ طلاق باید در حضور دوشاهد عادل صورت گیرد ؛ و میدانیم چنان عادل کار آسانی نیست و ثانیاً - این اختیار ابرزن نداد ؛ زیرا کسیکه از نظر روانشناسی در این صنف مطالعه کرده ؛ و باحساسات و عواطف زن بی برده میفهمد تاچه اندازه زن دل نازک و زودرنج است و اگر بنا بود باو نیز اختیار طلاق میدادند زندگی سخت ؛ رناشوییها آشفته ویریشان و فووع طلاق زیاد میشد (و برای حفظ حقوق او چنانکه در مبحث نشوز و تناعی کفیم باز بیغمبر (ص) او را فراموش نفرموده و دستور داد ؛ اگر زن و شوهر باهم نساخند ؛ کارایشان بحکم ارجاع شود و اگر حکمین مصلحت را در طلاق دیدند باید مرد ، زن را طلاق دهد) .

- کردم طلاق یعنی گسیختن رشته زوجیت ناروا و حرام است .
- ۳- از نکوهیده ترین کردار در اخلاق رسالت من طلاق است .
- ۴- مسلمان باهمسر بدخوی خود ساخته آنرا ذخیره آخرت قرار میدهد و پیرامون طلاق نمیروود .

رد امانت

ان الله يامرکم ان تؤدوا الامانات الی اهلها
در قرآن کریم و کلمات پیشوایان دین بقدری در امانت داری تأکید شده که از حد بیرون است مثلاً در آیه ای که عنوان مطلب را بآن زیور دادیم میفرماید : خداوند بشما دستور را کید میدهد که سپرده های مردما بآنان پس دهید .

در امانت داری و اجتناب از خیانت دین مقدس اسلام تفاوت نمیگذارد که طرف مسلمان یا غیر مسلمان باشد ، یعنی اگر نامسلمانی پول یا کتاب و یا گوهری را بانسان سپرد نمیتوان در آن خیانت و تصرف کرد و موظف است سپرده را بخداوندش برگرداند .

دانشمندان اخلاقی اسلام ، ریختن آبرو ، توقیف کردن اموال ، دستبرد زدن باندوخته مردم ، کم فروشی و امثال آنرا نیز از باب خیانت میدانند و برای نمونه مضمون چند آیه و روایت را ازائمه دین نقل میکنیم

۱- قرآن مردمی را باایمان میداند که بوظایف امانت داری عمل کنند

۲- حضرت صادق (علیه السلام) میفرماید : نماز و روزه مردم و اینکه از ترك آن میهراسند شمارا گول نزنند بلکه شخصیت ، جوانمردی ، درستی ایشانرا در گفتار راست و امانت داری جستجو کنید .

۳- باز میفرماید : خداوند پیغمبرانرا جز برای انتشار راستگویی و پس دادن امانت و سپرده (خواه طرف نیکو کار و یا بد کار باشد) نفرستاده است

- ۴- باز میفرماید : سه عمل است که ترك آن گناه جبران ناپذیر میباشد : پس دادن سپرده‌های مردم ، خواه خوب باشند یا بد و بوعده وفا کردن و نیکی پدیدر و مادر .
- ۵ - حضرت امیرالمؤمنین میفرماید : سپرده کسی را که بتواضع کرده پس ده .

حکم بعدل

اعدلو اهو اقرب للتقوى

تعریف - حقیقت عدالت اینست که آدمی بحق خود قانع و از تجاوز بحقوق دیگران منصرف باشد (۱)

۱- عدالت يك تعبير در کتاب اخلاق اینست که : آدمی از همه قوای نفسانی بیک نسبت و میزان استفاده کند و آثار هیچ نیروئی را فدای دیگری نسازد یعنی ریشه ملکات نفسانی سه نیرو است : یکی ادراک که بوسیله آن میتواند تحصیل دانش و معرفت کند، دوم **انفعال** که به نیروی آن بآرزوها و تمایلات خود و آنچه برایش لذت آور است میرسد، سوم **فعالیت** و اراده که بکومک آن موانع از پیش با برداشته میشود و برای درک لذت و دفع الم آدمی بوسیله این قوه حرکت میکند مثلا وقتی میگوئید ، دیدم ، پسندیدم و خریدم ، مرحله اول از مظاهر ادراک و مقام دوم از آثار انفعال و حساسیت و مرتبه آخر ظهور اراده است . بصیرت یا حکمت را علمای اخلاق کمال قوه ادراک ، و عفت را کمال قوه انفعال ، و شجاعت را مظهر کمال اراده میدانند .

ولی هر يك از این سه نیرو همیشه در کمین دو همسایه دیگر است تا آندو را اسیر آرزو و ترقی خویش کند .

اینست که برخی از مردم اختیار تمایلات و فعالیت خود را بدست دانش جوئی داد ، بیرامون لذات جسمی نرفته و برای دفاع از دشمن تن بمبارزه برنمیخیزند کنج تنهایی را برگنج اجتماع ترجیح داده و میگویند :

دلا خو کن بتهنایی که از تنها بلا خیزد

و گوشه‌ای را فارغ از شادی و غم مردم بسر برده خود را زاهد

و از این تعریف حکم بعدل نیز معلوم میشود ، یعنی در زندگی اجتماعی باید سعی کرد داد گستری و داد گری رایج و ریشه بیداد گری خشک شود ، بارگاه وحدت ملی در یک جمعیت آنگاه بر سر پا خواهد بود که لوای عدالت بر فراز آن باهتزاز باشد و کشتی گروهی از امواج طوفان پریشانی و ذلت خود را بساحل آسودگی و عزت میرساند که ناخدای عدالت کشتیبان آن شود و ملت خوشبخت ملتی است که فرمانروایان آن بازساز و برك عدالت خواهی حکومت کنند .

همی نامند که حضرت مولای متقیان بسی اینانرا نکوهش و میفرماید از زمره آدمیان بیرونند .

(تو که محنت دیگران بی غمی نشاید که نامت نهند آدمی)

و میفرماید اگر کسی در جولانگاه زندگی اجتماعی با مردم بیامیزد و در غم و شادی آنان شرکت و بوظائف الهی و اجتماعی عمل کند و آنگاه اسیر هوا و هوس نشود آدم است .

و جمعی قوه ادراک و فعالیترا اسیر و برده شهوترانی کرده چنان مست لذائذ جسمی میشوند که سر را از با نشناخته و هر قدمی را جز در این راه باطل و بیپوده میدانند

و گروهی زمام نیروی اندیشه و تمایلاترا بخود خواهی و خود پرستی واگذار کرده و بت بزرگ ناز و غرور آنانرا از اندیشه دراز جهان آفرینش و لذات باز میدارد همه اندیشه را در طرح نقشه رسیدن به هدف عالی جاه و مقام میدانند و باین مناسبت چنین مردم بی باک و متهوراند و کمتر دیده میشود مردمی بگویند : جهان چون چشم و خط و خال ابروست که هر چیزی بجای خویش نیکوست و در کشور تن استبداد را رها و کاری کنند که این سه قوه بایکدیگر در کشور داری همکار و یار یکدیگر باشند، **دین مقدس اسلام** در آموزش و پرورش خود میخواهد مردمرا نوعی تربیت کند که برای هر سه قوه در بردن جام خوشبختی از نبرد در زندگی نصیبی باشد و باین مناسبت مردم نادانرا از جانوران پست تر و درد درمان نابدیرا نادانی دانسته میفرماید: دنبال دانش برآئید هر چند با خونریزی تحصیل گردد و از طرف دیگر مردم خمود پشت پازن بدنیا ولذائذ آنرا از ملت و پیروان خود ندانسته میفرماید: **اولا** در فراهم ساختن وسائل آسایش تن و صحت آن بکوشید و عقل سالم

دین مقدس اسلام برای حکم بعدالت و طرفداری از حقیقت مقامی تعیین و نسخه ای تعلیم فرموده که هر گاه عمل شود سلسله ملیت قابل گسستن نخواهد بود و چنانکه امیر المؤمنین فرموده مسلمانان يك جان در تنهای مختلف و بسیار خواهند شد (مایکی روحیم اندر دوبدن) و آیه شریفه (انما المؤمنون اخوة) که برادر بودن مسلمانان بایکدیگر باشد صورت عمل بخود خواهد گرفت .

و ما با اینکه در کتاب قضا و شهادت تاثیر حکم بعدالت را گفته باز برای تاکید از قرآن و روایات سطری چند را تذکر میدهم

۱- در قرآن میفرماید : هدف خود را در زندگی ، داد گستری قرار دهید که بهره‌ز کاری و سعادت بسی نزدیک است

۲- در قرآن میفرماید : خداوند از شما میخواهد که در داوری از مرکز عدل و داد منحرف نشوید .

خداوند سالم است و دردهای اجتماعی را بداروی عواطف خود درمان کنید ولی در این طریق از مرز اعتدال یعنی عفت پا بیرون نگذارید و از طرف دیگر در پرورش اراده بی باکی و ترسوئی هر دو را زیان آور و بتشویق جهاد و دفاع دلاوری، و شجاعت را که درجه اعتدال قوه اراده است تقویت میفرماید : اینست که از طرفی دون همتی ، زبونی و خواری را نکوهش کرده میگوید : مسلمان تن بخواری و سستی و ستم کشی نمیدهد و میگوید : دست از طلب ندارم تا کام من بر آید و نیز میفرماید : نابود باد مردمی که در خانه بسته در دفاع از ملیت خود قیام نمیکند از طرف دیگر خود بینی و خود فروشی بمردم را که از آثار تند روی در فعالیت است بسی عیب دانسته میفرماید خداوند مردم منکبر را دوست ندارد : مردم پرنار و نخوت مبعوض خداوند .

باری چنانکه دین و دانشمندان اخلاق فرموده اند : اگر کسی از سه نیروی ادراک و انفعال و اراده (عاقله - شهویه - غضبیه) بیک نسبت استفاده کند، چنین کس معتدل و عادل خواهد بود این خاصیت اگر ملکه شد شرافت و فضیلت و خداوند آن فاضل و شریف است .

- ۳- در قرآن میفرماید : ای مسلمانان در برابر اشتن لوای عدالت
علاقه پدری و مادری و فرزندی و هر نسبیتی را فراهموش کنید
- ۴- کشورداری با کفر سازگار و با ستمگری ناسازگار است .
- ۵- پیغمبر میفرماید : یکی از افتخارات من اینستکه در عصر پادشاه
داد گستر (انوشیروان) پا بر صه وجود گذاشتم
- ۶- پیغمبر میفرماید : ارزش یکساعت دادگری نزد خداوند بیش از
هفتاد سال پرستش و عبادت است .

حسن خلق

حسن خلق یعنی خوشخوئی و خوش رفتاری با مردم از صفات بسیار پسندیده است که ریشه کینه و دشمنی را سوزانده و نهال مهر و محبت را آبیاری و برومند میسازد ، عموم طبقات مردم گول ثروت یا جاه و مقام و نسب اشخاص را نمیخورند ولی خوش رفتاری کمندی است که هر کس را بدام خود گرفتار و دانا و نادان را شیفته و فریفته خویش میسازد .

در اهمیت حسن خلق همین بس که خداوند کریم ، به تنها صفت شاخصی که رسول اکرم راهیستاید خوی خوش اوست ، و باز میفرماید : اگر بدخو بودی مردم از اطراف تو پراکنده میشدند .

اگر کسی مشاهدات و عمل روزانه خود را از جلو دیده بگذرانند می بیند بشرو تمندان ، و یا صاحبان مقام و یا بزرگوارانی که کج خلق اند ، علاقۀ ندارد و از ایشان میگریزد و نه تنها بایشان متمایل نیست بلکه غالباً یک نوع کینه و دشمنی از آنان بدل میگیرد : پس برای زینت دادن با اجتماع و انتشار محبت و مهر در افراد ملت باید خوشخوئی را در خود و دیگران تقویت کرد و به همین مناسبت :

۱- پیغمبر فرمود : روز قیامت هیچ عملی با حسن خلق هم وزن نخواهد بود .

۲- باز در مجلسی فرمود : اگر نمیتوانید دل مردم را با بخشش نرم واسیر خود کنید پس خلق خوش را ازدست ندهید .

۳- در روز رستاخیز آن بمن نزدیکتر است که رفتارش با مردم نیکوتر بوده .

۴- کسی را نزدیک پیغمبر بطرز عبادت ستودند فرمود ، خلقش چگونه است ؟ گفتند : کج خلق است ، فرمود : این نماز و روزه اش دردیرادرمان نخواهد کرد

۵- نزد حضرت صادق مردی را استودند که از پیروان و شیعیان خالص و فدار کارشما است ، حضرت فرمود : رفتارش با مردم چگونه است ؟ همین که گفتند تا اندازه ای بدخو است ، آهی کشید و فرمود : ای کاش این نوع مردم حامی و طرفدار مانع میشدند

سالم و صفا

بنرمی زدشمن توان کند پوست چه باد و پوست سختی کنی دشمن اوست
پس از آنکه آدمی خود را بگشاده روئی پرورش داد برای محکم
ساختن رشته محبت همگان باید از در بکرنگی و مسالمت داخل گردد
تا خوشخوئی او را بر عوام فریبی و چاپلوسی باز نکرده و سرابشیدای کردار
و رفتار و گرفتار سر پنجه اقتدار و اراده او گردند .

آئین مقدس اسلام بر رفتار مسالمت آمیز و بکرنگی بسیار اهمیت
داده و برای تربیت این خوی بسی تأکید و فرموده است :

۱- اگر رفتار مسالمت آمیز مجسم میبود ، در خوش سیمائی نظیر
و همتا نداشت .

۲- خدا مهربان است و مردمی که بنرمی و مسالمت خو کرده
محبوب خدایند .

۳- بنرمی و مسالمت تحصیل میشود آنچه بادرشتی و خشونت قابل
اكتساب نیست .

۴- چاره جوئی و دفع دشمن بگفتار نيك و مسالمت انگیز بسی
آسانتر از توسل به اسلحه و برافروختن آتش جنگ است .

۵- مردم يکرنك و خوش رفتار بآمال و آرزوهای خود میروند .
(آسایش دو گیتی تفسیر این دو حرف است)

بسا دوستان مروت با دشمنان مدارا (

و باید دانست مرتبهٔ اعلا و رخسار زیبای سلم و صفا اینست که :
جوانمرد خوشرفتار سعی کند ، این خوی پسندیده در همه افراد بشر پیدا
و نافذ و نهال محبت و علاقه بنوع در مغز همه برومند و بارور گردد
و کرم نفاق ، دورویی و بدبینی را از میخ همگان بیرون آورده و نابود
کند ، اینست که در قرآن کریم و گفتار ائمه دین برای این عمل نیز بسیار
مزد و پان ارج میدهند ، و بسی پست و فرومایه در دفتر دیانت معرفی شده
کسانیکه بجای برقرار ساختن صلح و صفا بین مردم ، آتش بدبینی و کینه
ورزیرا دامن زده آنرا روشن و شعله‌ور میسازند .

وفاى بعهده

و اوفوا بعهده الله اذا عاهدتم

تعریف - عهد یعنی قرار داد و در سه مورد استعمال میشود :

اول - پیمانی که مابین دو یا چند نفر یا دو و یا چند کشور بسته

میشود از نظر همکاری در اوضاع سیاسی یا اقتصادی .

دوم - قراردادی که مردم بایکدیگر در ملاقاتها و دیدار میکنند
سوم - قول یا نوشته‌ای که در داد و ستد ها و پرداخت بدهی رد
و بدل میشود .

و در همه این موارد دین مقدس اسلام پیمان و قرار داد با مردم را
پیمان با خدا دانسته و فرموده است : اگر پیمانی بستید یا وعده‌ای دادید
بآن پای بند و علاقه مند باشید و پیمان شکنی نکنید که گرفتار انتقام
الهی خواهید شد .

میتوان گفت نظام طبیعی اجتماع و معاشرت با قبول و انجام تعهدات
بستگی دارد و همه هرج و مرجها ، خونریزها ، دشمنی ها زائیده پیمان
شکنی است .

اگر مردم بگفته و نوشته خود و سران ملل گیتی بقرار دادی که
منعقد میسازند ایمان داشته و از در راستی و درستی و انجام وارد شوند
حس معاونت عمومی بیدار ، جهان بنور مهر و محبت روشن و آتش آشوب
و بدبینی خاموش میشود (۱)

(۱) - در سال ششم هجرت پیغمبر اکرم و یارانش از مدینه بقصد زیارت
خانه خدا رهسپار مکه شد ولی مشرکان سر راه بر آنان گرفته و مخالفت کردند
و پس از گفتگوی بسیار و جریان مفصلی ورود مسلمانان بمکه برای زیارت
بسال بعد موکول شد و در این باب رسول اکرم با مردم مکه پیمان عدم
تعرض برای ده سال بست و در حقیقت مواد آن فرار داد ، جز اجازه برای
زیارت همه بنفع مشرکین بود مثلاً یکی از شرائط قرار داد این بود که اگر
از قریش کسی بدون اجازه سرپرست خود رهسپار مدینه شد ، پیغمبر او را
باز پس فرستد و تحویل سرپرستش دهد ولی اگر از نزد رسول اکرم کسی
گریخت و بقریس پناه برد او را پس ندهند و تحمل این شرط و ماده دیگری
که میگفت مسلمانان در آن سال زیارت نکرده مراجعت کنند بسی بر مسلمانان
سخت و گران و مایه نگرانی بود ، مخصوصاً که پس از امضاء ، تنی از قریش

مضار خلف قول و امضاء

بهمان اندازه که پیماننداری در ایجاد حسن تفاهم ، بکرنگی و بنیاد وحدت ملی مؤثر است بهمان اندازه بی اعتنائی و مخالفت با گفته یا امضاء درکندن بن مهر و محبت از دلها ، شیوع کینه ، آشوب ، بر افروختن آتش دشمنی و بر انداختن آثار ملیت از يك جامعه و قوم تأثیر دارد و هر کس تاریخ معاشرت خود را با مردم و با سرگذشت و عمل دولت و ملت را با یکدیگر و ارزش تعهدات سران ملل دنیا را در زندگی های سیاسی و اقتصادی برای پنج دقیقه در نظر مجسم سازد ، زود این

چیز که اسلام آورده و در مکه آزار میدید خود را به بغمبر رسانید و از ستم و آزار مشرکان بدامان حضرتش بناد برد ولی کوه مهر و محبت ، دلباخته کلمه توحید و دیانت ، پناهگاه ستم دیدگان و دادرس دادخواهان او را راند و فرمود : من پیمان شکنی نمیکنم ، اینجا بود که آتش غیرت مسلمانان زبانه کشید ، داغشان تازه و این منظره دلخراش نمک دل ریش ایشان گشت ، عنان صبر از کف اختیار بیرون رفته بی پروا شمشیر از نام کشیده ، دستور پیمان شکنی و فرمان نبرد را از حضرتش خواستار شده زبان بسرزنس گشودند ، ولی این حرارتهاور گهای پرازخون غیرت باندازه خردلی در اراده رسول گرامی تأثیر نداشت و در جنب دلباختگی و شیدائی آن بزرگوار به پیماننداری زیر صفر و جامد بنظر رسید ، با بیان شیوا و سخنان دلنیر ، مسلمین را بآرامش و مسلمان ستم دیده را بصیر و پاداش الهی دعوت و بی آنکه خانه خدارا زیارت کند بمدينه مراجعت و با خیال آسوده از طرف قریش دعوت خود را در شبه جزیره عربستان منتشر فرمود ، و عدد کسانی که در ظرف این دو سال باسلام گرویدند بیش از عددی شد که در نهمایست سال پیش دعوتش را پذیرفته بودند و از اینجهت یکی از بزرگترین فنوحات اسلامی را همین قرار داد میدانند ، و از طرف دیگر معلوم میشود تبلیغ تاجه اندازه تأثیرش از نبرد بیشتر است ، ولی این قرار داد ده ساله عمر خود را ببیان نرسانید و دو سال بعد مردم مکه پیمانرا شکستند و اسلامی که قوت یافته بود بآسانی پرچم فیروزیرا بر فراز خانه کعبه بر افراشت و اعلان عفو عمومی از تجاوزات و بیدادگری بیست ساله قریش صادر گشت .

نکته را باور و حس میکند که ریشه تمام انقلابات و بدبینی ها که نمیگذارد
دول بزرگ خواب آسوده روند نتیجه پیمان شکنی و مخالفت های است که
از یکدیگر در گفته و امضاء دیده اند .

باری نتایج شوم مخالفت با قول و امضاء بسیار و از جمله است :

۱- بی اعتمادی - کسی که وعده و امضای خود را پوچ می شمارد
اعتماد مردم از او سلب و در پیچ و خم زندگی از کوهک یاران محروم
و بیچاره میشود .

۲- ثقت و انزجار - بهترین دوست صمیمی از بدقولی دوست
خود خسته و ملول و در دوستی سرد میگردد .

۳- وحدت و تنهایی - یاران یکدل کم کم دوست ید قول را
فراوش و او را در زندان تنهایی گرفتار میکنند .

۴- کینه و دشمنی - کسی که بگفته و امضای خود پابند نباشد ناچار
طرف او دچار زیان و خسارت و باوی دشمن و بددل میشود

۵- رواج بازاردروغ - چون مردم بدقول زیر بار کردار ناشایست
خود نمیروند ، خواه و نخواه بعدتر اشیای بیروبال دروغگوئی را بازو آنرا
رایج میکنند .

۶- زیان اجتماعی - اگر از این بیماری واگیر جلوگیری نشود
کم کم از فرد با فرد و از ملت به ملت دیگر سرایت و حال و روز اوضاع بین المللی
در آسایش عمومی همین بدبختی ها خواهد شد که دیده و می بینید و آنگاه
به پیغمبر اسلام حق میدهند که برای سوزاندن این ریشه فساد با تمام قوا مبارزه
و مقاومت و فرموده باشد : هر گاه بکافرو بت پرستی هم قولی دادید ، بگفته
خود دل بند باشید و آنرا ضایع نخواهید

بخل و مضاران

تعریف - بخل یعنی گرفتن جلو انداخته و ثروت از مصرف کردن آن در مواردی که لازم است ، از صفات بسیار نکوهیده در اخلاق اسلام بشمار میرود و در قرآن و کلمات پیغمبر و امامان بسیار تأکید و سفارش شده که مردم باین خوی ناپسند خود و ملیت خویشرا ننکین و دچار پریشانی نکنند .

بخل یعنی ثروت روی ثروت گذاشتن و رعایت نکردن حال بینوایان و درماندگان از عوامل بسیار مهمی است که حس بدبینی و دشمنی در افراد يك ملت تولید و آتش بغض و کینه را روشن میکند .

مخار بخل - بزرگان دین فرموده اند :

۱- از بخشش سیادت و از افساك اسارت تولید میشود .

۲- پیرامون بخل نروید که بسی مایه آشوب و فساد و خونریزی است

۳- مردم نمیخواهند بدسترنج یکدیگر تجاوز و تعرض کنند ولی بخل سبب میشود که این امر حرام و ناروا را حلال شمرند .

۴- بخیل در نظر مردم پست و بی ارج است .

۵ - بخیل آبرو و شخصیت خود را فدای صفت نکوهیده بخل میکند

۶- بخیل اگر احتیاج یا گرفتاری پیدا کند نه تنها یار و غمخواری ندارد بلکه از پریشان روزی او همه راشاد و خندان می بینند .

۷- فرزندان و خویشان و ندان بخیل آرزوی مرك و تیره بختی او را میکنند .

۸ - بخیل چشم طمع مردم را باندوخته و مال خود باز و خواب شیرین را از ترس یغماگران برخود تلخ و حرام میکند .

باری مشاهدات روزانه صحت آنچه را پیشوایان دین فرموده‌اند تأیید میکند و اگر این بیماری در نوع و افراد يك ملت سرایت کرد ناچار زندگی اجتماعی ایشان دچار هرج و مرج و رشته وحدت ملی ایشان سست شده خواهی نخواهی در حوادث روزگار از پا در آمده و طوق بندگی بیگانگان را بگردن خواهند آویخت، پس باید با این بیماری خانه بر انداز بمبارزه برخاست و بداروی ترویج بخشش و تشویق از بیچاره نوازی آنرا درمان و وحدت ملی را تقویت کرد .

حسد و مضار آن

حسد یعنی آرزوی بدبختی و بیچارگی مردم و افسوس بر شخصیت یا ثروت و مقام ایشان از بدترین نارواییهای اخلاقی است که برای حسود و جامعه زیان آور و مایه پریشانی و بدبختی اجتماعی خواهد شد .

حسد ، در پیشگاه عدل الهی و دفتر دینداری از گناهان بسیار بزرگی است که مرتکب آن بسخت ترین مجازاتها از دربار حق کیفر خواهد دید ، و باینجهت درقرآن کریم و روایات و اخبار با تندی و شدت از مردم حسود ملامت و از حسد نکوهش شده است : درقرآن و کلمات بزرگان دین است که :

۱ - چرا بر مردم بنعمتی که خداوند بایشان عنایت فرموده رشك میبرید ؟ .

۲ - شیوع و رواج حسد در مسلمانان بی اندازه برای جمعیت ایشان وحشتناك و خطرناك است .

۳ - حسد آدمی را نابود میسازد مانند آتش هیزم را .

۴ - رشك دردی است درمان ناپذیر که جز مرگ آنرا درمان نکنند.

۵ - حسود با خداوند دشمنی و با او نبرد و خود را بیچاره و بدبخت میکند .

مضار حسد - رشك مرضی است که زود عارض و بسیار دیر درمان میشود زیان آن برای فرد و جامعه بسیار است و از جمله :

الف - اندوه و غم - مردمان حسود همیشه اندوهناک و با کاروان غم دمساز میباشند .

ب - ناسزاگوئی - چون حسود طالب بدبختی اقران است و دستش بجائی نمیرسد ، ناچار زبان بناسزاگوئی باز و راه این خوی کثیف را بروی خود باز میکند .

ج - دروغگوئی و افتراء - مردم حسود برای اینکه سرو صورتی بدل پر کینه و غرض خود داده طرف را بیچاره سازند از دروغ و نسبتهای ناروا مضایقه نکرده نهال دو صفت ناپسند دروغ و افتراء را در دل میکارند .

د - دشمنی - حسود اگر با ناسزا و دروغ کاری از پیش نبرد ، ناچار دشمنی را دست آویز مقصود فرار میدهد .

ه - بدنامی - در دفتر زندگی اجتماعی نام حسود بزستی است و ببد سرشتی انگشت نمای خویش و بیگانه میگردد

غبطه و رقابت

باید دانست طالب مقام و ثروت یا دانش و شرافت ، آنگهی حسود است که عزت ، ثروت و یا دانش را نتواند در مردم به بینید و هر دم آرزو کند دستشان از ثروت و مقام و فضیلت کوتاه شود ، ولی اگر مقام یا مکنات و عظمت دیگران در او تولید نیرو و آرزو کند ، او نیز بیایه ایشان رسیده ، یا بر تر گردد ، این صفت شایسته تقدیر و مایه ترقی و سعادت

اجتماعی است و در سخنان پیغمبر و امامان به غبطه از آن تعبیر و بسی ستایش شده است .

احترار از معاشرت با بدان

هرگاه تمام دانشمندان اخلاق مفاسد را که بر اخلاق نکوهیده بار میشود ، با بهترین بیان و سخنان شیوای خود بگوش مردم بخوانند تا وضع زندگی و رفت و آمد در جامعه اصلاح و بر پایه صحیح استوار نشود کوچکتر سود و نتیجه ای از پندهای حکیمانه آنان نمیتوان برد .

هرگاه آموزگاران پاکدل و دلسوز در محیط دبستان و دبیرستان و دانشکده با استادی و مهارت تمام منافع کارهای پسندیده و مضار کارهای ناپسند را شرح دهند تا معاشرت خانوادگی و افق دوستان خارج با آنان همکاری نکنند ، از هدایت ایشان نفعی عاید نیگردد .

آدمی با آنچه می بیند رابطه و علاقه مستقیم دارد .

آدمی شیدا و دلباخته محسوسات و مشاهدات است و همنشینی چون دور بین عکاسی اعمال زشت یا زیبا را در صفحه مغز بی فاصله زمان ثبت میکند و با اینجهت مجالست با مردمان زشت سیرت در آداب و قوانین دین سخت غدق و منزع شده است .

بدان و زیان همنشینی با ایشان - بدخویان بسیار و از جمله اند

۱- نادانان - معاشرت با مردم نادان کم کم روح دانش طلبی را

در آدمی سست و نابود میکند ، چه آنکه نادان هواپرست همه از رنج دانشجویی سخن رانده و گنج هوسرانی را جلوه میدهد و انسان راحت طلب زودفرب خورده و آلوده میشود .

۲- بخیلان - بخیل بقدری سرمایه داریرا لذیذ و مایه خوشبختی شرح واز تنگدستی و فقر انسانرا بیم میدهد که دل جوانمرد نیکوکار را از بخشش سرد میکند .

۳- حسودان - همنشینی با حسود تدریجاً حس بدبینی و فرومایگی را بیدار و انسانرا حسود و او را باین مرض خطرناک بدبخت و بیچاره میکند .

۴- دروغگویان - معاشرت با دروغگو قبح این خوی ناپسند و حسن صداقت را از میان برداشته ساعتی انسان بهوش میآید که کار از کار گذشته و جز حسرت و اندوه و حقارت و پستی سرمایه‌ای تحصیل نکرده .

۵ - قمار بازان - اگر مردم میدانستند چگونه آتش قمار بازی خرمن عمر و سرمایه زندگی را خاکستر میکند هرگز پیرامون این دشمن خانه بر انداز نرفته و از قمار بازان چون از مردم وبائی میگریختند (۱)

فوائد همنشینی با نیکان

مقدمه گفتیم هیچ آموزنده‌ای در جهان باندازه معاشرت ، درد و مغز تأثیر ندارد و آنچه را انسان از نشست و برخاست با مردم و از دوستان فرا میگیرد ، نمیتوان با گفته معلم و حتی دستور و فرمان پدر مقایسه کرد ، زیرا آن صمیمیت و یکرنگی ، آزادی در گفتار و عملرا که در آئینه دوستی می‌بیند ، آنرا در برابر پدر و مادر و آموزگار احساس

(۱) - باری چون در تجربه زندگی همه دیده‌ایم مبتلایان بتریاک ، ریشه بیچارگی و بردگی خود را زیر سرافیونی دیگری میدانند که بکلمات نغز و فوائد تریاک لب گشوده و ایشانرا بدام افکنده و میسوزند و از هر سو چاره جوئی میکنند تا از بند این عادت زشت رها و به بدبختی خویش خاتمه دهند و کمتر هم توفیق مییابند . پس باید همین مشاهده را ترازوی همه اعمال نکوهیده قرار داد و نزدیک معاینه صفات ناپسند نرفت که نعمت حیات و سعادت از تخت عزت و از گون و روان آدمیت خاک نشین میگردد

نمیکنند و باینجهت آدمی رازدل و آرزور با دوست میگوید و از نزدیگتر خویشان خود کتمان و پنهان میکند ، و هر چند این اندیشه و روش بسی ناستوده است (۱) :

ولی چون عمل نشان میدهد که در انتخاب دوست آدمی کمتر با این و آن صلاح اندیشی میکند و بدوست میگوید آنچه را بهیچکس اظهار نمیدارد مقتضی است دست کم از اندیشه خود استفاده کرد و با فکر دنبال تهیه دوست برآمد که « يعرف المرء بجليسه » وزن و شخصیت هر کس در آئینه سیمای دوست دیده میشود و فوائد معاشرت با دوست نیکو سیرت بسیار و از جمله است :

۱ - تشویق بدانش جوئی - دوست باك سرشت همیشه راه سعادت را پیشنهاد و بهترین سرمایه خوشبختی را دانش طلبی معرفی میکند

۲ - منع از زشتکاری - دوست نیکو نهاد نمیگذارد ، آدمی پیرامون اعمال ناشایست رفته خود را بدبخت کند .

۳ - دستور نیکوکاری - دوست نیکو کار میکوشد تا رفیق را با خود هم رنگ و نیکو کار ترتیب کند .

(۱) زیرا پدر و مادر که سرد و گرم روزگار را چشیده منتهی درجه علاقه و مهر را نسبت بفرزند دارند و استادان زبر دست که حقیقت را از مجاز و صلاحرا از فساد باز شناخته و درعلاقه بشاگرد پدر روحانی هستند برای دوستی و گفتن راز از هر کس شایسته نرند و باید از مهر و فکر ایشان در انتخاب دوست بهره برداری کرد و خود را در زندگی از انتخاب دوست خود سرائه بیچاره و بدبخت خواست ؛ هر گرفتاری و رنجی که گریبان و گلوی آدمی را گرفته در کشاکش زندگی او را بزانو آورده از هستی ساقط میکند ؛ دوست نادان و معاشرت با بد خصلتان است و بر عکس آنکه در پستی و بلندی و زیر و بم روش روزگار از تلخ کامی انسانرا نجات داده درخت امید او را شیرین بار و برومند میکند دوست دانا و همنشینی با پاکدلان است و این گنجرا باید از گنجینه مشورت پدر و مادر و آموزگاران بدست آورد

۴ - جلوگیری از خود پرستی - آنکه با پرورش صحیح تربیت یافته نمیگذارد در هم نشین او خود پرستی نمودار گردد .

۵ - جلوگیری از حسد و دروغ گوئی - دوست باک نهاد بانیروی عمل و قدرت نمائی در پند و اندرز از حسد بردن ، دروغ گفتن ، خیانت ، کینه مردم بدل گرفتن و امثال این صفات ناپسند جلوگیری میکند .

قدر و ارزش وقت

وقت ، ساعات و دقائق زندگی است که خواه یا نخواه بسرعت برق گذشته و آدمی را بهر يك نزديك میکند . گرانبها تر از هر چیز جان و روان آدمیت است که آثار آن خوب یا بد در طول ما زمان بیچیده میشود و قابل رجوع نیست . اعمال ناپسند گذشته جبران پذیر و کردار پسندیده فراهموش شدنی نخواهد بود « ایکاش جوانی بر میگشت » آرزویی است که آدمی با خود بگور میبرد و از زبان همین آرزومندان خداوند میفرماید :
 رز رستاخیز گروهی فریاد میکنند ایکاش زندگی بر میگشت تا کردار خود را با نقشه دلپذیر نیکوکاری تنظیم و اجراء میکردیم ، ولی غافل اند که افسوس و اندوه برگزیده سودی ندارد .

باری آنچه از عمر میگذرد نخواهد برگشت ، و هر دقیقه و ثانیه بقیه - جان تمام میشود و بفرموده یکتا گوهر عالم وجود که فرمود :
 گذشته از دست رفته و آینده ندانی خواهی بود یا نا بهنگام مرك گریبان ترا میگیرد ، پس نباید هم اکنون را ارزان فروخت و بیهوده وقت را از کف داد
 نيك و بد چون همی بیاید مرد خنك آنکس که گوی نیکی برد

در مصرف وقت باید فهمید که : تن آدمی شریف است بجان آدمیت و آنچه در کمال و سعادت آدمی او را از حیوانات امتیاز میدهد همان

جان پروری است و در پرورش آن رعایت اموری چند ضروری است :

۱- صحت بدن - چون کار گذار و کارگر جان ، بدن و کارخانه حیرت انگیز تن است و بعلاوه هر يك از روح و تن بیکدیگر آمیخته و و در هم مؤثرند پس میباید در نگهداری آن کوشید و از هر چه برای تندرستی زیان آوراست مخصوصاً مشروبات الکلی و استعمال دخانیات اجتناب کرد

۲- دانشجوئی - تمام بدبختی ها که دچار افراد يك کشور و یا

دامنگیر ملتی میشود از نادانی و بیخردی است و مرکز هر سعادت را از محیط دایره دانش میتوان جست پس پر بهاترین ساعات زندگی دقایقی است که در طریق دانشجویی دفتر زمان را ببندد و باین مناسبت رسول اکرم عمری را که در دانش طلبی پایان نرسیده بیهوده شناخته و فرموده است :
بشر نادان از محیط جانوران قدمی بیرون نگذاشته و باندازه پست ترین حیوان ارزش ندارد و باز فرموده : زگهواره تا گور دانش بجوی

۳- انجام وظائف الهی - مکرر گفته ایم پرستش و بندگی پروردگار در عظمت و اقتدار حضرتش تأثیر ندارد مثل اینکه نافرمانی و بت خود خواهی را پرستیدن نیز بارگاه قدس و قدرت او را ویران یا متزلزل نخواهد کرد ، و بناچار وظائف الهی بسود تکامل نیرومندی روان آدمیت تمام میشود و در عبادت حق اسراری است نهفتنی و رموزی است ناگفتنی که تا آدمی رنگ دیانت بخود نگیرد بزبانی و فوائد آن پی نخواهد برد و تا گوش را با ساز آئین آشنا و دمساز نکند بدلربائی راز و نیاز با معشوق بی نیاز آگاه نخواهد شد ، عبادت حق زنگار خود پرستی و خود بینی را از آئینه دل میشوید و دیده حق بین بآدمی می بخشد ، پس قسمتی از وقت را با خلوص و قلب بی آلاش ، عبادت حق باید گذرانند که :

از عبادت نبی توان الله شد میتوان موسی کلیم الله شد

۴- کومک بهم نوع - باید از روزگار خوش زندگی ، ساعاتی را دانست که در راه نوع پروری انسان رنج به بیند و در قدمش صد هزار آبله باشد که :

رنج خود و راحت یاران طلب سایه خورشید سواران طلب
بسی پر بها و نیرومند است دستی که افتاده‌ای را دستگیری یایتمی
را نوازش و با با احسان ، معبود حقه‌بقی را پرستش کند .

عبادت بجز خدمت خلق نیست به تسبیح و سجاده و دلق نیست
۵- انجام وظائف اجتماعی - هر فرد عضوی است از پیکر اجتماع و باید در طریق سلامت و اعتدال مزاج آن وظیفه را که بدوش او بار شده از جان و دل انجام دهد تا کاروان سعادت ملی بدون آزار و آسیب بار خود را بمنزل رسانده از گزند یغماگران و حدت ملی ایمن بماند ، پس ساعتی چند از روز را باید بانجام وظیفه اجتماعی خرج و آن را در دفتر روزگار خوشبختی ثبت کرد

تشویق نیکوکاران و مجازات بدکاران

کمتر کسی است ، در پرورش جان بیایه و مقامی رسیده باشد که جز حق و حقیقت نه بیند و با برق وجدان پاک راه مقصود را پیموده بعمل این و آن نظر نکند .

او قدم خیر خواهانه خود را تند و محکم بر دارد خواه دستگاه اجتماعی بآن ارزش دهند یا بد سگالانش ملامت و سرزنش کنند . دلی آهین و مغزی بس پهلوان لارم است که به بیند مردمی نیکوکار را جرم و جامعه آنانرا سر و سرور کرده و بدیده عزت مینگرد و او خود را نیازد عزت بخیلان ، حرارت بخشش و احسانش را سرد و تحقیر سبک مغزان او را رانجیده خاطر نکند .

بنابر این اجتماعی بر پایه مهر و محبت استوار و از دستبرد پراکندگی برکنار میماند که دفتر نیکوکاری از دفتر بدکاری و خیرخواه از بدخواه ممتاز باشد، زمامداران اجتماعی با هشیاری کامل دست نوازش بر سر نوع پروران کشند و بای پلیدان زشت کردار را از خانه مهر و محبت خود کوتاه کنند، این مهر و بی مهری فوائد بسیار در آغوش خود دارد و از جمله :

۱ - رواج اعمال پسندیده - اگر مردم به بینند آنکه قدمی خیر برداشته بزرگان جامعه او را ستوده و عزیز می‌شمارند، کم‌کم نیروی خیرخواهی در آنان ظهور یافته و با او هم آهنگ میشوند.

۲ - کساد بازار زشت کاری - هرگاه مرتکبین اعمال زشت از پیشوایان اجتماعی بی مهری بینند ناچار زنجیر وجدان گمراه را گسیخته و در حلقهٔ پاك عملان داخل میشوند.

۳ - تشویق نیکو کاران خواهی نخواهی از بد کاران می‌کاهد.

۴ - استحکام عدالت اجتماعی - اگر دیدهٔ دوراندیش کارفرمایان کشور، جاسوس اعمال بد و نیک بوده در برابر حسن خدمت مزد و تقدیر و در برابر نکوهیده کاری کیفر و تهدید بکار برند و در این منظور خویش و بیگانه، دور و نزدیک، نابخرد و خردمند را بیک چشم نگاه کنند، ناچار هر کس بیدار کار و مواظب رفتار خود میشود که گرفتار انتقام اجتماعی نگردد و در نتیجه عدالت اجتماعی برقرار و محکم خواهد شد.

خاتمه

بشویق نیکوکار و مجازات بدکار پنجمین دفتر اخلاقی اسلام در زندگی اجتماعی پایان یافت و نویسنده در این پنج جلد مکرر دست نیاز بدامن پاکدلان دراز و التماس و خواهش کرد که دامن جان را از هر گرد و غبار شسته، زنگار دل را از تحریکات غرض آمیز بزد آیند، با سرمایه وجدان پاک و دیده انصاف بین در حقایق و تعلیمات اسلامی نگریسته و آنگاه در ارزش و شخصیت اسلام گفتگو یا اظهار عقیده کنند، تمام بدبختیها و نکیت ها که روزگار آدمی را تیره و تار میسازد، از نا بخردی و تقلید یا تأثیر هوا پرستی مایه میگیرد، مخصوصاً خوانندگان گرامی را به خواندن چهار قسمت از این پنج جلد کتاب توصیه میکنیم :

۱- تأثیرات اجتماعی که در آخر بیشتر مباحث فقه نوشته شده

۲- مقدماتی که در جلد چهارم است .

۳- مبحث اجتهاد و تقلید و آنچه در اطراف احادیث

نوشته شده .

۴- مباحث اخلاق که از نظر اسلام نگاشته شده .

و نیز فراموش نشود که در اختصار رعایت برنامه منظور

بوده و آنچه نوشته ایم در حقیقت نمونه ای است از تعلیم و

تربیت اسلام .

اللهم توفنی مسلماً والحقنی بالصالحین

سایر تالیفات مؤلف کتاب

رساله در قاعده بسیط الحقیقه

« ترجمه رساله علم النفس » ابن سینا

« عربی خودآموز »

« روانشناسی »

« فلسفه شرق »

« تاریخ فلسفه (شرق و غرب) »

« منطق قدیم »

« منطق جدید (متدلوژی) »

« اخلاق »

« ترجمه و تفسیر آیات منتخبه »

